

เนตรนารี

เล่ม ๑

ศิลปกรรม

พิมพ์

๒๐ ส.ค.

Handwritten text in Devanagari script, likely a title or heading, rendered in a reddish-brown ink.

ที่ ๒๐/๒๖

กรมราชเลขาณการในพระองค์

ด้วย

วันที่ ๒๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๖๖

แจ้งความมายัง นางฉ่ำหรือฉ่าง มีวาจรกับ พร้อม สำเนาของ

ตามหนังสือของนี้ คือ กวบนัดคนของสมเด็จพระ

นางเจ้าพระบรมราชินี วังราชโอรสยังสืบสายมรดกกับหนึ่งร้อยเอกร

นาฬิก โดยผู้ทำพระคัมภีร์ราชกิจจานุเบกษา ความทราบฝ่าละอองพระบาท

แล้ว ทรงมีคำสั่งให้พระยาวิเศษกิจ ราชเลขาณการในพระองค์

จงสืบสวนสอบสวนให้รู้ถึงมูลเหตุของคดีนี้ และให้ทราบถึง

มูลเหตุของคดีนี้ และโปรดเกล้าฯ พระราชทานพร ขอให้

อนริยวิมลคนบุตรนาฬิกเป็นต้นของนางฉ่ำหรือฉ่าง

พระยาวิเศษกิจ

ราชเลขาณการในพระองค์

สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินี

กระแสรักพระราชาเจ้าอาณานิ	หน้าพิเศษ
คำฉันท์ ถวายพระพรชัยมงคล	หน้า ๓
ห้องบูชา	หน้า ๔
ดัมมิภาชนะ	หน้า ๕
ยอตราตรี	หน้า ๖
ห้องรับประทาน	หน้า ๗
เงือกทะเล	หน้า ๘
ห้องเด็ก ๆ	หน้า ๙
คนทักทายแล้ว	หน้า ๑๐
ห้องแต่งตัว	หน้า ๑๑
ฉัตรราชคฤหาสน์	หน้า ๑๒
ห้องรับแขก	หน้า ๑๓
วงเวียน	หน้า ๑๔
ห้องทัก	หน้า ๑๕
คูหาของโถง	หน้า ๑๖
ห้องต้นท้าว	หน้า ๑๗
สุดสายใจ	หน้า ๑๘
ห้องประชุม	หน้า ๑๙
ศาลาตามหรรษ	หน้า ๒๐
ห้องกระจายเสียง	หน้า ๒๑
ห้องถ่ายภาพ	หน้า ๒๒

ห้องอ่านหนังสือ	“ชาวคณะ”	หน้า ๓๐๓
ห้องหัวเราะ	“แม่เพง”	” ๓๐๕
ห้องทำนาย	“พราหมณ์”	” ๓๐๗
ห้องบรรณาธิการ	“บรรณาธิการ”	” ๓๐๘

ระเบียบการหนังสือพิมพ์ “เนตรนารี”

“เนตรนารี” เป็นหนังสือพิมพ์ของสตรี มีวัตถุประสงค์เป็นบรรณาธิการเจ้าของและ
 ผู้จัดการ งานทุก ๆ ชิ้นของคณะสตรีจะเป็นหน้าที่ “เนตรนารี” เป็นหนังสือ
 พิมพ์รายสัปดาห์ ออกเดือนละ ๒ ครั้ง คือ ในอาทิตย์ ๓ กับอาทิตย์ ๔ ของเดือน

พร้อม ถ้าเจ้าประสงค์	เป็น	บรรณาธิการ
นางสาวชื่นเชยง ชันวารชร	”	เจ้าของ
นางสาวพยอม ชันวารชร	”	ผู้จัดการ
นายเจ๊กชวน ชันวารชร ฝ่ายต. เจ๊กชวน	”	ผู้อุปถัมภ์

อัตราค่าบำรุง พระนครและชนบท ๓ ปี ๒๕ เดือน ๕.๐๐ บาท

ในเขตจังหวัดใด โดยอิงกรมาน ส่งไปรษณีย์ ๖,๕๐ บาท

ทางรถไฟ ค่าส่งเฉลี่ย ๓ ปี ” ” ๗.๐๐ ”

อากาศไปรษณีย์ ค่าส่งเฉลี่ย ๓ ปี ” ” ๗.๕๐ ”

การบอกกับโปรดแจ้งความจำนงค์ไปยังผู้จัดการแล้วเงินต้องหน้า

การส่งเงินค่าบำรุง ในพระนครและชนบท ผู้เก็บเงินจะไปเก็บถึงบ้านหรือที่

การชงทาน ทางจังหวัดโปรดส่งเงินถึงที่บนทางสถานี

ใบเสร็จรับเงินทุกครั้ง ต้องมีลายเซ็นนามของค. เจ๊กชวน

อัตราค่าแจ้งความ เดือนหน้า เดือนละ ๓๕.๐๐ บาท

ครึ่งหน้า ” ” ๓๐.๐๐ ”

ถ้าจะลงพิเศษนอกจากนี้ ขอเชิญท่านไปตกลงกับผู้จัดการ

สำนักงาน บ้านต. เจ๊กชวน

หน้าโรงหนังบางลำภู โทรศัพท ๕๖๐ พระนคร

ทรงพระเจริญยิ่งยืนนาน

คำฉันท์ถวายพระพรชัยมงคล

แต่

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปกพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

และ

สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี พระบรมราชินี

คมกช ๓๒

๑ คณะข้าพระบาทบรร-	ณประพันธ์อันมี
ระบุ "เนตรนารี"	ฤดีสุคนธ์สรณ์
๑ สุพิเศษพระเดชคุณ	สุกสุนทรากร
มนะมันน์วันตร	สรณ์ยะปรีดา
๑ ณพระองค์ พระทรงศักดิ์	คัมภีร์ราชา
และพระบาทบรมรา -	จันร่วมนไหสุรย์
๑ พจพราณคำอา-	สิริวาทะทำนุส
และประเทศพระบาทมุล	ณสมย์สุมงคล
๑ จะเฉลิมและเริ่มฤกษ์	ศิริเบิกบรรพผล
ฤสวัสดิ์พัฒน์ดล	สตุดีแสดงฉันท
๑ จตุพิชพระพรอุด-	คัมภีร์สุวิเศษอัน
ณะเพาะหมายถวายบรร-	ฤประสิทธิ์พิตรสอง (เสมอเทอญ)

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม

ขอเดชะ ข้าพระพุทธเจ้า

คณะเนตรนารี

หิโชนาปช

โดย

“แม่ระเบียบ”

๑ หิโชนาปช หิโชนาปช

เปรียบสภาพ ก็ละม้าย คล้าย ผู้หญิง
ถึง ยาม บาน บาน ไปไม่ ทิ้ง ทิ้ง
แต่ อย่าง ทั้ง ทั้ง หิโชนาปช นก ทาง
ก็จริง หิโชนาปช ไม่ หิโชนาปช ชอบ
พระ เจ้า มธม มา อยู่ เป็น หิโชนาปช ทั้ง
ใคร จะ ปลีก หิโชนาปช ไป หิโชนาปช ทาง
ก็ ไม่ ห่างเหิน ได้ หิโชนาปช ไป
จึง สมควร สงวน งาม ตาม สภาพ
เหมือน หิโชนาปช สงวน สี่ ที่ สดได้
ยาม จะ พรากราก หิโชนาปช ทั้ง ไป
หนาม จะ ได้ บัซง กัน เมื่อ วัน งาม
ถึง ยาม โรย ควร โรย โดย ธรรมชาติ
ให้ กัด บกราก เกิด ขึ้น กัด นบน กะตาง
ถนอม นวด สงวน สี่ กัด รักรัษ เกียรติ งาม
เป็น แบบ อย่าง หญิง ไทย ภาย หิโชนาปช

บรรณาธิการ

บรรณาธิการหนังสือพิมพ์นี้ ได้ไปขอ
 สัมภาษณ์กับคุณหญิงพจพศพุทธิเสนา
 (พจพศโยธิน) ภรรยาของมณฑลรัฐ-
 มณฑลปัจจุบัน เพื่อหวังจะได้ความรู้หรือ
 ความคิดเห็น มาแพร่เป็นความรู้แก่บรรดา
 สังคีตไทยร่วมชาติ ได้พบกันเมื่อเวลา
 ๑๐ น.เศษ ของวันที่ ๑๑ กรกฎาคม พ.ศ.
 ๒๔๖๖ ณ ห้องรับแขกซึ่งเจ้าพระยาจักรี
 ทรงความค่อนวันขึ้น เกือบไปด้วยอักษรไทย
 ในศรีทุกประการ

เมื่อได้ ชื่อนามและความปรารถนาเรา
 ไปเรียนขอพบแล้วเจ้าหน้าที่จะนำเราเข้าไป
 วรรณอยู่ในห้องรับแขกซึ่งสะอาด, กว้างและคก
 แต่งจะแจ้ง ไม่ทันที่จะได้นั่งลงคอย ท่าน
 ก็นำหมอนออกมาจากห้องในแล้ว ด้วย
 มรรยาทอันเรียบร้อยและกระตือรือร้น

หลังจากการปฏิวัติฐานประจำเจ้าของ
 บ้านผู้ชื่อนโยน แล้วท่านก็เริ่มถามถึง

ข้าราชการ เราจึงเรียนว่า เนื่องจาก
 ปรารถนาจะขอหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง
 ชื่อ "เนตรนารี" เป็นหนังสือซึ่งเกี่ยวกับ
 สังคีตอยู่เป็นส่วนใหญ่ ในเชิงวิทยา การละ
 เล่นๆ กับทั้งตั้งใจให้ สัมภาษณ์กับ
 บรรดาผู้ภาพสังคีตที่คุ้นเคยกับในประการ
 ต่างๆ เพื่อมาความคิดเห็น ความเห็น
 นั้นมาเผยแพร่แก่คุณ ประ โยชนักเขียน
 สาธิตโดยดุษฎีกันไป และโดยที่ท่านเป็นภรรยา
 ข้าราชการก็หวังว่าในครั้ง นี้ประติพิณประ
 สดุดีความดีของเราจะให้แก่ประ ชาชน ของ
 ชาติจึงหวังจะได้ โอกาสของท่านประติพิณ
 ประสงค์ความ เห็นอัน ใดๆ ไว้แก่คุณสม
 ของเรามาก

ท่านว่า "จะให้เกียรติอะไรด้วยก็ได้ แต่
 ขออย่าเกี่ยวกับการเมือง และขออย่าให้
 ว่าเป็นโฆษณาจาก จะถูกใจมาก เรื่อง
 การเมืองนั้นเป็นเรื่องอันค้ำฟ้าผู้ ชาย ฝ่าย

ผู้หญิงเรามาถามักทางการบ้านดีกว่า”

เราذنของว่า “เป็นที่ยินดีทุกอย่างที่จะไปปฏิบัติตามความปรารถนาของ ไต่เท้า ที่พูดถึงการบ้าน ของเรานั่น ไต่เท้า ความเห็น อย่างไร ในสาย ตาของ ไต่เท้า ที่เห็น ผู้หญิงสมัยนี้กับการบ้าน?”

ท่านตอบว่า “พูดสำหรับ สายตา คนกลาง ฉันทามองดู เด็ก ๆ ผู้หญิง สมัยนี้ รู้ดีกว่า กระฉับ กระเฉง ทางอื่น ๆ มากไป

กว่าทางบ้านเรือน สักหน่อย — แต่ที่ถาม มัน เป็น สายตา ของคน ๆ ละว่า คน ธรรมดา อย่างเขาเป็นแน่นอนดีกว่า สดเป็นใจของ คนมีลูกหลานเป็นผู้หญิงก็ควรจะกดดันให้ เขามาทางบ้านของ ที่ทุกคนจะทะเลาะ

ใจว่า เป็น คำพูด ของคนชั้น ครุ ๆ ไร ๆ ที่จริงฉันเอง ก็เป็นคนใจ อย่างที่น่าจะเข้าใจ เหมือนกัน คือความ เห็น ของฉันรู้ ดีกว่าผู้ หญิง นั้นเกิดมาสำหรับเป็นผู้หญิง คัดฉับเช้ง, ไม่ไร้ของ ชอบบอก ว่าทำงาน ของผู้ หญิง ได้ ทุก ๆ อย่าง จริง ๆ และที่ทำได้โดยใจรักไม่ใช่ถูกบังคับ เพราะเขานั่นก็ เคย บอกอยาก ให้ ลูกผู้ หญิง รู้จัก

รักษานบ้านด้วย”

เรา “เคยมีผู้ ปรารถนา เห็นจะ เนื่องจากการอบรม ทางศาสนา น้อยไปจึง ทำให้เด็กของเราไม่ว่า หญิงชาย มีจริยาที่ ไม่ควรต้อง อบรมของ ผู้ใหญ่ อย่าง”

ท่านว่า “อ้อ, เน้นหนักเดี๋ยว ฉัน เชื้อเหลืเกิดเกินว่าการอบรมทางศาสนาช่วย จริยาของเด็กได้มากมาย”

เรา “ได้เท้าเห็นจ้ะ —”

ท่าน “หมายถึง พูดว่า ฉัน มาจาก โรงเรียนกรรมัง? หรือโทษ, ที่ควมคำนึง ความจริง, เราเห็นใจทางโรงเรียนอยู่ มากมายทีเดียว เราไม่ เห็นว่า เข้มแข็ง อย่างนี้ จะ ถึง ดอน วิธา ความ รู้ ให้ ศิษย์

ฉันท มรรยาท และอื่น ๆ จึงน่าจะ ให้เป็น ของผู้ ปกครอง ถ้าเรา อย่างจะ พูดสัก หน่อยว่า เด็กผู้ หญิงสมัยนี้หาว่าหาญเกินไป บ้างในทางสมาคม เขาก็เลยพูดไปเสียว่า เพราะเราต้องให้เวลาครู ในที่อุปศาสนา จงถนอมเขามาในทางศาสนา ซึ่งช่วยจรรบา ได้เป็น อย่างดี, พูดถึง ศาสนา, ฉันท ก็เป็นคนหัวเก่าอีกนะแหละ คือฉันยังไม่

คุณหญิงพทลพยุหเสนา (พี่ พทลโยธิน)

รักในพุทธศาสนานี้มากและรู้สึกว่าการ
ทำบุญ ทำบาปในโลกมนุษย์ ไม่ใช่ของทำ
เปล่า ๆ เลย มีอะไรก็ตาม เรามักจะ
เห็นกันมาก ในชีวิตโลกนี้จริง ๆ จะ
เป็นอยู่บ้างก็ชั่วเร็ว พุทธสัน ๆ คนที่
ทำกรรมดีแล้ว ก็ย่อมจะภาคภูมิใจ
บานใจ นี่อะไรเล่าตัวบุญ ส่วนคน
ทำชั่วได้ รับความครมใจเสมอ เรียก
ว่าทำบาปเห็นชัด ๆ ใครจะว่าอย่างไร
ก็ตาม ความเห็น นั้นว่า ศาสนาจะ ช่วย
การศึกษาเด็ก ๆ ของเราได้ดี ถ้าเรา
ได้อบรมมากกว่านอกสักหน่อย นั้นเอง
ก็มีโรงเรียนที่เรียนหรือที่ เคยได้ไป
อบรมตัวเองในพุทธศาสนาเสมอ ทุกวัน
ธรรมดณะ ทั้งดี เบญจมาศพิศ เป็น
น้า การที่เราเป็นแม่บ้านที่ ธรรมจริยาดี
ก็หมายความว่า เราจะได้ มีพ่อ แม่ของที่ดีมีบุญ
ด้วย การครอง เมื่อนั้น ก็อยาก อยู่ แล้ว
แต่นั่นเราใจว่า การครองบ้านก็ ไม่ใช่ ของ
ง่ายเลย”

เรา “พูดถึงการครองบ้าน หวังว่า

จะได้ ใจของของได้ เท่า จะเป็นเพราะ
ว่า สยามเรามีผู้ หญิง มากกว่า ผู้ ชาย อยู่
หรืออย่างไร จึงปรากฏว่าคนที่หาของ
เราก็มียอ ไม่มียอ”

ท่าน “เขาชักแล้ว, จะเอาใจของ
อีกแล้ว ฉันให้ ใจของไม่ได้ ถ้าเล่า
ให้ฟังว่าผ่านมาแล้วจะได้ก็ได้ ก็เห็นจะ
เกี่ยวข้องกับพุทธมาแล้วนั่นเอง ว่าเกี่ยวกับ
การอบรม การอบรมธรรมจริยานี้สูง
พอที่จะช่วยคนไปถึงการ เป็นแม่บ้านที่
หมด เราคิด ช่วยไว้ ด้วยรูป ด้วย
ทรัพย์ ด้วยอะไรก็ได้ไม่มันคงเหมือนเรา
มีได้ด้วยการเป็น แม่บ้าน ภรรยาที่ดี

เป็นทั้งแม่ ทั้งเมีย ทั้งเพื่อนยากและคน
ใจ นั้นเอง ก็ไม่พูด อย่างของเจ้าคุณ
เหมือนที่ฉัน เราต้องอธิบายกันที่ชัด
ตั้งแต่ต้นจนจบและหวังว่าจะดีไป นั้น
เองเป็นนัย หญิง ขณะเป็นภรรยา แต่ใน
โลกาที่เป็นที่ปลุกษา เป็นเพื่อนยากแล้ว
หัวใจ ฉันก็เป็น นักรบ ได้เท่ากับผู้ ชาย ทั้ง

หลายเราเป็น คือไม่คิดจะถอยถอยว่า

ที่ตายจริงนั้นจะเป็นในท้องหอ หรือกลาง
คืนกลางหมู่บ้าน น้อยอย่างหนึ่งเป็นจรรยา
ของแม่บ้าน อีกนะแหละที่จะต้อง คัดยอไป
ตามวิถีของสามี

เรา “ได้เท่าใดศึกษาจากที่ไหน
มาก่อน?”

ท่าน “โอ, ศึกษาโดยโรงเรียนนะ
หรือ? น้อยที่สุดที่จะบอกได้ ฉันไม่
ใช้ชาวพระนคร บ้านเดิม ฉันอยู่เมือง
กาญจน์ การศึกษาก็เป็นโรงเรียนของ
ชนบทเท่านั้น แต่การศึกษาก็ทำให้
ฉันรักที่สุด ก็คือการศึกษางานประจำ
คุณแม่ ของฉัน เป็น ผู้ ที่ ความ ขุดหา
อย่างอื่น ในการที่จะ อบรมลูก ๆ ซึ่งมี
อยู่ ถึง ๓ คน ฉันเองเป็นคนหนึ่ง ที่ ชอบ
อยู่ เวลานี้ เคยวนทานที่ฉันบุญไปเสีย
ราว ๓๖ ปีแล้ว”

รู้สึกได้ว่า รับกวนท่าน พอสมควร แก่
เวลา จึงเริ่มช้าตา ท่านได้ปรานี
ให้พรสำหรับหนังสือเนกร นารีว่า

“อันคิดว่า ทราบ ว่า จะ ออก หนังสือ
พิมพ์สำหรับผู้หญิง ขอให้ความรู้
เรื่องวัฒนาภาวทางหนังสือพิมพ์และคณะ”

แล้วเรา ก็ ถาจาก ท่าน มา ด้วย ความ
ขอบพระคุณ

คุณหญิงพุดผ่องพุดเสนา นามเดิม
พิง เป็นธิดา ในสกุล ชะโลภณ บ้าน
เดิมอยู่ ในจังหวัดกาญจน์บุรี แต่งงาน
กับนายกรัฐมนตรี ด้วยมาปัจจุบัน ทั้งแต่
อายุได้ ๑๐ ปี จังหวัดกาญจน์บุรี แล้วมาจก
ทะเบียนกรมทหาร มณฑลใหญ่ที่บางซื่อ ซึ่ง
เป็นลูกของเจ้าคุณ เวลานี้ อายุได้

๓๖ ปีเต็ม ไม่มียศ ชดเชย
เท่าที่เห็น รู้ว่าเป็นธิดาภาพ สตรีชนแม่
บ้าน มีอิทธิพลด้วยภาพ สดเป็นใหญ่
เจ้าด้วย ถิ่น คำ ด้านจน ของคน แก่ การ
สมาคม และถนัดที่จะมีกายเป็นแม่บ้าน
แต่หัวใจเป็นของพ่อแม่ของอยู่ พร้อม สรรพ
เราขอให้งานภาพสตรีนี้ จะเป็นตัวอย่าง
อัน ดี แก่ ปวง เขา นารี ทั้งหลาย ของเรา
เหมือนท่านสามีผู้ เป็น รัฐบุรุษนาชาติอยู่น

At Last!

A Simple Scientific

way to
reduce
the Bust!

สตรี โสค มีอายุน้อย

พาดนมใหญ่ เป็นกรรมพันธุ์ออกมา
มากเกินไป จนเป็นพิษมีนား
ของเพื่อนฝูง เป็นภรรยาประจำ
คนเซ่ง แต่การรักครั้งต่อๆมา
ถึง Bras-iere เท่านั้นยังไม่

เพียงพอ และโดยฉพาะหน้าหน้าคัมภ์แล้ว นมจะยาน,
เจ็บทรวง (ด้วยกลอุบายน้ำหนักของอกฐาน gravity) นม
จากไม่จมนมกายสกรวด จนคนเซ่งรู้ อีกว่าความ จะคง กาย
อย่างไรก็ไม่คงรักครั้งต่อๆมาเอง ฉะนั้นเป็นฉนวนจก
ศาสตร์ สักวันจะลดขนาดตัวได้
จึงมีคฤหาสน์มา ให้คนเซ่งตัวได้ สุขกัน

เฮนลีย์รีดิวซิงครีม

HENLEY'S REDUCING CREAM

เป็นกรรมพันธุ์แต่อย่างที่สุดภาพสตรีเป็นอันมาก
วางใจระนิยมนใช้ สามารถลดขนาดคัมภ์ซึ่ง
ใหญ่ให้เล็กลงได้จนจุใจท่าน โดยไม่ทำให้
ผิวเหี่ยวหรือหยาบขึ้น

เฮนลีย์รีดิวซิงครีม ราคากระปุกละ ๔.๕๐ บาท

ฟ. พึงพระเกียรติ

มีเครื่องสำอางค์ทุกชนิด, ขยายคัมภ์,
มรดกขจรทั่วทั้งตลาด ในกรุงเทพฯ.

จำหน่ายที่

กัณฑ์ปกรณ	บ้านหม้อ
แต่บ้านหลี่	เชียงใหม่
ส้าอากัณฑ์	ราชบุรี
พิศณุโลกพาณิชย์	พิศณุโลก
มณเฑาะพณิชย์	สมุทรสงคราม

(ขอสงวนลิขสิทธิ์ในตัวได้เสมอ ไม่รับผิดชอบต่อยกเว้นว่าท่านพบแจ้งความไม่ทักต้องฉบับนี้)

เครื่องคิดแบบใหม่สมัยเข็มนาฬิกา

เร็วทันใจ

ไม่ร้อน

ไม่หนัก

สะดวก

ไม่เกิด

วิเศษ

หน้าตาดี

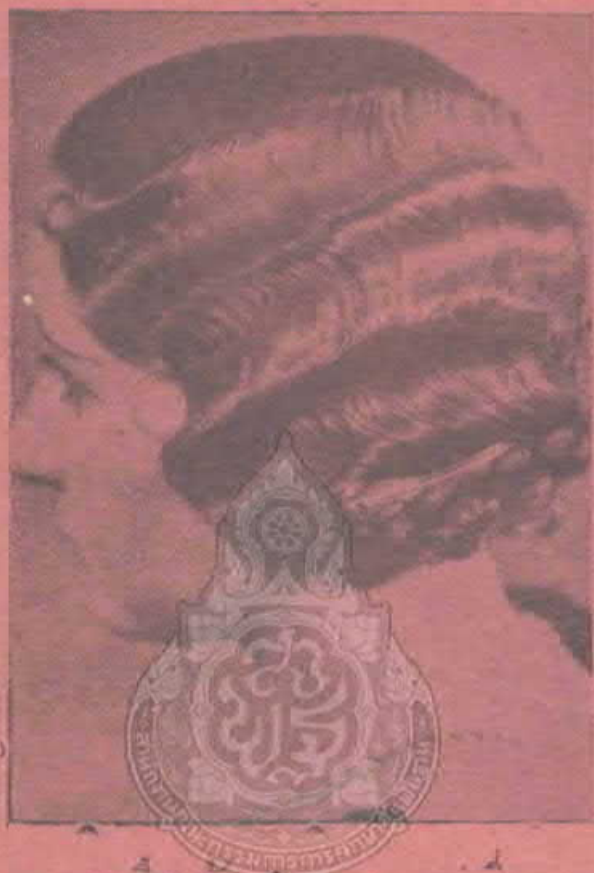
ไม่มี

อันตราย

กำลัง

นิยม

ทั่วโลก

มาถึงแล้ว กำลัง คอยอยู่

ประไพศรีวงศ์ (คลื่นแสงประทีป) สีกักพระยาศรี

เพื่อเป็นการทดลอง

คุณสมบัตินี้ของเครื่อง สีกักพระยาศรี
ขอเชิญท่านมาแบบผมของคาราภาพนคร
ที่ท่านชอบมาเป็นดังอย่าง รับรองว่า
ทำให้เหมือนแม่ ๆ

แบบลอนดอน

พร้อมกันเครื่องนี้มาใหม่ ยังได้ผม
แบบ ๆ สีกักพระยาศรี ๆ ไว้ให้ท่านเลือก
ด้วย ราคาขายสูงเพียง ๑๐ บาทเท่านั้น

ประไพศรีวงศ์ (คลื่นแสงประทีป)

ตามสีกักพระยาศรี - โทรศัทพ์ ๒๑๒๖

นิยายเรื่องสั้น

ไทย

ประจักษ์ อินทวาท

๐ ดุซังโต, ในโลกนี้, ไม่มีสิ่ง
 ทำเหมียว, สิวสาว, คราวใดผิว ทุก
 ดึงโต, ในโลกนี้, ไม่มีกตัญญู ทุก
 ศักพราก, จากไปไกล ไบราณว่า, ถ้าหาก
 จักเสียผิว ถึงเสียทอง, กตัญญูหัว, หา
 กตัญญูไม่ แม้มีชาย, ถูกเจ้าข้าง, จะอย่างไร
 ไร หน้าตาไม่โหด, ขานหน้า, กอฮวดฮวด,
 เติง เพดง ซาไทยไปรยมา ตามชาย
 ตม ประเด็นกับ กตัญญูราชร์ เมื่อใด
 กิ่งนม ไม่ใช่หนุ่ม ๆ เท่านั้นคอก
 พังดุดุดกตัญญู ราชร์ชน หอม หวด พระ
 ฤาษณ์ มตะบะญาณอันแรงกล้า ก็น่าจะ
 เจนเสีย ซึ่งความ ยืนในในความ ดำเนินมโค
 ไกลจาก ปลาย ส่วน ไป เมือง บุรพา
 นายมั่งคด มั่งคดายานนท์ กอฮวด สิวสาว
 ก้าวเข้ามาตามเต็งเพดง นั้นจนบรรดุดวง
 คอก ไม่ท่าย บาน เจ้า คุณ คุณาปกรณกิจ
 บิดานางสาวราชร์ที่ควาดีดี ผู้ มั่งคด
 ด้วยทวิพยัมมิตเป็น เชนกปรียาย สัม

กตัญญูราชร์ของ ราชร์ ผู้ มั่งคด ซึ่ง วชิรา
 ความรู้ ด้วย นานับ ปกาว โอ้อำเป็นจำ
 บาน จนถูก พอกเพี้ยน ๆ รมกันวิเศษ
 ก็แต่ถ้าจะมีใครคนไหนถึงด้นนายมั่งคดายา
 นนท์ว่ามาทำไม ก็ทั้งคิด ทั้งคิดาย ทั้ง
 หายถึงด้นเสียเถิดว่า เขามาเพื่อ ขอเพิ่มค่า
 มะโนครีว ของเจ้าคุณ แต่ท่านเจ้าคุณ
 จะเออขอ หอหมก ด้วยหรือไม พระจันทร์
 เจ้าเทวนี้ จะบอกได้กตัญญูใคร ๆ กตัญญู
 ฤาษณ์ ไป ทาง แกรไม่ ได้ รมการ
 เชน นายมั่งคด ก็ได้ยอวางแห่งเจ้าของ
 เต็งเพดง กตัญญูราชร์ แกรไปแกว
 มหาว กับเจ้าพระ เพดงอยู่ พอสั่งเห็น
 หน้าราชร์ราชร์ กตัญญูราชร์ ร้องแต่ไม่
 เขาหา.
 “หม-นกว่า พังจะไม่มาคอก” หอ
 นน พดาง ทางยก ซือราชร์ชน ตามเขา
 เขา ๆ “คนคุณ พังไปงานวันรุ่ง
 ดโมสร. กว่าจะกตัญญูกตัญญู ๆ ๆ”
 นายมั่ง คดายานนท์ กอฮวด ซิวสาว
 อันอันดนมุข ของ หอฮวด กตัญญูไป
 ดงบน แกร หอมให้หอฮวด เป็น รวง
 เต็งเพดงหนึ่ง จึงกระซิบตอบว่า “น

ดูพระจันทร์เจ้าขึ้นชิงชัย! มดเหม็นมั่ง
หมอกขาว กับจะ เขมด เรา เขมด ไหน
จวน นอง ออก ว่าไป ค้อ เพง "จันทร์
เจ้า" มา จากตา "พรานบุรุษ"
ลอง คอ กับ พ ให้พระจันทร์ ทาน พัง ตัก
หน้อยซี่!

เราจะ กระชกกระชีก!
ระวิก ระวัน วัน ชื่นใจ
๑ จันทร์เจ้าเรา ให้เราบอก ขำ
อกขำ
ขานสรวง หวานฉ่ำ คำ-น่อง
รักท

ค้อนให้ นิด ๆ ชื่นให้ หน้อย ๆ ค้อน
ขย้าง กระชก กระชีก ว่า "มาๆ ละ!
ขย้างจะ เขมดพร้า มราชย สอน พัง
ชลุ กอ กับ "พรานบุรุษ" มาจะ กระ
ให้ พัง พังมา
"นคอย ค้อกัน คนจะกระ" เจ้า,
หน้อยซี่!
"เลอพิ ขย้าง หัวเราหน้อยละ"
"ว่าค้อนองเกิด ไร-มัวทำเป็น
เล่นค้อนได้ เขียวคุณพ้อมมากี่ชวดกัน
เทมณ

๑ จันทร์เจ้าเรา ให้เราบอก ขำ
อกท
หวานฉ่ำ ตากฉ่ำ คำ-พริกน่อง
๑ เขยงมาซี่ พังกระชก เบาเบา
ขย้างไม่เข้าไม่เอา คู้ จันทร์เจ้าค้อยจ้อง
๑ ร้องส่งจน หน้อย คอระนง
ค้อ ขย้าง ขย้างมอง ซีกะ ไรจันทร์
เจ้า!
๑ จันทร์เจ้าเรา ไม่เขมด ขำ
หรือว่าไร

เขมโอพอให้ หายเสียงสั่นแล้ว วาตรี
ก้องนำร่นว่า-
๑ เออ น้าชาย น้าชน จึ่งนะจันทร์
เจ้า!
หอบหน้า หน้อยซี่เจ้า!
หอบหน้า หน้อยซี่เจ้า!

หอบหน้า หน้อยซี่เจ้า!
เราจะ กระชกกระชีก
ระวิก ระวัน วัน ชื่นใจ
ถึงไม่เขยง คมมื่อก็จึ่ง แต่ก้อย
มีเขยง หน้อยซี่ พัง ความ เขมดของ

เรียนจะรักเดินคนดื้อพอให้เป็น ศพหนึ่งคือ
ได้ แต่ถาจะใครสักคน หนึ่งซึ่ง ศพ
จะใครบความกระตือรือร้นที่สุดแล้ว ใคร
คนหนึ่ง นกค้อยพระจันทร์ เจ้านั่นเอง ด้วย
ทำเธอได้หัดบนหน้าหน้าเราไป ในกลีบเมฆ
ไม่ยอม เขียนหน้าออกมาตามแต่เห็นนัย

“อ้อ! ไม่รู้ จักอ้อมจักเอนบ้างเอ๋ย”
เมฆ หึ่งๆ พัดอย่างลึกลับดัง หึ่งๆ แกม
คางยังแดง เป็นสักหลาดมอญ เรือๆ “ทำ
ราวกับไฟทอง นะไม่มีลม เดี๋ยวเลย”
ดังๆ เราไปเกาะเดี่ยว ท้องวันฉาย นัย
ไม่หายาให้ หรอกนะ”

แต่แทน ที่พอเจ้าประคุณมวงกลจะกลด
ท้องขึ้น เรากลับประหม่น รอยจูบดังไป
อึกครั้งหนึ่ง ปากก็พึมพำๆ ออก
มาเหมือนนกบ หมดดังกนกนงว่า

“ตายเพราะ รูน้องพระเวร เรณูเกาะ
พดะยัคคนกเถย แต่ถา นัย ส้มกระ
ยัคด้วยพดะก พดะยอมตาย สักวันจะ
กนกนงไม่ว่า”

อึกนถนอยๆ ขึ้นตะ ปากช่วยท รก
“กระบวนพุดจะหนึ่งไม้มด้องเถย อัยก

รู้แน่ว่า คอหนาคุณพ่อพุดได้เป็น
รักไม่ อย่างนี้ไหม?”

“ถ้ามันยังทนอยู่ ว่างๆ บางทีจะได้
แต่ยังไม่ถึง เวลา ก็จะ ทำเช่นนั้น ไม่ใช
หรือ?”

ปลดแขนนายมังกรฉายานพ ที่ โขมอยู่
รอบคอมาวางไว้บนตัก หักนิ้ว ให้ดัง
แว่วๆ จนครบ ๑๐ นิ้ว แล้วจึงเงยหน้า
ขึ้นดูพุดาเรา กล่าวออกมา อย่างเช
อกรเอวว่า

“ช่วยนะ คงเหมือน กับพระเอกใน
เรื่องวังมัจฉะแหละ เวลาที่หญิงเรา
ยังไม่ให้กลืนชดต้องตัวเรากรัณรรวกับใคร
ก็ให้ไปกอดได้ ในอก ออกมาหา

เข้าไปท่อน้อย กับนกระปอดกระแปด ถ้า
ไม่ได้เห็นหน้าสักคนหนึ่ง ก็ทำท่าจะม
ชีวิตรอดไปไม่ได้ แค่นี้เราโกธ ได้กลืน
แต่ถา นัย หึ่งๆ กัดกลับเป็นค้อยหรือค้อยหาย
แต่ถา ค้อยจากนกกัดด้วยเป็นคนใจ คนชดาก
แต่เป็นคนวิเศษจนกระทั่งไม่ยอมจากพม
หนาน โห่พุดาด้วยหญิงเล็กค้อยว่า

“ช่างพุด! คนอย่าง พนระ จะเป็น

อย่างนั้น ที่ ไซ้ เอ๊ย อยู่ จน เที่ยวนึก
เพราะความจน และยังคอย ใจตาอยู่ เท่านั้น
หรือกระ?”

กตรอยเดินลงไปบนทรายมั่งคด -
ขานนท์ “หมั่นใช้ ใจฟกคด แต่เป็นเมฆ
พึ่งพระ ที่จะคอยอะไร โหมย เราเดินไปมือหนึ่ง
ขามหนึ่งเท่านั้น คอยคุดะ ถ้วน” หนาเจ้า
ของเราเก็บเข้าดี เอ๊ย ตะกั่วที่จะคอง ร้อง
หง่าวๆอยู่รอบบ้าน”

เขาเขยคางแม่เจ้าหัวใจ ของเขา ให้
แห่งนั้น ยมแสดงตอบว่า “อหมั่น มี
พันเจดาคพขมจะเก็บลูก ดอว์ได้อ ย่างแค
กอนแล้ว ทั้งของถั่งไม่เบญจนาหารชนิด
ที่จะยอมเข้าไปอยู่ง่าย ๆ หรือค พะเรอ!
“พี่เชย?” ทวนคำแล้วกลับให้

อย่างน่ารัก “ถ้าพี่ยังไม่รู้ ก็จริง
เอ๊ยเถิดว่า เมื่อเย็นวานนี้ คุญพระยาศัศ
ยังจะมาตามตามน้องให้แก้หุดง ดิเรก
นรีศัศย์ ลูกชายของแดงแล้ว”

เหมือนกันนักโทษได้ ยินคำตัดสินประ
หารชีวิต มีอีกดวงบนคัทนางสาวไว้ด้วย
ความชอบนั้น ถักถายเป็นเส้นใยบราว

ถักถายแก่เป็นลม ครนเดอมอนนภพอน
คทองทันที ครางออกมากวนน้ำเตี้ย
กระเด้าๆ เหมือนคนที่จระจมน้ำคาวว่า

“แล้ว - - แล้วคุณพ่อ ของน้อง คด
ดงไหม?”

“ยังไม่แน่นอนทีเดียว” หล่อตอบ
“เพราะเรื่อง พรพค น จะต้อง ปรีกษาคณ
ยาคุณยายให้ เห็นด้วย”

“แต่ของ คัด ว่ามันจะเป็น ข้าง คดง
อันมากไหม?” เขากาน นางสาว
ก็อาจดัดคตอบว่า “น้องก็คิดเช่นนั้น
แหละ เพราะธรรมดาญ์ ไหม้มักพอใจ
กนหม่ม ทั้งตัวหุดงคิเวกนรีศัศย์กมทง
กรัยและวชิราคัพพาเธอมา จากเมืองนช
ด้วย”

“จนกัน! ประทุทุกๆบ้านของพมด
หมดแล้ว เธอ - - น้องคิดว่าพี่ ควรจะทำ
อย่างไรดีเล่า?”

นั่งเงยบนกันไปราวกับพึ่งเทศน์ เป็นคร
ใหญ่ๆฝ่ายหญิงจึงหลุดออกมากว่า “ทำ
ใจให้ถักถ้าวไว้เถิด รัก จะยากเย็น
เป็นคาวชะโร นังก็จะ เป็นน้องที่คดของ

“เพิ่มเติม”

ได้ฟังคำพูดของหล่อน นายมั่งคด
ยานพาหนะจึงค่อยมีใจชื่นบานบ้าง.

ชีวิตของพนมเหมือนดวงประทีปที่
สูญอยู่ กอปรแจ้ง ช่างโน้นก็คม ช่างนั้นก็
พ่าย ถิ่นนี้ก็ไม่กรุณาหาอะไรมาบ่ม
ไว้บ้างแล้ว ก็น่าที่จะคงดับมอดลงโดย
ไม่ต้องสงสัย”

ยังมี เวลาเหลืออยู่ อีก หลายวัน
หรือ” นางสาวทิวาจึงได้ตอบ “เมื่อ
จนกว่าเต็มทีแล้ว เราจึงค่อยคิดหาหน
ทางกันภายหลัง”

นกนางแอ่นเสียงเจี๊ยกๆ อยู่บนต้น
สักพริบตาหนึ่ง, เสียงระฆังสัญญาณของ
เรือกยามก็ดังขึ้นทางหน้าบ้าน เสียงระฆัง
เหมือนดังเสียงบีดา เสียงหน้ารับคน
ดูหน้าคนรัก แล้วก็หันไปกล่าวด้วย

“อันออกของราตรี! สามทุ่มแล้ว
แหละพี่เจ้า! โอ! ชยามของคืนนี้ด้วย
นัยน์ตาเรณุนี! พมั่งคดของน้อง, พ
คดียังไม่ลืมว่า ถิ่นนี้ยังมีชีวิตอยู่ ครอบ
“โอ ความหวังก็ยังมีอยู่ ครอบนั้นเต็ม”

“ความจริง ก็น่า จะเป็น ความจริง

เช่นนั้น

เราตอบ “แต่ทว่าของพ่ายเพื่อก็ดวง
ใจก็เพราะคู่แข่งของพี่ เขาดีกว่าพี่ด้วย
ประการทั้งปวง ถึงแม้จะรักพี่ ก็ไหน
เลยจะขัดใจคำสั่งของคุณพ่อได้”

“นั่นไม่ใช่ความจริงเสมอไปหรอก”
หล่อนบอก แล้วก็เดินไปด้วยกัน ทั้ง
ที่พมั่งคดก็เห็นว่า หล่อนนั้นกล่าวเท็จ
เพราะให้ ยอตราอยู่ ไฉนๆ แล้ว.

ใจคิดก็คิดอยู่ ใจก็ให้เสื่อม หาย
แต่ไม่ไหว เพราะจะเลิกอะไรในสิ่งนั้น
เพราะจะละทิ้งความรักเหมือนแต่ก่อน กลับ
ทอดใจไปร่ำ ร่ำ ร่ำ ร่ำไปหมด ค่อยๆ
ทรงตัวกลับขึ้นทอดตามลงไปยังหน้าต่าง
ห้องของราตรีก็แต่เห็นแสง ไฟๆ อยู่ ไรๆ
ช่วงชิงกันเล็กน้อยเมื่อก้าวออกไปข้างหน้า
รู้สึกได้ว่าไม่ได้คืนเดิมบ้างแล้ว นึกถึง
จะต้องแพ้ แก่ความโลภเศร้า อย่างนั้นๆ
คืนนั้น ที่ชยามโยเกิดประกาศเปลี่ยน
หน้านาง ระบ่าใหม่ อย่างทรุหรา นาย
มั่งคดยานพาหนะจึงใจว่าจะเก็บทุกข์ ไปที่

เสียในสถานที่อันดีจนกระทั่ง จึงมายืนหน้า
เข้าเฝ้าฯ ว่า - ระบุว่าต้องออกวิ่งทีเดียว
เสียงคนขับกระแทกเท้าดังกึกก้อง อยู่ข้าง
รถอย่างฉุนเฉียว โห่ จำเพาะ เก้าอี้
ในที่อื่นๆ ไม่มีวิ่ง เสียเลย นอกจาก
ข้างๆ พ่อเจ้าประคุณฯ เสด็จลงมาทรงเกษ
เราพากันลุกขึ้นไปหมด จำเป็นจำใจ
เลือกได้ตัวหนึ่ง จึงนั่งลงข้างๆ เขา

พี่โต! ว่าที่เขานั่งกว่าใครที่ไหน เรา
คือนายจร จรจมนอน คนที่คิดแต่เกิดมา
ไม่รู้จักกลัวหรือโรคใดๆ หนึ่งเอง และ
เขากำลังคลั่งอยู่ กับพรรคพวกของเขาเอง
เขา ซึ่งทุกๆ คนนั้นเอง โยนเขามาจับ
จำวเรา

“เมโวย! ฉันไม่เคยพบ หญิงมาดจน
เสียหรือ” นายจรเอื้อมมือเหยียด
มาเห็น “เฮ้ยจ๋ม! ตั้งแต่รับบรรณา
การมาฉันก็ยังไม่รู้จัก เกือบจะตาย”

นายจ๋มประจักษ์สินธุ ยุกมัย ชันดา
เมื่อก่อน คิดจะทำทางของพระเชษฐา
คณะปรีดาจางกร บันดาลพรทางกาย
กตัญญู ความอดกลั้นว่า “คงให้ตั้ง

กรับม เทว น้อยชาย จะได้ คุระมาไม่ได้
เต็มก

โดยมีความทุกข์และความโศกเศร้า
ทุกข์เป็นทุน อยู่แล้ว นายมิ่งศดาแสนที่
ก็กระทำตาม คำเชื้อเชิญทันที ทอญ ๆ
กันไม่ทัน ถึงหัวโหม่ง เขาก็ถูกพวกมาก
ลากไป คล้ายกับเราไม่ไร้นาย มิ่งศดาแสน
เขามาเมื่อ ครั้น และเมื่อระมาเด็กแล้ว
ยังชวนกันทะเลาะเบาะแว้งเบียดเบียนต่อไปอีก คราว
ครั้งความ หอบเรามาถึง เขาก็ไม่
จำตัวของเรา หลับที่ไหน ?

จากบ้าน นายจ๋ม ประจักษ์สินธุ ซึ่ง
เขานอนก่ายอ้อมกันอยู่ กับนายจร จรจมน
กัน ไม่ถึงบ้าน ก็ได้พบชายพริ้ม เด็กข้าง
บ้านกำลัง ถอนหัว รัดน้ำคันราตรี ทนางสาว
ราตรี ให้ ใจเป็นที ระฤกษ์อ่อนอยู่ พริ้ม
เป็นเด็กก็จริง แต่เขาก็กำลังจะแตกเนื้อ
สาวราว ๓๔ ปีแล้ว ทุก ๆ วัน คนนาย
มิ่งศดาไปทำงาน ยายพริ้มเป็นยายชุน
ไปรดต้น ราตรี ให้เสมอ บางครั้งเขา
พบ ห่อของก็ไม่ยอมตอบว่าทำไมห่อของ
จึงชอบรดต้นราตรีวัน

ทรงตัว ที่มีดวงใจเต็มไป ด้วย ความ
ระโยย หวนเข้าไปหา ยายหิม หลบ
ไม่ทัน จึงต้องหลุดตัว ลง นังกระมิดกระ เมียอยู่
“ขอบใจจริง ๆ ที่อุทิศตัวมา รอดพ้น
ไม่ ให้” เขาพูด แล้ว ถูกรวบหล่อนให้
ถูก ขัน “วันนี้ ไม่ไป โรงเรียน หรือ
หรือหิม ?”

หล่อน เข้มแข็ง ขึ้น ใน กระถาง คัน
ราตรี แล้ว คอบ ความ ประสพ วิชา ๆ ว่า
“หิม ออก แล้วนะ ออกเพราะ คุณแม่
ไม่มี เงินจะ ให้ ค่าเล่าเรียนเขา ”

นายมังกรลายานนท์แทบฉีกด้วย ความ
ดังดาว เขาถาม หิม ขึ้น อุบมม อันลวงลอย
อ่อนของ หล่อน แล้วปลอบว่า “เสียใจ
จริง ๆ เจ็บอหิมเถย! เสียใจด้วยฉัน
เขงกม เงินเดือนเพียง ๔๐ บาทเท่านั้น ไม่
ฉันฉันจะช่วยเหลือให้”

ยายหิมยกมือขึ้นไหว้ แต่ไม่ได้ตอบ
ว่าอะไร ยิ้มให้เขาอย่างเศร้า ๆ แล้ว
ก็หายตัวไปกับออกไปในมิดัน

ไปหาแม่เทพธิดาของเรามีได้ขาด แต่
จนเวลาต้องเลยไปเสียถึง ๓ วัน เขาก็
หาได้พบหล่อนไม่ กระทั่งถึงบ่ายวันที่ ๕
จึงได้รับ จดหมาย จาก หล่อน ฉบับหนึ่ง
ซึ่งมีใจความว่า

“พ่อของน้อง

ความกตัญญูกลายเป็นความจริงขึ้น

เด็ก คุณพ่อถูกกักขังไม่ให้ออกไปไหนโดย
ไม่มีใครควบคุมดูแล ที่สุดจนจดหมาย
ก็เลยยอมให้ เรียน นิด แต่ ขาดเสีย ๕ มื้อ
เสียเสียไว้กับ คินดัล หัก ๆ ที่ เหลือ กุญ
หัด คำนึงถึงด้านจรรยาบรรณจึงมีพอได้
ไม่มีอะไรที่ ๆ จะ เหลือไว้ ให้เรา
เสีย วิชาที่ติดงาน คุณพ่อถูกกล่าวหาว่า
“คนไม่รักกัน, มีลูกด้วยกัน, ถกรักกันเอง”
ขอให้ พ. ศ. ศ. เกษะ เธอพ่อก็เสียพ
แล้วเช่นนี้พอจะให้ของทำไหม?

ทรงงนทองดิเรกนิรภัยดี เราจะ
มารับ คุณ พ่อ แต่น้องไปดูหนังเรกที่จิม
นามกร ของคิคุชิว่าน่าชังจะลงบรรทัดทาง
ห้องซ่อมไปพบกับพี่ใด ไหม?

ร. ที่ว่าดีสุด

๕ ๕ ๕ ๕ ๕
คงเดิวนั้น นายมังกรลายานนท์ก็เพียร

เราหัดบิณฑบาต เห็น ประตูสุวรรณภูมิ
รับเราอยู่ อย่างแจ่มแจ้ง รับเสด็จออกจาก
มาไปเที่ยวจรของตำรวจได้ รับราชบริพ
คงแค้นวงศ์ของเจ้าเศรษฐีกระต๊อเข้ม บก
ผมและแบ่งผัดหน้า ยามกลัมนามากยัง
ตะโกนเรียกขานหิงมาช่วย เค่งห้อง เป็น
กุด กุช อมอก อมโง่ ค้ายกับไม่เคยมี
ทุกระยะไรเลยแก่หนหลัง

อันหลังเห็นชนบทหนึ่ง นายมงคลอวยก
จะให้ ถึงวันพรุ่งนี้เสียแล้วๆ สมนึก
สนใจเสียกระไรเลย เพราะองค์คุณ
นาค นางสาว ทิวาดีดี มีชก ขยายใบ
บิณฑบาต แล้วเลี้ยงหมันในภวนายมงคล
ซึ่งนั่งรถยนตร์มาคอยอยู่ ที่หน้า โรงหมัน
ใครบ้างใครจะไม่ถึงใจ ที่ชกท้าววง
ลงมาในมือกระยาจก นายมงคลพยายาม
ตามใจหลานทุกอย่าง แม้ที่สุดจนกระทั่ง
กลัมนจากทำงาน เขาก็จะไปจ่ายตลาด
ซื้อหาอาหารมาหุงต้มให้หลานด้วย

แต่เงินเดือนๆ ละ ๕๐ บาท หรือ
จะทำให้ สาวๆ ที่เคยใช้เงิน เป็นเบี้ย มา
แล้วมีความสุขได้ ไปไหน เคยไปรัก

อนงค์ ก็เปลี่ยนเป็นรถลาก พบ เพื่อน
ฝูงรวม โรงเรียนก็ไม่กล้า มองดู หน้าเขา
ยังนานก็ ยัง หงอย เหงาเศร้า จิตคิด ถึง
บ้านเป็นกำลัง ทั้งเสียความดี
หลานควรจะได้จากบิดา ทำให้ เป็น อย่าง
ยิ่ง ซึ่งอันที่จริงจากภริยาของหลาน
นายมงคลก็รู้สึก เศร้าใจ เหมือนกัน แต่
เข้าใจเสียว่า เป็น ธรรมดา ของ หญิงสาว
ที่จากบิดามารดาใหม่ ๆ จึง หาได้ ระแวง
สงสัยไม่

ฝ่ายหลวงศิริภานุวงศ์ ด้วย เจ้าคุณคุณ
นายภรรณ กษัตริย์ ทั้งเจ้าศรี หันไป ก็
พยายามช่วยกันตามหาอย่างไม่ลดละ และ
ในที่สุดเขาก็ได้พบหลานธนะที่ นายมงคล
ไปทำงานคงใจหวัง ด้วยคำพูดอันจริง
บ้าง โทกบ้างเพียงครู่เดียว เมื่อราช
ผู้มีปรารถนาจะกลับบ้านอยู่แล้ว ก็เลย
กลับไปกับเขาในวันนั้น

ครั้นตกเย็นนาย นายมงคลถอยยานนค
มาถึง ไม่เห็น ราชบริพ ขยับบ้านเหมือน
เช่นเคย ก็เรียกหิงมาถาม หิง
บอกว่าตนไม่ได้ ถิ่นชกเขาไป ตาม ตรง ว่า

ราตรีไปกับชายคนหนึ่ง ซึ่งเขาพอจะ
เดาได้ว่า ชายคนนั้น คง เป็น หลวง
คิเรก โดยไม่ต้องสงสัย

หลาย ๆ ครั้ง ใครจะคิดว่า หล่อนจะ
กลับมาหาเรา แต่ออกหลายครั้งเหมือน
กันที่เรามั่นใจว่า หล่อน คงไม่ กลับ
มาอย่างแน่ ๆ แล้วปลงใจไม่ไปเสีย
การงานไม่เป็นชิ้นท่า ได้แต่นั่ง เหม่อ
มองตุ่นราตรี ที่ตั้ง อยู่ ใน กระถาง บน โต๊ะ
เขียนหนังสือเล่มนี้ บางที เผลอ ๆ ก็
เค็ดใบเค็ด คอก ออก ทั้ง เสียโดยไม่รู้สึก
ตัว จน ๓ วันต้องไปอย่างช้า ๆ หนึ่งวัน
พิมพ์รายวันจึงช่วยให้เรากระจำขึ้น เรา
คราวออกมาเบา ๆ ด้วยความเจ็บปวดรวด
ร้าวในดวงใจ โอ้ - ผู้หญิงหนอผู้หญิง!
โอ้ราตรีหนอราตรี! หล่อนก้อพาหุ
จะแต่งงานกับหลวงคิเรกในระยะ ที่จากนั้น
ไปเพียง ๓ วันได้ เทียบหรือ? -

เมล็ดแห่งความโลภ รุน ๓ หน้า

ผากราวกับเมล็ดฝิ่น เขาพยายาม จะ
ถูกริน แต่ก็ไม่ได้ เพราะดวงตา ยัง
จับจ้องอยู่ที่ตุ่นราตรีมยสมถ่อน แด
กันไถนแข็ง เลี้ยงยายทูนกับร้องเพลง
กล่อมของธนูร้าง ๆ ของของเขา

๑ โอ้ ราตรี เหมือน ราตรี คน นี เก
กลางคันแต่ใบคอกออกดัดขึ้น ดังกล่น
หอม บ่ม ปอก คอกดัด ขึ้น พอ เค็ด ขึ้น
หล่อนหายกลายเป็นพิกม ๗

เธอนั่งเข้าไปในหัวใจคล้าย กับ ลูกไฟ
มายมั่งคั่งยาวนานที่สุดถูก รินได้ก็ หมด กระ
ถางราตรีนั้นร้าง ออกไป ตก บัง ลง กลาง
ถนน ลมหนาวจะดำดื่นแตกหักจน มนุษย์
ครั้นแล้วก็จืดจางมีคประทุลงกล่อน ที่ม
ตัวลงกับเตียงนอน น้ำตาไหลวัน ๆ ราว
กับผู้หญิง!

វិស័យវិស័យ

๕. นาคะขระของงูอย่างด

วิธีทำ

คนกะทกทงหวททงทางขันตงไฟพอเตอด
ให้เอาไก่ใส่ลง เคียงจนรู้ดังว่าไก่เบือย
จึงเอาเครื่องแกงตงละลาย บิดฝาให้
เดือดอีกครึ่งหนึ่ง แล้วจึงเอาน้ำต้มข้าว
น้ำอ้อย, น้ำเค็มเคี่ยวลงไปตวงชิมดูจะชอบ
แก้อ่อนอย่างไร ถ้าอ่อนเปรี้ยวก็เติม
น้ำต้มข้าว, อ่อนเค็มเค็มน้ำเค็ม, อ่อน
หวานเค็มน้ำอ้อย (อย่าใช้ของอื่นเติม
จะเสียรส) แล้วจึงเอาพริกหยวก
ใส่ บิดฝาเคี่ยวด้วยกตงได้

ทองหวาน

มະลະกອກກຸນ

กระทรวงวังสุก ๑ ผด
นาตราชรายเมตต์ & ต่ทางค
เนบเค้นมข่างค (ใช้เนบคราวจตาม
ควักโค)

๘๘.
อุททำ

มรดกของเขาคือ แต่เมื่อ ถึง นาครด
เคียวให้แก่เป็นนางมรตุม แล้วเขา มรดก
ได้ กอนให้ทวนค้แล้ว เขาหักกะที ด้วย
ชา เขย่นช้อนกรไฟใส่ลง กอนต่อไปจน
ถ่มน กระเจิงไว้ ได้

ของ... ของพม่า

ทองคำ

แก่งไถ่จรรยา

โกศลอน . ศว . คัดเขา เคเนอชก เต
๕

เกรียงไกร

๓. พริกไทยขาว ๕ เม็ด
๔. ลูกอมขมิ้น ๗
๕. ๖
๖. ๖
๗. พริกไทยดำ ๕ เม็ด
๘. ลูกอมขมิ้น ๗
๙. ๖
๑๐. พริกไทยดำ ๕ เม็ด
๑๑. ๖
๑๒. ๖
๑๓. ๖
๑๔. ๖
๑๕. ๖
๑๖. ๖
๑๗. ๖
๑๘. ๖
๑๙. ๖
๒๐. ๖

(ลูกมัทรี, หอม, ตะไกร, ชะนำให้มาก
นักจะปรีชา)

เครื่องปรุง

๑. พริกหยวก เมล็ดขม ๆ ๕ เมล็ด
 ๒. นาดม ๕
 ๓. นาดม ๕

ท่าน ที่อยู่ ทาง วัดสุทัศน์ฯ คงจะได้
ยินคนไขว่กันว่ามีผู้เคยพบเปรตวัดสุทัศน์ฯ
เรื่องเปรตคนใด มีรางวัลเล่าถึง กันมานานจน
ถึงคนชั้น เรา ๆ และยังไขว่กัน อยู่ เสมอ
ว่า เปรตคนนั้นไป เกิดเสียแล้ว

ส่วน ท่าน ที่ อยู่
ทาง วัดอื่น ๆ หรือ
สถานที่ๆ เป็ดยวอื่น ๆ
ก็ย่อมไขว่ กันว่า ได้
มีผู้เคยเห็นเปรตชนิด
นั้นเคยเห็น ผู้คน —

ซึ่งในท้ายที่สุด มักจะปราศจาก ความ
จริงไปเสียมาก กว่า มีผู้ กระนั้น ก็
ผู้ ที่พยายามพิสูจน์ ให้เห็น ว่ามัน มีจริง
หรือไม่ ก็ ยังมี และผู้ ที่พยายามให้
เห็นว่าความมีมันนั้นหะคือผีอะไร ก็มี เป็น
อันตก ลงเขาว่า ยังกำลังกันอยู่

แต่ในส่วน ที่ไขว่ กัน ถึง เงือก ทำไร
ยา เก้า หน้าวัดเจ็บบนนั้นเล่า ยังมีใคร อีก
บ้าง หรือใน จำนวนท่านผู้ อ่าน ที่ ยัง เชื่อ

อยู่ ? ว่าผู้เคยอยู่ แถวหน้าวัดเจ็บบ
นั้นมานาน และได้ ยินแก่หูจากปากผู้ ที่
ว่า ได้ เห็นเงือก ของที่ เคยอยู่ เป็นผู้ เล่าอย่าง
ตกอกตกใจ ยิ่งว่า ได้ จนมันคิดว่า ผู้
หญิงสาวคน นั้น คงจะหนี จากท่านาทั้ง ๆ ว่า
นั่งและ เสื่อใน เมียๆ ๆ เธอกระ หัด กระ
หอบเล่าว่า นางเงือกนั้นหน้าเท่างบน้ำ
อึ้งย้งจริง ตาม ที่คนโบราณ ถือ และผม
ยาวถึงปลายเท้า นางมีทวารทองประดับ

เพ็ญ เมื่อเธอจะนอนอยู่เฉยๆ เธอ
ได้เห็นคนกระต๊มๆ มาดูๆ ที่ข้างเพ และ
เมื่อมองอย่างอดทน เธอก็เห็นว่าผู้คนที่
คือนางเงือก เพราะประกายสายตาของ
นางประหนึ่งแสงระยิบระยับเหมือนดวงไฟ เธอ
ได้มองดูนางเงือกนั้นอยู่ด้วยหัวใจประ
หม่า แก่พอรู้ลึกซึ้งก็ปรากฏว่านาง
เงือกได้โผล่เข้ามาเกือบถึงบรรไดแล้ว
หญิงสาวผู้นั้นยังได้เข้าไปว่าเมื่อเธอรับ
ศฤงคารกายขึ้นมาถึงบรรได เธอเห็นเธอ
ยังได้ยืนเคียงร้องถามขึ้นมาว่า "นางจะ
แย่งหัวใจหรือไม่?"

การไขปริศนาในเรื่องนางเงือกทำให้ง
ยากเกินเมื่อ ๓๐ ปี ก่อนได้มีคนถามประ
จำบ่อมนอ ข้าพเจ้าเห็นเป็นเรื่องอันห
ลัศจรรย์เหลือเกิน หาได้นึกเอาใจใส่ไม่
คือเมื่อวันหนึ่งฉันได้อ่านหนังสือฝรั่งเล่มหนึ่งมาได
ชื่อเรื่อง "The Isle of Mermaid"
เราจึงทำให้ข้าพเจ้ากระหายใจไปอ่าน
มากที่จะทราบว่า นางเงือกจะมีจริงหรือไม่?
ความใคร่อันนั้นได้ทำให้ข้าพเจ้าสืบสวน
เป็นลำดับมา ก็จึงได้เรื่องราวตามเค้าโม

ราณและลึกลับพิสดารทางวิชา ศาสตร์ ดังข้อ
ไปนี้.

กัปมาแล้ว หามผู้ใดได้ ไม่ เมื่อ
ยุคคึกคักเรื่อราว โทกลับจากเกาะโฮซังคัง
พร้อมกับขบวนกระต๊มๆ เขาได้นำม
คืบมาบริพาโฮซังคังมาด้วย วันหนึ่งใน
ขณะดวงอาทิตย์กำลังตก สิ้นวันตก
เป็นเงาผืนน้ำอ้อมๆ ภายใต้น้ำแดง
ของผืนน้ำเมฆ (Anthemosa) ใน
ตอนกลางคืนเราใช้วันนั้น บรรดาชาวเรือ
ชาวโกลีได้มองเห็นนางพญาเงือกงาม นาง
กำลังร้องเพลงรับขับขานกันอยู่เรื่อยๆ
กระแสน้ำนั้นหวานเย็นและเย็นซึ่งเข้าไป
ถึงหัวใจของเธอได้ลึกซึ้ง ในขณะนั้นทุก
คน ชาวเรือผู้ใดก็เอ่ยของกรัก เมื่อ
เห็นชาวเรือชาวโกลีถูกกระแสน้ำดึง การฟัง
เพลงจนพ่ายว่องลงจากมือเช่นนั้น กับ
หิบบินได้ร้องประดังเสียงดังตามขึ้น
แต่ทำนองเพลงนั้นก็หาดีดังนัก แต่เพลงอัน
เฉื่อยช้าของนางพญาเงือกทั้ง ๓ ได้ไม่
ยุติกัน มีสักคนอีกคนหนึ่งจะพูดปลุก
ปลอบประการใดก็ดี มีพายุของชาวโกลี

ก็คงนั่งเกิดมไปหมดสิ้น บางคนหัดบาศ
ทั้งต้องนั่งสนิท บางคนใจดีระชนแล้ว
ก็ถามว่า 'นี่ประโยชน์อะไรในอันที่จะ
ท่องเที่ยวไปโดยไม่มที่สุค มาเถะ มา
นอน กัน เสีย เกิดเป็นไร' บางคนก็ว่า
'ข้าชอบ คน ตรี ร่องนางมากกวาเนอเพลง
ร่องนาง โอ้, นางเอ๋ย ข้าพึงวิ ลัก
สมายเถะจะหอบไหได้ กับคินเอง'

ใน ที่ สด บ ติ ศ บ ร ร ูป สด ย ก็ โด ด ง
จากเรอเดอรวมว้ายไปจนถึงดง จมไคร
หลัดทานได้ทนก็หาไม่ ออ ร ุ ฟ ุ ด ก ใจ ล ง
รับหีบฮารูปรับร้องประสานเสียงออก มา
อย่างหยดย้อย ในคราว นักรวะเสด็จ
ของ ออ ร ุ ฟ ุ ด ก ด ม เสด็จ ของ นางเจ็ดกทั้ง ๓
หน้าย่น บร ร าด าว เรือ อาร โท จ ึง เรม
ได้ลัดเดะว้าจับตามพายๆ ค่อไป ส่วน

นาง เจ็ด ก งาม น น
ค่างคนค่างค้อยๆ
ศอานเข้ามาทรวง
บ ติ ศ น ุ สด ย อย
ด้วยสายตาอันแดง
ฉาน

เมื่อเรอธาง
บนน ชาวกรก
โบ ร าน วั ม ร ่อ
ว่าเพนเรืองมมุด
เหตยเกิน แต่

ภาพเขียนจากฝีมือของศิลปินไทย แสดงให้เห็นเรือและผู้คนในฉากที่มีชีวิตชีวา
The Isle of maid ของเรอธาง ภาพนี้เป็นภาพของนางเจ็ดกทั้งสาม ซึ่งเคย
เรือของอภัย ซึ่งเธอได้ลัดเดะว้าหรือลัดเดะว้าของเธอเอง เพื่อจะไม่ต้องโดนแม่ของเธอ
ส่งยงหาหนพ่อกันไป

ความ ทางวิทยา—
ศาสตร์ ใน ยุค —
ม จ ร ุ บ น พ ุ ค ุ จ น

ว่า เรื่องที่ถามนางเงือกนั้นเป็นเรื่อง นักรบคนหนึ่งซึ่งเคยหมายมาจาก ทะเลแดง
 เหนือไหล่ทั้งนั้น ซึ่งรูปร่างเงือกที่ปรา- ทิ้งฉบับว่า “ฉันได้พบเงือกจริง ๆ
 กฏอยู่ในภาพเขียนต่าง ๆ เป็นภาพนักรบของ รูปร่างดังผู้หญิง ถ้าตัวขาว ผัก แต่
 นกแก้ว, นกขุนพันเตา, นกเงือก มีดเคียวปลาย- หน้าดำไม่พาดูเลย มือทั้งสองกุด มี
 ครีฟต์ นก ช้าง, จี๋, ย่า, ยาว, อังกฤช ได้เล่าว่า หนังสือเก่า และตอนปลายมี ลักษณะเป็น

หางปลา มันกำลังจะว่าย
 แหก ขยับ ๆ เว้นที่
 เคี้ยว ”

เงือก ที่สัตว์มนุษย์
 พบ มีดเคียวปลายครีฟต์

ถ้าสิ่งใดกำลังว่ายแหวกว่าย ในทะเล มีลักษณะ
 ประวิติของสัตว์เงือก จะเห็นทั้งในรูปว่า นกเงือก
 เกินออกนั้น คือมนุษย์ครึ่งสัตว์ที่เงือก

ว่า ที่แท้ลักษณะของนักรบเงือก ดั่งคน
 ที่รับร่างคล้ายคนที่มีสอง ขนาคือ ลูกของ
 นกหนึ่ง และ มะ ระ ตระ นกหนึ่ง หาก

ภาพสัตว์ครึ่งคนครึ่งเงือก

เราของมาด ๆ ในระยะไกล เราจะเชื่อ
 ที่เคยดูจากของ นกเงือกคนเราตัว ๆ นั้นเอง
 และในลักษณะที่สัตว์ชนิดอื่นได้ ใช้ส่วน กอ
 และศีรษะว่าหน้าเช่นเดียวกับมนุษย์ นกเงือก
 ใบ รากนี้ จึง นำมาผูก ถอดน ถอดย เป็น ว่า
 เงือกนั้น ชอบงาม และในรูปที่สัตว์เงือกเคย
 เป็นมนุษย์ครึ่งปลาไปอย่างใจกว้าง

เมื่อมีการออกเรือใน ปี พ. ศ. ๑๗๓๘

ซึ่งยังมีรอยหางอยู่ ตรงกันกับ เมื่อไม่
มีประโยชน์อันใด ก็ออกมาเร่ใจดิ้ว
รันของชาวคพพพพ ทางนั้นก็หายไป

ยังมีชนบางจำพวกที่เชื่อกันว่า ดัศ
ทัมมชยุบ นน บก คตตคจ นนชยุบ นจรม
อยู่ในน้ำอย่างบริบูรณ์ กับยังมีคำรา
ดัศกัศดัศวเนนโนราณบัตถกโวว่า มี
ปลารุ่นหนึ่งชื่อ Sea-monk ปลารุ่นนี้
มีศีรษะและนมเหมือนมนุษย์

อีกฉบับหนึ่ง ได้บันทึกไว้ถึง ปลาด
Sea-hog ว่าดังนี้ “เมื่อเจ้าปลา
เจ้าเป็นคักอะไร เจ้ามี ๒ หอมหางเหมือน
เมา มีเขี้ยวดุกร เราเขานามนจาก
เจ้า รดชาติเจ้าดีไม่เหมือนปลาเจ้าถิ่น
หย้าตามริมฝั่ง เจ้ามาบอกดังจว และ
นำหนักเจ้ามี ๕๐๐ ปอนด์และนมเจ้ามีรา”

ในบันทึก Speculum Mundi. ก็ได้
แสดงหลักฐานไว้ ในปี ๑๕๒๖ ว่าที่เขื่อนปัก
ทางนอร์เวย์ก็มีคนจับปลา ‘หมวกนักบวช’

ได้ ปลานู ปลางูมะเขือ คล้ายมนุษย์
แต่มีหัวค้อย ได้เพียง ๖ วันเท่านั้น.

ความที่พิสูจน์มานี้ จึงเป็นเครื่องชี้
ให้เห็นว่าสัตว์เร่ใจนั้นจริง แต่ไม่ใช่
นางเร่ใจที่ผสมยาว บัดนี้ ไม่ใช่นาง
เร่ใจที่มั่งคั่งโยยทอดตะเข้กเย็น ไม่
ใช่ นางเร่ใจที่มั่งคั่งของ มีหน้าอันงาม
พร้อมเป็นเสน่ห์ แต่ความจริง “เร่ใจ
น” ก็คือ สัตว์ คล้ายกับ นน คำว่า
รู้นั่นเอง!

อย่าพลาด

“เนตรนารี” เล่ม ๒

เจ้าปลาเร่ใจแดง
กำลังก้าวหน้าอย่างเต็มที่

อ่อนหวาน อารมณ์รอบ ถึงบั้นปลาย
เหมือนกัน ทุกคนได้ทราบ ทางดีพากัน
มาแสดงความยินดี

รักปลื้มใจ, สุขใจพร้อม, ความหวัง
ของรักได้เป็นมารมบั้น บั้นปรากฏ
รักดีเป็น ความจริงแล้ว รักก็ออก
ใคร ๆ จง ในโลกนี้แล้วรักเป็นดี มีความ
สุขดี รักนั้นถึงแก่ ภาย หน้าหลังจาก
การ จิตที่ผ่านพ้นไปแล้ว รักจะออก
สิ่งที่คุณต้องการ จะไม่รักใคร่คุณเอง
เลย รักที่รักปลื้ม มาก ก็คือ ความรัก
ของความรัก คุณเอง หลวง มานาน ได้
บรรลุปะเล้ง ก็คือการหมั้น คุณหลวง
เองก็พอใจหมั้นอยู่แล้ว เผลออันคุณหลวง
เด็กงานแล้ว เป็นคดียมาคุยกับรักเดิม
แต่ครั้งหนึ่งมาอย่างน้อย ไม่ต่ำกว่า ๓-๔
ปีไหม ทั้งรักและคุณหลวง ไม่เป็นข้อ
การสนทนาปราศรัย กันเลย เคียงหัว
เราะกันก็คล้ายกับด้ายปลื้มใจ ใครเห็น
คุณแล้ว จะเอ็นดูจะพลอยปลื้มใจด้วย
ไหม จมที่เขมบางคนบ่นว่าวิชา

ความดีของคุณหลวงนั้นดีวิเศษมากมาย
นัก ทำให้รักเพิ่มความรักในคุณหลวงขึ้น
ทุกทีหลอมคาบ ยืนนักภาพนั้นได้ดี ๆ เป็น
ความตรึงตาตรึงใจใครในรักอย่างจริงจัง
ตอนเย็นเฉียงรถออกหน้าคัก รักเข้าใจ
ได้คำว่า รถใครจะดี โคมมา เกวียก
คงนั่งเฉยเฉย หากออกไปรับคงเคยไม่
ไม่ไหวว่าใครจะวิ่งประการใด แต่อยากจะ
ดีหอบอกกันเล่น เด็กๆ เคียง รองเท้า
กระพุ่มกระพุ่มดังเกิดเข้ามาทุกที จม
ย่นที่เข้าประตูห้องที่รักนั่งอยู่ พยายาม
นั่งเฉยเฉยขอยกมือกับตัวเองไม่ได้ คุณ
หลวงก็จั่วจั่ว จั่วเคียงเข้ามาหา รักเลยออก
มาโอบจะเออหนามันหมั้น คุณ หลวงยอม
ศกนแทน

“ไปเถอะ เกวียก” คุณ หลวง
พูดสั้นๆ สาย สายยังคง จั่วจั่วดูหน้ารัก
ด้วยความรักอย่างขึง รักหอบอกจั่ว
ทำฮายคร้อยเหมือนกันยังไม่ทัน

“รักอย่ากลัวอยู่กับมัน” ถ่มหน้า
กอบเบา ๆ

“ไปเถะนำคนดีของพี่” คุณหลวง
จับแขนบรรลึงควให้เข้ามาใกล้ รัชยกมือ
ประทะหน้าออกใจ

“มาถึงก็เริ่มเหลวให้ตกเคียดนะคะ”
รัชยก คุณหลวงหัวเราะ

“เพราะรัก คอก จังตมคว” คุณ
หลวงพูด

“คุยกันดีกว่านะคะ” รัชยกถาม
เลซุดคว ดง นัง คุณ หลวง นัง ตาม
อย่างว่าว้าย

“จริงนะ วันไหนพี่ไม่ได้มาหา รัชยก
วันนั้นทุกสิ่งทุกอย่าง มันไม่มีความ
รักพี่เดียวเลย ไม่มากพอเห็นห้องคามัน
เท่านี้กับใจ” คุณ หลวง พูด อย่าง
จริงจัง รัชยกปลื้ม

“เกรงว่าจะเป็นแค่เคียดจนนะคะ”

“อะไรได้จะ ความพยายามของพี่
นับเป็นที่เดียว ที่ได้นั้นมาเป็นขอชดปรากณา
เช่นนี้ อ่อนหวานก็คดๆ ซึ่งจะหา อีกใน
โลกนี้ไม่มีเหมือนแล้ว ความรักของพี่

ไม่มีถอยหลังคอกทรวก มันจะเพิ่ม
เรื่อย บางทีพี่อาจตายเสียก่อนเมื่อรัก
ท่วมหัวใจ” คุณหลวงพูดไปหัวเราะไป
รัชยกได้เลียดใจว่าคำพูดคำนี้เป็นจริง
คงหัวเราะกันไปอย่างสนุกสนาน

“พยายาม ไปเที่ยวมาก กว่านี้ คุยอยู่
ในบ้านเช่นนี้” คุณหลวงเปลี่ยนเรื่อง

คุยเสียใหม่
“คิดว่าคุยในบ้านสนุกกว่าคะ จง
หัวเราะเถิดเถิง หรือ ออกไป ทำได้ก็ไม่มี
ใครห้าม” รัชยกชอบ

“ฮากันนี้ คุยอย่างนี้แล้ววันหนึ่งจะท่า
ไหวด้วยขอชวนหาวันนั้นมาที่เคียด” คุณ
หลวงเปลี่ยนรูปใหม่ รัชยกเห็น

“เท่านี้พอจะพอแล้วนะคะ”

“วันเริ่มจะรักใจ พี่แล้ว” คำหน้า

จริงจริง

“พอหลวงก็เริ่มรักใจถวิลเหมือนกัน”
คำหน้านางบ้าง พอเห็น หน้าพี่กับเขา
ต่างก็ขยับไม่ได้

“พี่อรก ไหมดำ หวังว่า”

คุณ แคตตีหัวเราะมิได้

ทดลองเปลี่ยนเรื่อง

“ทดลองยังกะเป็นเด็กทารก แล้วพี่

“อ้อมนำเต้าจิ้ง ซากให้พี่ไป เทอ
นัต” พี่หัวเราะเสียงใส คุณทดลอง

วัยขงมิได้เปลี่ยนเครื่องแต่งกายเลย” พี่น
หน้าบ่งจาง ๆ

ไม่น่าพาตัวทารกหัวเราะของคนที่

“อ้อ ในใจไม่มีคนเห็นออก ข้า

มือพาตัวเด็ก ออก มาที่รถคันงาม จอด

อย่าพูดหน้าบ่งอย่างนั้นจ๊ะ, เต็มใจ

อ้อ คุณทดลองเดิน ไปเปิดประตูรถ

เราเห็นเรา ขานเขาไม่รู้จัก” คุณ

ขอเดินไปยืนอยู่ ถัดข้างหนึ่ง

หนึ่ง พุทธานองปอดชบ โยน พี่ขง

“พี่ลองเดินดูจ๊ะ

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

พี่ขงเดินมาพักเดียว

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

คุณทดลองก้าวร่นหนึ่งประจักษ์

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

พี่ขงเดินมาพักเดียว

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

คุณทดลองก้าวร่นหนึ่งประจักษ์

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

พี่ขงเดินมาพักเดียว

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

คุณทดลองก้าวร่นหนึ่งประจักษ์

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

พี่ขงเดินมาพักเดียว

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

คุณทดลองก้าวร่นหนึ่งประจักษ์

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

พี่ขงเดินมาพักเดียว

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

คุณทดลองก้าวร่นหนึ่งประจักษ์

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

พี่ขงเดินมาพักเดียว

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

คุณทดลองก้าวร่นหนึ่งประจักษ์

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

พี่ขงเดินมาพักเดียว

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

คุณทดลองก้าวร่นหนึ่งประจักษ์

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

พี่ขงเดินมาพักเดียว

อ้อ พี่ขง บัด ผม ก็ดูออก ก็มา

บงพิจจะมาเป็น คุณหลวงเอาสัญญา
รัชชมนแพททุกข่าง พัดตกยมมื่นแจม
ได้คุยกันสนุก อ่อนหวานคังเร้นเค็ม

ถึงอะไรทั้งหลายเหตุ ล้วนแล้วไป
ด้วยเครื่องอนิจจังนั้น ที่เลว ๆ มาริ

ได้รับความดีรกายดูใจ เก็บคืนรัชกาล
เริ่มทุกข์ใจ หลังจากเลวทรนถนแล้ว

คุณหลวงกัหายหน้า หายคาไป ๕ วันแล้ว
ราชรมไร่มองทบทวนถึงเหตุผลการรักษา

ไม่พามาซึ่งจากเหตุใด ไม่ควรใจรัหือ
เป็นไปไม่ได้ รัชชชานานทนอน

เราชนักจนไม่มีคำหนักโทษ หรือว่า
กำลังยังก่อการงาน ล้มตไปอีก

อระกณตง ๕ วัน หรือจะเจ็บบอ
นักถึงตวงน รัชใจหาขวาน ทนถ ถ้า

จะเป็นความจริงเสียแล้ว หอณกกงคว
พูดของเรา “บางทีพออาศัยเสียก่อน

เมื่อรักทอมหัดใจ” รัชเลบรัชให้ เมื่อ
มาคิดเห็น คำพูด ของเราเป็นปดางร้าย

แท้ ๆ ไม่คิดไม่ปดก รัชเอาคานเรา
ยัก พอดเจ้าคุณเดินเข้ามาหา

“รัช พ้อหลวงไม่สบาย ให้เด็ก

มาบอก” พังคำพูดของบิดา รัชเลบ
อหมั่นอื่น จักใจเรอใจในคิดเคย

“เป็นโรคอะไรคะ?” เร่งใจถาม
บิดา

“โทฟอยด์” รัชเกรงจะลงนงข่าง
หมดแรง หน้าซีดลงทนต์ รัชรู้สึก

โรคนี้ร้ายแรงเพียงใด น้อยคนนักหนาท
ระอ รัชจึงให้คัยความเสียใจ

จะหาไปเยี่ยมมิได้ เล็กการระวัง
คัยคน เพราะโรคเข่งไม่แรงแรงขย

คณ รัชเลบรัชเลบรัชเลบรัชเลบรัช
คัยจากวังเลบรัชเลบรัชเลบรัชเลบรัช

รัชเลบรัชเลบรัชเลบรัชเลบรัชเลบรัช
รัชเลบรัชเลบรัชเลบรัชเลบรัชเลบรัช

มาทำคุณหลวงลงมาพดก รัชเลบรัช
ไหว

“อ้อ เมวรัช” พัดใต้เท้าน นาคา
ก็ไหลลงตามถ้ำ รัชเข้าใจตอตอ

เลยขึ้นรัชให้ ไปคัย
“ไปเยี่ยมเราสิ หอณนหะ เพื่อ

จนไม่ได้ดี ปรัชไม่คดลงเคย” รัช
ไม่ฟังเสียงแล้ว คัยจาวคปดางเท้าเรา

ไป มันทายาตนาประจำอยู่ข้างเตียง
คุณหลวงมณฑลเทศาภิบาล คงหนีมาซัด
ต่อหมกดีดิดี รัชทายาทเดินไปทุก
เช้าหน้าเตียง พยายามระวังความเคียว
เฉียดใจแต่ไม่โตง รัชทายาทหันหน้าลงกับ
เตียง เขารอปลั่ง รัชทายาทหันมาถาม
เห็นอะไร หน้า รัช มอง ดูเขา พยายามยิ้ม
เพื่อปลอบใจคนไข้

“ค่อย ค่อย บ้างไหม ละพื้ดอง?”
ถามเลอบนเขาไปมา คุณหลวงมณฑล
จ้องมองคนไข้อยู่ รัชทายาทคอยมอง
ได้รับบ้าง

“รัช ของพี่” เขาหันหน้าไป
“ออกไปให้ห่างพี่จะคิด กัน” เขาพูด
เบา ๆ รัชกลับร้องไห้

“รัชไม่กลัวคิดคิดออกกะ เวลานเป็น
อย่างไรม้างคะ?” เขาหันหน้าไปมา
อยากจะถูกคนเห็นรอยเห็นอกเห็นใจ รัช
นับร่นเขาเบา ๆ

“อย่า ทำใจ ก้อ แกะ ชีวะ เพชร
นระ”

“ให้พี่ตายคนเดียวดีกว่า รัชนั่งให้

ห่างพื้ดอง” เขาพยายามดึงแขนออกแต่
ไม่มีแรง

“โอ! พื้ดอง เกือบครึ่งรัชมาก
ที่เดียวหรือคะ?” รัชน้อยใจในความหวัง
ดีของเรา หันหน้าลงร้องไห้ คุณหลวง
นำตาลด

“รัช ทำไมต้องหัดเรียนนะ เพราะ
ความรักเหลือรักของพื้ดองจะ พี่ไม่ยอม
ให้ของรักของพื้ดองจะพื้ดองจะ พี่เกรง
ว่ารัชจะคิดโรครของพี่ไปต่างหาก” เขา
กลับปลอบใจ รัช พยายามบอกมาตาม
ความรู้สึกความรักที่อดออดออด รัชได้ฟัง
น้ำตาไหลแล้วแทบจะปล่อยมือออกมาแต่
ไม่ได้

“ถึง แม่ พี่ตายพี่ก็จะพาเขาความรัก
ของพื้ดองไปด้วย”

“พื้ดองไม่ตายตลอดกะ พื้ดอง
ตาย รัชก็ตายด้วยเหมือนกัน” รัช
ตอบไปตามรู้สึก คุณหลวงถึงขั้นได้ ใน
ความซื่อสัตย์ของรัช

“ไม่ถอดก้นบนหมกเถิดร รัช
ให้พี่ตายคนเดียวดีกว่า รัชนั่งให้
หน้ารัชใจก็ออกมา” เขาหันมามอง

“อย่าร้องไห้เลยนะ ทำให้ พ่อใจไม่ดี
เป็นกรรม ของพ่อเองที่ตายจากไปเสีย
ก่อน” รัชต์ไม่ออกโต้แต่ร้องไห้

“ถึงแม่ พ่อจะตายพักยกภูมิใจกับคนรัก
พ่ออย่างแท้จริง รัชจำ คุณพ่อเสียให้
เต็มคำ พ่อจากไปอย่างไม่กลับมาให้
รัชเห็นอีกแล้ว เมื่อพ่อไปแล้วร่างกาย
ของพ่อจะเน่าเปื่อย แลความรักของพ่อ
รัชจำ คือไปภายในหัวใจรัชถึงบางวาระ
หลังรักพี่มากเพียงใด รัชยอมรับ
ไม่หลงผิดใจใครสักคนให้รักพ่ออย่าง
รัชยังดำรงอยู่ คนที่ต้องการ --”

“พ่อหลวงว่า อย่าพูดเช่นนั้นนะ รัช
เป็นของพ่อหลวงแล้ว รัชจะอยู่ไม่ได้เมื่อ
ไม่มีพ่อหลวง รัชจะตามไป ตามไป
ทุกแห่งที่พ่อหลวงจะไป” รัชพึมพำว่า
พรหม หัวใจแทบจะขาด

“อย่าร้อง พ่อไม่ปรารถนาเช่นนั้น พ
ต้องการให้รัชมีสุข สุขใจกับทุกคนของพ่อ
เมื่อ พ่อจากไป แล้วรัชจะมาหลังรักพี่ร่างกาย
ที่เปื่อยเน่าทำไมกัน เพียงแค่นึกถึงความ
รักพี่บางทีสิ้นใจแล้ว การทำด้วยตนเอง

โลกไม่พึงปรารถนาเมื่อพี่เกิดรัชคอยทำบุญ
อุทิศกุศลให้ พ่อคิดว่า แลคณณพณุนกรรม
บ้าง --”

รัชต์ไม่ออก พ่อหันมาลงกับออกัน
ร้อนเผ่าของเขาร้องไห้จนแทบหมดความ
รู้สึก

“คุณครู เจ้าคุณให้ทำอะไร” รัช
ตั้งสติด้วยเหตุอันน่าเศร้า ปลดใจให้
รัชยอมรับกับบรรดา มิใช่พ่อหน้า
อกของเรอ เหลือรัก โอ! เรนนอน
ซึ่งนอนภายในหมอนน้อยแล้ว รัชกับ
ยี่สิบห้า เราตายจากไปแล้ว ไปยัง
โลกที่รักคือความไปไม่ถึง รัชเขาลำ
บากจนหนึ่ง พยายามลุกขึ้นเดินไปหา
บิดาอย่างโน่น เจ้าคุณฮั่วแฉวนวัน รัช
พุ่มพากับออกันคำมั่งเกิดเกล้า ร้องไห้
เจ้าคุณพุดไม่ออกเป็นนาน ความรัก
ความสงสาร

“หักใจเสียบ้าง ลูกรัก” ท่านพุด
ได้เท่านั้นเอง เคยพาเดินไป ยังบ่ว่าสัก
บรรดาเพื่อน ๆ ของรัชเมื่อเห็นภาพรัช
เช่นนั้น พาทั้งความแค้น ๆ บางคนที่รัก

ให้กัม ในบรรดาเพื่อนของรัชพากัน
ออกมาจับ รัชเทวีเข้าไป อย่างสวัสดี

“ รัช มาเกิด ” เสียงเรียก รัช
เหลียวไป ดู ท่านหญิง เพื่อนที่รักใคร่
กันอย่างยิ่ง รัชไม่เข้าไปหา พุ่มหน้า
ตงกับเพลาท่านหญิง รัชให้สัณฐาน

อย่าง น่าสงสาร ทุกคนพากันเอาผ้ารับ
น้ำตา ท่านหญิงกอดรัชไว้แน่น น้ำ
พระเนตร หยด ลงมา รัช ด้วยความ
สงสาร

“ รัช จำ อย่าร้องไห้มาด นึกเลย หัก
ใจ เสียมาเกิด เราไป คนที่ยังพอแล้ว
ถ้ารัชไป ออก พวกเราจะอยู่ไปเรื่อย ๆ กัน ”
รัชปลอบโยน แล้วจับหน้ารัชให้เชย
ชน เอาผ้ารับน้ำตาให้รัช

“ เจ้าคุณบอกฉันว่า ตั้งแต่คุณหลวง
เสียแล้ว รัชไม่กินข้าวเลย เอาแต่ร้อง
ไห้เท่านั้น รัช จะ ทรมาน ตัว ทำไม กัน
จ๊ะ บำรุง รักษา ร่างกาย อุทิศ สัจจะ บุญ
ส่วนกุศล ให้คุณหลวงดีกว่า วิญญาณ
คุณหลวง จะได้ เป็นสุข ถ้า รัช ทรมาน
ตัว โดย ปลอบ ให้ ความ เสว ไล ก เสียใจ ยัง

กับฉันแล้ว วิญญาณคุณหลวงทรมาน
แล้ว จะไม่พอใจ เลย ถ้า รัช รัก คุณ
หลวงจง ทำ ตัว ให้ เป็น สุข เกิด ” ท่าน
หญิงรับสั่ง ปลอบ โยน รัช ได้ แค ร้อง ให้
เพื่อน ๆ พากัน คา แง ๆ ด้วยความ
สงสาร

“ รัช เพิ่ง มา หรือ ? ” เพื่อนคนหนึ่ง
ถาม เจ้าคุณมี คา จึง คอบ “ ตั้งแต่
ออก ศพ ออก จาก บ้าน เรา ไม่ ยอม ห่าง
จาก หีบ ศพ เลย ” “ ใช่วีระกรรมอะไรของ
เธอ เร้น นะ ” เสียง หมู เพื่อน พุ่ม หน้า
รัช ร้อง ให้ ออก

“ รัช ย้อน แอ อีก แล้ว ” ท่านหญิง
รับสั่ง แล เอา ผ้า รับ น้ำตา ให้ อย่าง รัก ใคร่
สงสาร

“ หม่อมฉันอยากตาย อยากตายตาม
พี่หลวง จะ ทำ ใคร ให้ เหมือน ไม่ มี อีก
แล้ว ” รัช ว่า พรณ กอด คอ กั ท่านหญิง
แน่น เพื่อน ทั้ง หมด พด ย ร้อง ให้ ไป ตาม ๆ
กัน แม้ แค ท่านหญิงเอง ก็ สดุด จะ ออก กั นั้น
ความ สงสาร ได้

“ จะ ทำ อย่าง ไหน ได้ ถึง วิญญาณ เขา

เพียงเท่านั้นเอง นี่ถือว่าเป็นกรรมของเรา
ดีกว่า หักใจเสียเกิด การที่รัชชียา
คาย นนมีต มาก ที่เคยจะ

“คนคิดจะ ก็โลกไม่ฟังปรากฏว่า มีก
ตายเร็ว คนชั่วช้ายา” เพื่อนรัช
โอยชนบ้าง แต่รัชไม่ฟังเสียงใครทั้งนั้น
คงเขาแต่ร้องไห้ บัดยใจอ่อนแอ รัช
แพ้แรง การอดนอน อดอาหาร มากจะ
ทนความเสียใจอย่างสุดซึ้งเช่น รัช
ผู้นำสงสาร รัชผู้มกรรม คอย ๆ อ่อน
เมื่อยไป ที่ ละครจบ จมหมด ความรัก

รัชคอย ๆ อด คา รัชใหม่ รัชก็
แปลกใจ ที่คนมานอนขย บนที่นอนขย
นี้ มของตนเองมีโซ่อยู่ ที่ปาวัด แดกเพลา
ทำนหญิง หวดนักถึงเหตุการณ ไม่ช้า
ความทรงจำ ก็กลับคืนเรารู้ สมอง ขอน
พูดอะไรเสียใจ เรียบแรงไม่มี นชน
หัดบตาไป ด้วยความเพื่อย แวดเสียง
เพลง ร้องดังมาแจ้ว ๆ ไม่เข้าใจได้
ข้างบ้านเขาคงกล่อมเด็กให้นอน แต่
เพลงตอนหนึ่งสิดใจ เหลือเกิน รัชอด
ถูกชนนี้ ฟัง อย่างจริงจัง เสียงหวาน
ทำนอง เพลง นกจาก ดัง

“พมัญญาพาน้องไปด้วยเกิด
ได้ ไปเกิดรวม สงวาท กันชาติใหม่
ใช่ ไม่น่าพมัญญาพาน้องไป
แล้วจะได้ ไปกำหนดเกิดด้วยกัน
จะหาใครไหน เทียบ เปรียบ เหมือนพี่
ช่างเด่นดังจริง ๆ ทุกสิ่งสรรพ
พี่จากจนก็แต่เงิน เนชยุชวัน

แต่ใจนั้นหาใครไม่เหมือนเลย”
พอจบเสียงร้อง รัชก็เริ่มร้องไห้ ใคร
หนอช่างสรรพคทาเพลงมาร้อง เปรียบเปรย
เช่น เนชเพลงกรรมแห่งความรักนเคียด
แห่งหัวใจจริง ครบถ้วนชานบทคร
กรรมแห่งความรัก เข้าใจว่าเป็นเรื่อง
อันเลื่องชาน นามคนกรรมแห่งความ
รักก็ได้ มาประสพแก่รัชเองแล้ว บัง
คิดยังถด มนากชน แห่งคนหาพิลาเกษ
๒๐ น. ใจหาย เกือบถึงเวลาเช้าจริง
แล้ว ผลุนผลันลุกขึ้นล้างหน้า แต่งตัว
มาชมรถ เห็นแต่รถแต่ตัว คนขับไม่จึงบบ
แต่ไฟฟ้าเป็นฮาดัดดีอยู่หน้ารถ คนขับ
รถ ก็วิ่งเข้ามา พอเขาได้เห็นหน้าก็สะด
ลงทันที

“ฉันจะไป เฝ้าศพ คุณหลวง ” รัช
บอกแต่ว่าฟังพจนกรอย่างพล่อย
“ เจ้าคุณท่านตั้งจา ถ้าคุณจะไปวัด
ต้องรับประทานอะไรเลี้ยงบ้างก่อน ” คน
รกรายงาน

“ ฉันไม่หิวไปเถอะ ” รัชซักไม่
พอใจ

“ ท่านว่า ถ้าคุณไม่ รับประทาน ห้าม
มิให้กระดม นารรถไป เหมื่อนกัน ” รัช
ทรงตัว คงฟังจนใจใหญ่

แล้วคน รกก็จึงไปตามศพวันใด ให้
จักเครื่องต้ม ร้อน ๆ มาให้ รัชแข็งใจ
รับมาถือได้ คอยหอบคืบคั้นเข็นจวรับ
ประทาน อย่างไรกัน แต่เมื่อนั่งลงรับ
แต่คุณหลวงบอดรัก ยศดาดยี้ แต่งตั้ง
ใจ คิมโง่วัดดิน ซึ่งชกเทวณก็ค้องวางคน
รถเส้นจะส่งสารนาอของตนเป็นที่สุด แต่
ไม่รู ที่จะทำประการใด นอกจากพลอย
เกล้าส่งออกไป ด้วย

เมื่อถึงวัด เจ้าคุณม้ายืนคอยรับ
ไม่มีใครแล้ว นอกจากญาติสนิท เถ เพื่อน
สนิทเท่านั้น

“ เกือบ ถึง เว ลาเฝ้าจริงแล้ว ลูก ”
เจ้าคุณบอก

“ คง จะแข็ง แรงค ้น กระ มัง กระ ? ”

รัชตอบ เบา ๆ เถ เดิร ตรงไป เจริง ตะกอน
อย่างพล่อย เจ้าคุณเดิร ตามไป ด้วยความ
เป็นห่วง รัชก้าวขึ้นบนรถ ไต่ไปยืน ฟังว่า
ถูกทรง มอญคืบคั้น ขย้าง จะให้หลุดไป ถึง
ผู้ นอนหงาย ภายใน พ้น เพื่อเป็นครั้งสุดท้าย
ถึงเวลาได้ไฟ จริ่งแล้ว แสงไฟไค้

กับค้อยลุกส่งขึ้น ถึง รณจนท่อม รัชทรง
หันมองตามความท ้นไป เบื้อง บน เหมื่อน
กับวิญญาณคุณหลวง ต้อง ลอยขึ้นไปสู่ พ้า
แสงควันไปค้อยจางหาย กลิ่นเข้าไปใน
กลิ่นเหม็น ที่ละน้อย ๆ พร้อมกับ ถึงเอา

ความรู้สึก ของรัชคิด ตามไป ด้วย พอ
หมดแสงควน รัชก็หมด ความ รู้สึก ลง
พร้อมกับร่าง คมฟ้าด ลงกับพื้นโดยมิทันท
ใคร จะ เข้ารับทัน โอ! รัชนี้ผู้นำส่ง
สาร ของคนที่ตายแล้ว!

วิธีเย็บเสื้อ

โดย

อุบล ศุระทัก

แบบเสื้อ

ผ้าตัว และแขนเสื้อ

ควร เป็นผ้า ด้าย หรือผ้า
ชนิดดีดัด ถ้าเป็นผ้าเรียบ
จะงามมาก ปกชั้นใหญ่
ใช้ผ้าเรียบๆ ไม่เป็นดอก
ด้ายกับพื้นเสื้อ ปกชั้น
เล็กคดคยควร ใช้ผ้าเรียบ
หรือสีนวล เพื่อให้คดคย
กับตัวเสื้อ คดคยกับปก

ตัวเสื้อ

ตัวแขนเสื้อ

ปกชั้น ดึง มาเย็บ ปก ชั้นแบบ ดัง ในภาพ
แบบนี้สำหรับใช้สวมในเวลากลางวัน

วิธีทำ ตัวและแขนเสื้อเป็นแพรด้ายคดคย
หรือแพรตาชนิดดีดัด ถ้ามืด เกมเรียบ
อยู่ ด้วยจักรจะงามขึ้น ปกชั้นใหญ่ใช้
ผ้าสีหนึ่งสีใดแต่เรียบๆ หาผ้าจาก พื้นเสื้อ
ชั้นพื้นเสื้อเย็บลงบนอกชั้น ใช้ ปกเป็นนม

อกชั้นดัด ทดสอบใช้ผ้าคดคยหาก แต่
ดัดปกคอเล็กน้อย นน ควรเป็น ผ้าเรียบกว่าที่
ปกใหญ่ ใช้ สีขาวหรือสีนวล ถ้าได้แพร
คดคยบางๆ ทดสอบใหญ่และ ปก นนจะงาม
เพราะแสงเงาเข้าด้ายเห็นได้ทั้งตัว เพื่อคด
ด้ายกับเสื้อ คดคยขาวหรือดำทึบชายเสื้อปก
ชั้นลงมา (ดูในรูป) แบบนี้เหมาะสำหรับ

หรับได้ในเวลานี้ เวลานี้กำลังเป็นทรมาน
กันอย่างมากในต่างประเทศ ด้านหลังคณะ
ตั้งด้านหน้า ไม่ค่อยคิดคมจะปล่อยปละ
มาเลยหรือจะคาดเริ่มขยับออกก็ได้ ไม่จำกัด.

แบบถัก

นี้เป็นแบบถักแบบเดียวเท่า
นั้น ที่เราเห็นว่าเหมาะสำหรับ
ตลาดของไทย แต่ยังมีอีก
หลายแบบซึ่งเราจะนำลงใน
เล่มหน้า การที่เราได้ลงน้อย
ไม่ใช่จะเอาเปรียบผู้ออกทุน
หนังสือของเราเลย หากแต่
พวกเราเองจะออก "เนชั่นนา
ล" ให้ทันในวันที่ ๕ นี้ ถึงแม้
ข้างทำมัลลิกจะเร่งรีบวันถึง
๒ แห่งก็ไม่แล้วเสร็จ สมประ
สงค์ ฉะนั้นเราจึงขอขตเสียให้
ในเล่ม ๒ ซึ่งรวมทั้งแบบ
เกาะกัระม้อย พร้อมสรรพ ที่ขอ
จากนี้ ขอให้ท่านพิจารณาวิธี
ร้อยตอกไม่ สืบไปเถิด

“บองตอง”

ที่ไหนๆ ก็ บองตองแฮร์เครสซิง
เพราะบองตองแฮร์เครสซิง

ใช้ตัวรักษาทรงผมได้คงที่เสมอ !

มีตัวย่นบำรุงเส้นผมให้อ่อนนุ่ม

บำรุงรักษาสวมใญ่ของงาม คัดค่าเสมอ

คัดทรงผมให้เป็นหยักโค้งสวยงาม

บ้องก้นขรรค์ และผมพองผ่นร่วง

กลิ่นหอม เย็นศีรษะ ราคาถูก

ท่านยังไม่เชื่อ “บองตอง”

ลองใช้ดูสักขวดหนึ่ง แล้วท่านจะพึงชอบ

“บองตอง” เสมอ เร็วรู้จัก “บองตอง”

วันนี้

มีจำหน่ายตามร้านน้ำหอมทั่วไป

๘ บาท ต่อ ๑๐๐๐ บาท

ไม่ใช่ยากเย็นอะไรเลย คือการซื้อเริ่มจกัศยาคำศัศร์ ด้วยจำนวนเงิน

๘ บาท ๑๐ บาท ๑๒ บาท ๑๕ บาท ๒๐ บาท แล้วเขียนลายเริ่มจกัศยาคำศัศร์

ถ้ากรรมการคักคักของใครลายคัก ๑ ให้รางวัลเงิน ๕๐๐ บาท ที่ ๒ เงิน ๓๐๐ บาท

ที่ ๓ เงิน ๒๐๐ บาท

ร้าน ค. เ็งกชวน

เริ่มจกัศยาคำศัศร์และเริ่มจกัศยาคำศัศร์โดยเร็ว เพราะจกัศยาคำศัศร์

ห้อง รวมเงือก

โดย

นางสาวแรม พรหมโมบล

“ดูผู้หญิง เรียนพออ่านออกเขียน
ได้ก็พอ ข้อสำคัญอยู่ที่การเรียนหนังสือ
วิชา หนังสือกว้างขวาง”

คำกล่าวนี้จริงทีเดียว เพศหญิงเป็นเพศ
ที่ชาย นารีธยาที่สุด เพราะ ปราศจาก
ความรับผิดชอบในทางทำมาหากิน ซึ่ง
เพศชายต้องทั้งหน้าร้อนก็เริ่มกันหนักหนา
หญิงไม่จำเป็นต้อง ปรารถนาความยุ่งยาก ในทาง
แสวงหาอาชีพใด ๆ ทำหน้าที่เป็นนักรบ
ที่แท้จริงในทางจัดการบ้านเรือนเท่านั้น

ชีวิตของผู้หญิงมีแต่ ความสงบเรียบร้อย
ในบ้าน ทั้งหน้าคอยเอาใจสามี ซึ่งเป็น
ผู้นำรายได้มาสู่ครอบครัว กระทั่งภาระ
จิบย่อย กับลูก ๆ หากมี เน้นหนักชีวิตเรียน
หญิงนิยมคือความเป็นสาวรัก ของเธอแท้ ๆ
และอยากให้ อกใจชีวิตของเธอที่ เน้น โดย
รวบรัด เร่งรีบตลอดชีวิต

แต่หญิงทุก คนมีได้ มนต์ชีวิต ดังกล่าว
แล้วเหมือนกันทุกคน พัดถึงหญิงที่ไม่
ครบถ้วน คือจัดการเรียนให้ กับบิดา
มารดาแทน บิดามารดาถ้าจะอยู่ อยู่กับ
บุตรสาว ไม่เผลอทอด ความตายย่อม
จะต้อง ทร โทษาน ผู้ อยู่กับมัน ไปสัก วันหนึ่ง
ทั้งหญิงได้ ให้ อยู่ ในความอุปการะของผู้
อื่น หรือในความอุปการะ ของตนเองต่อไป

สำหรับหญิง ที่ครบถ้วน ครบถ้วน ก็เช่นเดียว
กัน ครอบครัวอื่นเช่นเดียวจะถึง ความ
หายนะได้ อย่างน่าอนาถ เพียงแต่สามี
ซึ่งเป็น ประมุข ของ ครอบครัวนั้น ตายลง
หรือทุพพลภาพจนไม่สามารถ จะหารายได้
มาจุนเจือครอบครัวได้ เช่นเคย ผู้เรียน
เชื่อว่า ท่านผู้อ่านคงได้พบ การเปลี่ยน
ฐานะ อย่าง กลับหน้ามือเป็น หลังมือ ของ
ครอบครัวในท่านของหม้าย

ทั้ง ๒ ประการดังกล่าวแล้ว ความ
รับผิดชอบในการหารายได้ ย่อม ตกอยู่ แก่
หญิงทันที หญิงจะต้องเลี้ยงตัวและครอบครัว
ครัว แต่หญิงมิได้เคยถูกปลูกให้ ดำเนิน
คนว่าจะต้องมีหน้าที่เป็นผู้ หาราย ได้ เช่น
ชายมาก่อน หญิงมีความรู้เพียงจัดการ
บ้านเรือน วิชาชีพที่ไม่สามารถจะทำได้
ไกลไปจนรับจ้างเป็นแม่ครัว หรือเย็บ
ปักถักร้อย ซึ่งอาชีพ เหล่านี้ หารายได้
کم รายจ่ายเกินกว่าตั้งอยู่ แล้ว นับว่า
کمตัวรอดไปได้วันหนึ่ง ๆ ถ้าหญิงมี
ภาระ จำต้อง เลี้ยง ครอบ ครัว แทน ลำบาก
ด้วย ก็ต้องเอาชีวิต ทวง เค็ม เจ็บ
จึงจะเห็นได้จาก คำว่าห้อง ครัวนอน
ของครอบครัว คำนี้ ห้ม และอาจกิน
ถึงคำเล่าเรียนของบุตร อีกด้วย และถ้า
แม่หญิงเกิดเจ็บป่วยขึ้น แม่เพียงชั่วระยะ
เวลาหนึ่งเท่านั้น ก็ยอม หมายถึง เวลา
ของมหาวิทยาลัยอย่างแน่นอน เพราะนอก
จากไม่รายได้แล้ว ยังต้องเพิ่มรายจ่าย
ขึ้นอีกจากธรรมดา จะเห็นได้ชัด ๆ ฐานะ
ย่อมต่าง กันไกล ดิบ กับเมื่อ อยู่ ใน ความ

อุปการะของ บิดามารดา หรือสามี ไม่
ต่างจากชุดจากดั่งวรรคดังลงหมอนรัก น้อย
นักน้อยหนาที่หญิงในภาวะเช่นนี้จะกับฐานะ
ให้คงคืนสภาพเดิมได้

หันหน้าเข้าพึ่งญาติ ก็จะมีข้อไรที่จะ
คำนึงอีกว่า ญาตินั้นจะต้อง เป็นผู้เลี้ยง
ครอบครัวเขาได้ อย่างบริบูรณ์แล้ว จึง
จะมีโอกาสให้ พึ่งได้ และการพึ่งญาติ
นั้นยอมเราใจว่า ออกจะเป็น ภาระ ไกลยิ่ง
มากอยู่

หวนนึกถึงความรับผิดชอบดังกล่าวแล้ว แทน
ถ้า คำนึง ทำ ให้ ครอบ ครัว ถึง ต้ม จม ก็
เพราะในครอบครัวนั้น ๆ ของหญิง บิดามารดา
หรือสามีเป็นหลัก เมื่อมาขาดหลักเสีย
จึงทำให้ ฐานะของครอบครัวเปลี่ยนไปใน
ทางตรงกันข้าม

เมื่อคนหาความจริง นอกจากทรัพย์สิน
หลักพอที่จะประกันความเย็น เย็น ให้ บรร
เทลงก็มีแต่การศึกษาซึ่ง ช่วยให้ หาอาชีพ
ได้สะดวกขึ้น เมื่อได้รบบการศึกษาจากต่าง
ขวาง - นั้น ย่อมหมายถึงความกว้างขวาง
ทางอาชีพด้วย หญิงที่ได้ รบบการศึกษา

สูงกว่าการบ้านเรือน ชาวพม่าชอบกว้างขวางออกไปไม่จำกัด ตั้งแต่การศึกษาก็ได้รับ อาจเท่าเทียมชายในบางประเภท

การที่หญิงได้ศึกษาวิชา เท่าเทียมชาย มิได้หมายความว่า ถ้าชายศึกษาวิชาการอย่างใดได้ หญิงก็อาจศึกษา

ได้เช่นกัน อันเป็นทางแจ้งชัดในเชิงอุดมคติ แต่เป็นทางบอกละให้ คนต้องตกลง

ฐานะกันกันต่างหาก ในเมื่อถึงคราวกับที่ข้อบกพร่อง ก็จะ ได้ วิชา เป็นเครื่อง

ช่วยฐานะมิให้ ถึงกับยากแค้น ฐานะของหญิงก็จะไม่ต่ำต้อยจนถึงขีดสุด เสียทีเดียว

และเมื่อครบตามไตรมาสก็จะเลื่อนฐานะได้ เปิดโอกาสให้แล้ว หญิงก็สามารถ

จะเลื่อนฐานะขึ้นตาม คุณวุฒิแห่ง การศึกษาที่ได้อบรมมา นั้นแหละ คือหลักประกัน

อันสำคัญซึ่งหญิงควรจะต้องแสวงได้

ผู้เขียน มิได้ มีเจตนา ที่จะ ตัดเย็บ คำกล่าวข้างต้นนั้นแค่ประการใด ด้วยว่า

คำกล่าวนั้นย่อมจะ อำนวยผล ได้ ค่ะเพราะ แกม ทัม ของ ทวีปย์ เปน ประ กัน เพียงพอ

อยู่แล้ว

ละที่เขียนมานี้ เพื่อแสดงถึงความยากเย็น ซึ่งอาจจะประ สัมกับตัวหญิง

ได้ โดยง่าย เมื่อชาติมี อุปการะ และปราศจากของทวีปย์เป็นประกัน จึงจำ

เป็น อย่างยากหญิง จะ ต้องช่วยตัว เองในยามคับขัน

ธรรมชาติย่อมสร้างร่างกาย กำลัง ความคิดให้ หญิงด้อยกว่าชาย แต่ธรรมชาติหาได้สร้าง ความ หิวให้ หญิง ด้อย

กว่าชายแต่ประการใดไม่

นักกฎหมาย

นายอำเภอ

...ต้องมี...

หนังสือโต้สวนคดีอาชญา

ของหลวงบรรณสารประสิทธิ์ น.บ.ด. พิมพ์ครั้งที่ ๑ แก้ไขใหม่ตามพระราชบัญญัติพิจารณาความอาชญา พ.ศ. ๒๔๗๕ ราคาเล่มละ ๗.๕๐ บาท

ซื้อที่นายละเอียด สำนักงานหนังสือ

อารมณ์ของหญิง

ไม่ใช่แหวน ไซ้ทอง

ไม่ใช่เสื่อผ้าแพรพรรณ

แต่เป็น

การเย็บปักถักร้อย

บริษัทนาวาพานิชย์

รับสอนการเย็บปักถักร้อยเครื่องจักร มีศิษย์ที่ออกไปทำงานค้าขายได้ ทั้งประเทศสยาม และมีจักรเย็บผ้ามือโยนส์ กับเป็นเชียนต์จักรเย็บผ้ามือโยนส์และมือจักร

ขอทุน - วิชาถูก - มีที่เย็บ

บริษัทนาวาพานิชย์

แม่สื่อคนสำคัญ

ท่านทโมร จิตถน
เกิดร จิตถน

หรือ
เพราะ

ท่านยังไม่เคย รักกัน
นางเลงฮาด

คือ รูปถ่ายของเรา

ก่อนที่ท่านจะออกจากโรงเรียน ก่อนที่ท่านจะย้ายที่ทำงาน ก่อนที่ท่านจะจากหมู่จากคณะ จากคนรัก ท่านควรให้ของที่ระลึกต่อกันไว้ แต่ให้อะไรก็ไม่ดีเท่า

ให้รูปถ่ายนางเลงฮาด

ภาพชัด เหมือนกับตัวจริง วิชาถูก คุ้มจนใคร ๆ ก็พากันถ่ายและพอใจ

นางเลงฮาด

ถนนนครสวรรค์ นางเลง โทรศัทพ์ ๑๑๒๗

วงเวียน

คณะละครเร่ "ทวารวดี"

๒๗

นิยาย

พัก ทาง กระโหลก อยู่ หน้าจอมเจ้า

เมืองพิษณุโลก พร้อมทั้งประกาศอย่าง
เกรียงกราว ของความขำขันน่าทึ่งของ
ผู้แสดงทั้งหมด คณะละครทวารวดีเป็น
ละครเร่ชนิดหนึ่ง นายทองดีทวาร
เจ้าของแต่มูลการ ซึ่งคณะละครทั้ง
หมด ไม่ว่าคนหรือสัตว์ มีความไว้วาง
ใจ มอบชีวิตไว้ให้แก่มากมาย นาย
ทองดีเป็นคน มีครอบครัวมาก่อน โดย
มีบุตร รูปงาม แต่ต้องดับไปด้วยโรค
ทั้ง ทารก ทนอ เนื้อ ใจ ให้ แก่ เลี้ยง คน
หนึ่ง แม่ ของ เด็ก ด้วย งาน มาก นาย

ทองดีให้ชื่อบุตรของตนว่า "งามธรรม"
ครั้นเมื่อแม่ธรรม อย่างงดงามผ่านมา
ในชีวิต แม่สาวน้อย บุตรีนายทองดีจำตา
โลกเห็นความโศกเศร้าไป นายทองดี
คิดว่าความโศกเศร้าอย่างสาหัส ภรรยาที่
รักตายจาก ในวัยสาว ทั้งบุตร ทั้งงาม
ทั้งน่าเอ็นดูไว้ ให้ เป็น เพื่อนยาก หล่อน
ก็มาหนีไปเสียอีก นิตยยังมีหลานน้อย

ไว้คู่ต่าง หน้า มีนั้นแต่ นายทองดีหน้า
จะ โศกเศร้า ดัง เพียงไหน ?

หลานชาย นายทองดีขณะนั้น อายุได้ ๑๐
ขวบ ผิวบางระดังย เหมือนแม่ นาย
ทองดีรักหลานของแก่มากเหมือนชีวิตที่หา
ยาก ทั้งชื่อ "งาม" และตั้งชื่อ
บุตร ให้ มีความรู้ ในอาชีพของคน งาม
จึงอยู่ใน ชีวิตของตาได้ มาก อย่าง น่าภูมิใจ
นัก

นอกจากนี้ละคร ขึ้นใน คณะ นาย
ทองดี มีน้องสาว หาง ๆ ซึ่งมีอาชีพเป็น
ละคร อยู่ ใน คณะ อีกคนหนึ่ง ชื่อ อินคัม
หล่อนเป็นหญิงที่สวย เหมือนนาย ทองดี
ชาย เมื่อหลานสาวงามธรรม ตายไปได้
ดังหนอย ซึ่งชาวคณะ และวงศ์ญาติรวม
ทั้งอินคัมพากันเศร้าโศก เป็น อันมาก คือ
จากนั้น อินคัม ก็ได้ เด็กหญิง มา เป็น บุตร
บุญธรรมคนหนึ่ง โดยหล่อนชื่อว่า งาม ชื่อ
เรา มา เดียง อินคัม เป็น คนใจ คอ อิน

โยนตนลงก้นตอมเกลี้ยงเลยถูกบุญกรรม
คนมาคอยฮารนัยด์ ตั้งช้อให้เหมือน
รูปศักดิ์สิทธิ์ของเด็กน้อยนั้นว่า “กมุท”
อายุเพิ่งจะ ย่างได้ ๘ รอบ เป็นคาราน้อย
ดวงหนึ่งของ “กัวราวด์” ทรงโรจน์
ไม่แพ้ รุจา

ตาม ที่ ประกาศ นั้นว่า คน “กัว
ราวด์” จะได้ แสงไปกรรมใหม่ ใน
โรชนา ที่ออกไปนั้น มีรูปของดาว
น้อยๆ พิมพ์เด่นอยู่กลาง ราวจะระยิบ
กายกรรม อย่าง โดกโนนศักดิ์ หวอม
ทั้งการแต่งของตัวละครนั้นจะได้เปลี่ยน
ใหม่หมดทั้งนั้น คณะละครจะแต่ง
ตัวละครเป็นสัปดาห์ แล้วก็จะโยกย้ายไป
ที่อื่นอีก ฉะนั้นจึงเชื่อได้ว่าจะมี การ
แต่งโลดเต็มฝีมือ

รอบกระโถมตกแดงด้วยโคมไฟและ
ของทุกอย่างปราณีคณิศร หัสดาว เคียง
คนรับมรดกเพลง อ่อนโยน แล้วก็เร่งเร้า
คนช่วยยื้อให้หลุดพ้นมาจากกัณธต่างๆ พิชณ
โลก - มณฑลของ พระวิษณุ งามกร
ศด้วยคณะละครกัวราวด์ประทับ งาม

สัตว์ก็ด้วยสัตว์ เครื่องแต่งกายของร งาม
บุรุษในเครื่องแบบ ซึ่งมาเผยแพร่ งาม
พิชณโลก ทำนกลางชนหมักๆ ทุกๆ หัก
ใจว่าทรงเหมือน ธาตุศักดิ์สิทธิ์คนนั้น.

นายทองดี เจ้าของชอก รับแขกเอง
ทุกๆ ชันผ้าห่มนั้นเต็มไปหมด คณะ
โรงเรียนประจำจังหวัดเขาส่งเพื่องานมา
เพิ่มอีก แต่ก็ยังไม่พอ ตั้งยั่วว่าถ้า
ฉันนี้ งามราเวลารจังหวัดจะมาร่วมกันหา
เผด็จด้วยคณะละคร จะจากไป ฉนั้นละคร
จะได้ แสง ด้วยศักดิ์ มหาชนก็ แยก
กัน กันมาคอยเร่งเร้า พวกละครต่าง
รวมกัน รวมบทบาทของ คนไป ตาม กณิ
ช้างก็ถึงแล้วด้วย, ทุกๆ ชันทั้งหมดเป็น
ความขมขาน - แต่ฉันไม่เพียง ใครเคย
จะรู้ว่าต่อไป นี้อะไร จะเกิด ชน—?

ละคร เบ็ดเตล็ด ด้วยกายกรรม แล้วก็
คณะละคร ผสม ชายหญิงแต่งละครเรื่อง
สั้นๆ เป็นฉาก รัก - คบจากนั้นสัตว์ก็แต่ง
ออกแต่งพร้อมด้วยผู้กำกับ - ดาวรายชัย
กมุท แต่งกายกรรมโดกโนนบนหลัง
ม้าแกลบ ซึ่งอยู่ในความฮารนัยด์ของนาย

ของดี อันคัมภีร์โยนรังช้างกับบ่วงไฟ
แต่ละคน อันก็ แดง ความชำนาญ ของคน
ต่าง ๆ มา ๆ ทุก ๆ มีทุก ๆ ตอน นำ
ชมความดีมารตรของผู้นั้นดังที่เต็มไปด้วย
ความชำนาญของใจ เที่ยงคัมภีร์ให้
เกียรติยศอันมิได้หยดหย่อน

ที่สุดก็ถึงฉากสุดท้าย นายทองดีเจ้า
ของเคียงกายเป็นสภาพบุรุษ ออกมาลง
โรง คนต่าง คัมภีร์คัมภีร์รับ เขาตั้ง
ขึ้นจากริมฝีปากโล่ง ๆ เนื่องด้วยปราชัย
ไม่ ท้อ แต่มั่นใจว่าไม่ ไม่ท้อดังว่า
๒๐ ฟุต โทเทว่า อันแรกเขื่อง ๆ แล้ว
ให้ นายทองดีเพียงไม่ ด้านด้วยฝ่ามือ
ด้วยหงอนมือ ด้วยหน้าผาก แล้วก็โยนไป
เพียงที่ไกล ๆ ท้อง เหนื่อย อย่างเพ็ด
เพ็ดสักครู่หนึ่ง ครั้นแล้ว รุจาทราน้อย
ก็ออกมาจากฉาก ด้วยเครื่องแต่งกาย
กางเกงราชนัน กับเสื้อเชิร์ตสีชมพูอ่อนเด่น
อยู่กลางโรงเหมือนภูทอกตามต้นต้น ดัง
ลอบไปให้ ผู้ดู ทักคัมภีร์รับ ส่วนหน้าไหว แล้ว
ก็เดินไปหาตัวของตน นายทองดีก็ดำ
ไม้ออกจากท่าเพียงน้อย รุจาทรโคตไค้ไม่

ดำเดี่ยว นอนหลับไป—หลับไป—แต่หลับไปจน
สุดยศ—จนกระทั่งวางกัน ลงบน ปลายไม้
ได้แล้ว ปลดปล่อยมือทั้งสองข้าง—กาง ออก
เฉียงตัว นายทองดีจึง ค่อย ๆ เต้นไม้
ขึ้นด้วยฝ่ามือ ที่สุด ก็เกิดจนสูงถึงไหล่
จึงวาง ดำไม้ นั้น เที่ยงไว้ด้วยไหล่ ของตน
ขณะนั้นในโรงละครเงียบสงัด เงียบด้วย
ทุก ๆ อารมณ์ ดังมาช้อย ทิวาของ เด็ก น้อย
บนปลายไม้ นั้น—เงยบนจนเมื่ ร่มกตกกับ
พื้นก็ถึงได้ขึ้น แต่เท่านั้นยังไม่ใช้ที่สุด
รุจาทรน้อยก็ออกจากท่าหนึ่ง มือ ทั้งสองจับ
ปลายไม้ จับแน่นแล้วก็ปลดปล่อยเท้าจากดำ
ไม้—ปลดปล่อยมือทั้งสองเท้า ค่อย ๆ หกชั้น
หกเท้ารันทา—ทันตา ของเขาก็ได้เริ่ เที่ยง
ไม้ นั้นช้า ๆ ไปหาซึ่งฉากกลางโรง เท้า
รุจาทรน้อย เกยเข้ากับซึ่งฉากกลางกระโจม
ซึ่งเป็นบวรโคเชือกอยู่ ๕-๖ คน รุจา
จึงเกยบวรโคด้วยเท้าและห้อยหัวลงเด่น
อยู่ พักหนึ่งแล้วก็ผละจากซึ่งช้าไป มาจับที่
ปลายไม้ อย่างเท้าอีก ตลอดเวลาทรุจา
แสดง อย่างโดด โดด โดดขึ้น ทราย อยู่ น
คนต่าง ก็มิได้ ด้วยความ หวั่นใจ แต่ ไว้

ใจคามกัน ผู้หญิงบางคนก็อดทนยั้ง
ท่าจะ ร้องวิบัติว่า-บางคนเห็นอแค บ่นว่า
มือเท้าเย็นไปหมด และบางคนก็ยกมือ
บีบหน้าคู้ไม่ได้ ะนะ- - -

ครอบครัวของผู้ว่าราชการจังหวัด -
พิษณุโลก พระยาพิษณุมนครและคุณ -
หญิงนั่งอยู่ในมโหรีหน้า ท่านมีคา
น้อยชายราว ๘ บินมาทักด้วย คนที่
ลักษณะเป็นเด็ก หน้าเย็นดู รูปร่างงดงาม
คาถอม ดัดสน เป็นบุตรวัยวศกรของเจ้า
คุณและคุณหญิง ขณะนั้นคุณหญิงเห็น
กายไป กระซิบกระซาบ กับเจ้าคุณ ว่ามา
เสียได้ กำลังที่เจ้าได้แสดงชาติโฉม
ยังขึ้นไป กวามเมือกอก คือเมือกเริ่มมี
ทองส่อง กับเจ้าไข่มุกงามเพียงเดียวเดียวตัว
เท่าทองส่องชภา น้อยชายกาง แล้วก็ไม่
พอ? ถัดมาวงศ์ระ ซึ่งดัดจนเบเร็ดลง บน
ปลายไม้ ดั่ง มีอและดั่ง เต้ากางพร้อม
กัน - ฮา!

จับอช่อนเป็นยอดเยี่ยม ที่สุดแล้ว เจ้า
ก็ค้นมาทำเดิม คือไข่มุกชวา มีอเดียวขึ้น
ไม่อย่างเก่า ทันใดนั้น, ดวงตามน้อยๆ

ก็สอดด้ามมองไป ที่มีอช่อน คู้โดยไม่ ได้
ตั้งใจ - โดยไม่ได้คิดนั้น - โดย ไม่รู้ คู้
ดวงตามนั้นปะทะ กับ ดวงตามน้อยๆ อีก กู้
หนึ่ง-ใน สายตาที่จ้อง เริ่มมา ยังคน -
ชาวมัยเด็ก ๆ ของเจ้าผู้ตั้งว่าเจ้ารองด้วย
คามมีความเอาใจใส่แก่คน และเต็มไป
ด้วยความเป็นห่วง-ความปรานี-ความวิง
วอน-ดัดถาเกิน ที่ รุจา จะได้ พบ มา ก่อน
รจาไม่เคยได้ พบ แวด ตาที่ มีความ หาย
อย่างนั้นจริงใคร ๆ ใน โลก นอกจากตาคน
เดียว ความรู้สึก น ขรรษาคิดแต่ตัวว่า
ไปหัวร้าง รู้สึกถึงอากาบ ดิมคนว่า
ตัวกำลังอยู่ บนปลายไม้ - ดิมว่าคน กำลัง
หกละเนินห้อยศีรษะอยู่ - ถ้าคนนายทองดี
รู้สึกว่ามีน้ำหนักบนปลายไม้ ที่ แด่เพียง อยู่
บนไหล่ นน เชียง ตกใจที่ไม่เคยได้พบ
ผลเช่นนั้น จึงเงยหน้า ขึ้นเด็กน้อย มของ คู้
หลานชาย ปากร้องเบา ๆ ว่า

“รุ-รุ-รุ!”

ใน พริบตาหนึ่ง แยกนมอทั้งดั่งของชก
ข้างหน้าโดยเร็ว ร่างของรจาจอย ละ -
ออกจากความสูง ๒๐ ฟุตเศษ ตก ลงใน

THE GREATEST GRAMOPHONE

หีบเสียง

VALUES.

จานเสียง

A
MODEL
FOR
EVERY
POCKET

Tes 95-00.

Tes 50-00.

โคลัมเบีย

COLUMBIA

โคลัมเบีย

Model "Cader" 35-00.

" " 201. 60-00

แบบ 'คาเตอร์' ราคา ๓๕.๐๐

" ๒๐๑ " ๖๐.๐๐

Model 116. Tes 67-50

" 202. " 80-00.

แบบ ๑๑๖ ราคา ๖๗.๕๐

" ๒๐๒ " ๘๐.๐๐

Sole Agents:-

โรบินสันเปียโน

กนกเจริญดุริยาง

ROBINSON

PIANO

CO., LTD.

183 New Rd.

(Phone 5489)

Bangkok.

ชิ้นแรกของไทย = นางสาวสุวรรณ
(ที่ชาวอเมริกันพากันค้นค้น)

ยอคิด น้ำหอม นางสาวสุวรรณ
ราคาขวดละ ๓.๗๕ บาท แต่ก่อน
หอมสูงกว่ำราคานั้นมากมายนัก

ที่ร้าน

กลิ่น ยังหอมหวานจนใจอยู่กระทั่งทุก
วัน และยัง จะหอมกว่า น้อย หรือภาคนาน
หรือ หอมเป็นดังสิ่งหอมสาวประทุมมา ผาก
น้ำหอมสาวสุวรรณ ไปเป็นของขวัญให้รัก
เหมือนความรักนั้นให้หวาน หอมสดชื่น มี
ไทย!

น้ำหอม

นางสาว

สุวรรณ

ราคา

ขวดละ

๓.๗๕ บาท

ร้าน ต.แจ้งกษวน

หน้าโรงหนังบางลำพู พระนคร

วงเวียนของศา ที่รับไว้ทันที คงที่ ถ้าไม่
ไม่หลุดจากหลัง กระเด็นไป แต่ร่างของ
ศาที่รับน้ำหนักกดตามใจ นั้ ไม่มีความต้าน
ทานพอเพียง คือไม่ทันรู้ตัว พอ
รับตามใจ ได้ ร่างนายของศาถูกน้ำหนัก
กดจนกระเทกโดยแรง ก็ล้มลงลง รุจา
กระเด็นไปนอน อยู่ มุมโรงรถบ อยู่ กับ ที่
ตะคุนคู่กอดกัน นั้ ร้องได้ กรด เต๋ยง ก็
เป็นลมเน่ นิ่งไป กับออกคุณหญิง _!

๑๐ บินมาแล้ว เคียว นคนระดระ
“ทวารวดี” ก็ยังอยู่ พร้อมด้วยสวด
คร ถ้าคำนี้ ทั้งหมด ๑๐ บินมาเต็มประเศ
เคียวเท่านั้น จากอุบคาคูเมธ ๑๐ บิน
ถึงกับทำให้ นาย ของศากลายเป็นคน พัก
ตลอดชีวิตด้วยเขาได้ล้มไปอย่างไม่มีหลัก
ไม่ รู้ตัวจะไป พบเพื่อน กัน อยู่ ได้ ตัวโดย
แรง ทำให้ กระตุกที่คำคำ เกือบ จาก
กัน บุญเหต้อเกินที่ไม่หัก และเมื่อกุการ
ประคบประหงมอย่างดี นายของศาที่เคย
กลายเป็นคนเคียวได้แค่เพียงกระเผลกไปข้าง

หนึ่ง และยังคงดำเนินชีวิต หัว หน้า คณะ
ระดระอย เหม่ชอนเค็ม
๑๐ บินมาแล้ว รุจาเคียวโคเป็น
หนึ่ง นคนเคียว เคียว อายุ ๒๐ เท่านั้น
แค่เขาได้ แข็งแรงใหญ่โต สมบูรณ์ เห็น
จะเนือง ค่อยได้ ๑๐ มทาง ชนามัน เระ น
หาว่าร่างกายอยู่ เหม่ช ชนาก็ เคียวใหญ่
เป็นเขื่อนนาวิกเน้งน้อยเคียว โคม เหม่ชอน กัน
ทั้งต้องคงมีอาชีพ เป็น คาราวัง โรจน์ รวง
“ทวารวดี” ชนุ เหม่ชอนก่อน เระ รวง
โรจน์ รวงทุก มีเคียว และความสามารถ
เป็นทัพพ่นและ ทัพคนนัก
ขึ้นของระดระ เระ ย่อมจะไม่ อย่าย
คนเคียวเคียว เป็น ที่แสดงประจำ นาย
ของศาซึ่งมีอายุคง ๑๐ บินแล้ว คงเป็นหัว
หน้านำคณะระดระ ของ ตน ที่ของ เคียวโยก
ย้ายไป ที่ ต่าง ๆ ที่ไหน มีมหาชนนิยม
มาก ที่นั้น ก็พักอยู่ นานหน่อย พอเริ่ม
จะเรื่อ คณะระดระ ก็จัดการย้ายไป บัด
นี้คณะระดระได้ มาแสดงอีก แล้ว ที่ พระมหา
นคร
พระยา พิณณุนทร กับ ครอบ ครวได้

ย้ายเข้ามาตั้งภูมิดำเนาอยู่ ใน กรุงเทพฯ
แล้วเหมือนกัน รวมทั้งคุณ ศุภลักษณ์
วิชาซึ่งเจริญวัยงดงามถึงบุษบงนาวิ ราช
ประกาศของละครเวที ย่อมมาแสดงใน พระ
ไม้อ้อ ครึ่งนคร เคียงเคียงเข้ามา แต่
ทว่าครั้งเธอมาบอช อยู่นั้น ไม่มีอุปาทาน
แก่คุณศุภลักษณ์เหมือนครั้ง จาก ๓๐
ปีนั้น— ๓๐ ปี ที่ คุณ ศุภลักษณ์ ได้ ทำให้
เด็กชายคนละครเวที ตกจากปลายไม้ด้น
ครั้นแล้วความทรงจำ เหล่าถื่นถื่น ๆ ไม่
เพียงคุณรูปกันคิดเมื่อเธอสว่างตาแล้ว สด
สามาถ บานมาพบประกาศของละครเวที
เธอว่า—

โผโผโผนา นม นามคุณของ
เด็กหนุ่ม ผู้เป็น ตราการ แห่งโลกใบ
ของละครเวที และใน เด็กหนุ่ม นม
เวดดา—เวดดา ซึ่งมี เด่นที่ แก่ คุณ ศุภ-
ลักษณ์ นัก — รุจาทร — อักษรใต้
ภาพหนังหรือ? — นนทะ ไร้แล้ว เด็ก
หนุ่มของด้นตึกกับเธอแล้วก็ปลดขมออกจาก
ปลายไม้ร่วงลงมาด้นครึ่งกระนั้น เธอ
ตกใจ ว่า เป็น โอกาส ที่ จะ ต้อง ไปเยี่ยม
เยี่ยมเธออีกครั้งหนึ่ง แทนที่จะมาจดหมาย

ไปปราได—และมันจะเป็นการแปลกอะไร
เล่า? สมัยนี้เป็นสมัยของไมตรีจิต การ
ที่ภาพ ดนตรี มี เกี่ยวที่จะยื่นต่อไปเยี่ยมตัว
ละครนั้นเป็นรองที่เราได้ ยืนขึ้นดูจากโลก
ภาพยนตร์อื่น ๆ

เมื่อเธอใช้โตคันงามของเธอ จอด
อยู่หน้าที่พักของคณะละคร และได้ตั้ง
บัตรนามให้กับผู้รักษาด่านที่แจ้ง คุณ
ศุภลักษณ์ถูกเชิญเข้าไปนั่งพัก อยู่ ใน ห้อง
รับแขก ครั้นเธอก็มีเขาวนารนั่งน้อย
นั่งหนึ่งออกมาต้อนรับ

“พจ ให้ ดัน มา คอยรับคุณแทนที่
อีกสักครู่ เธอจะได้ออกมาเอง ให้ เรียบ
รอยกษา ถ้าถึงแก่ตัวคงอยู่ เกว
คุณจะต้องคอยนานไป”

คุณ ศุภลักษณ์ ดัน นิดหน่อยในมรร-
ยาท ของ ดนตรี ซึ่ง เธอคิดว่าคงเป็นนาง
ละคร แต่ได้ขอมหาชน มนวงจริงมาก
ไปกว่าความคาดคะเนของเธอที่จะนั่ง—
ฉายไว้ด้วย

“รอบใจมากที่เพ่งหวัง ฉันไม่มี
อะไรอะไรออกกะ นอกจากมาเยี่ยมคุณ
แรกและไมตรีจิต”

“ คณ รอ รอ พระ คุณ แทน ในนาม
ของคณะทั้งหมด ท่านเจ้าคุณได้ย้ายมา
จากพิษณุโลกนานแล้วหรือคะ ? ”

“ เอ๊ะทำไมเรารู้จัก เรอ — ”

“ คณชื่อภุมุทะ เป็นญาติกับพระยา
อะเคยเป็นละคร เล่นคู่กับพระยา มาตั้งแต่
เด็ก ๆ ด้วยกัน ครึ่งที่คณยังอยู่ พิษณุโลก
ใจอะคะ ”

คุณสุภักดิ์ถาม ก่อนหายใจ อะ ร้อง
ว่า “ อ้อ ! ”

ภุมุทะไปบอกว่า “ อ้าว พระยา มาขอ
ตัดเคียวอะ คณมีธุระที่จะต้อง ทำการ
อยู่เหมือนกัน พระยาจะได้รับเกียรติยศ
คณ รับ คุณแทนคณคณไป ” ไม่ ทน
ที่คน ทั้ง สอง จะพูด ว่าอย่างไร ก็ด้วยว่า ฝ่าย
เขา ทั้งสองคน นั้น กำลังจรรคนึงอยู่ ภุมุ
ทะยักมือขึ้นศีรษะแล้วหันกลับไป แต่ไม่ก่อน
ที่จะวาง สาย ตา ประ ทับ กับ พระยา เตี้ย นิด
หน่อยก่อน

ฝ่ายเขาเหมือนกันกำลังอยู่บนเวที พระยา
หันมาองสายตา อยู่ ที่เขตรองตน ด้วย กิริ
ยาชวนสร้างพิศวง ทักด้วยยมกทวานเสีย

ก่อน แล้วเดินตรงไปนั่งยังเก้าอี้

“ เป็นเกียรติยศอย่างสูง ที่เจ้าคุณ
ได้รับเอี่ยมจากคุณอมราภรณ์ ”

พร้อม กับนมัสการคุณอมราภรณ์แล้ว

“ ใหม่อะ หรือคะ ? ”

“ ใหม่แต่ความป่อมนของผมน้อยมาก ”

“ คณรอจะหน้าตัวว่า มี น้อยเป็นคณ
รอบในไตรภพ เรา ท่านนี้ ไหว้หรือคณ
ก็ น้อมนการเข้ามาคน อะไมตรี น้อย
เดชะ ”

การถือ โอกาสมา เข้ม อย่าง
จริง ๆ คณก็ด้วย นกเงือกภาพเมื่อครั้ง ๑๐ ปี
ก่อน — —

“ คณไป แต่งละคร ในจังหวัด
พิษณุโลก แล้วก็มี เด็กหญิงเล็ก ๆ คน
หนึ่ง มา ดู การ แต่ง ของ ผมน้อย กับเจ้า
คุณบิดา — — ”

“ — แล้วเด็กชายผู้ แต่ง ก็เคยเป็น
ลมตกตงจากบดขยี้ — — ”

“ — จนเป็นเหตุให้ตาของผมนกตาย
เป็นคน ขาดการ มาจน บัดนี้ — แต่ ถ้า ทรัม
การเข้มนอนนี้ เราจะไม่พูดกันถึงเรื่อง
อะไมตรีหรือคะ ? ”

“นี่แหละค่ะเป็นสาเหตุการเขมของ
คุณ จนกระทั่ง เห็นการเขมซึ่งน่าจะ
เป็นคำหยาบคร่งกระนั้น แต่ยังไม่ เป็น
ไปก็เพราะสมัยคร่งกระนั้นเรายังไม่ เคย
ตัวด้วยกัน”

จึงได้ พลาด พังจน เกือบจะ เสียชีวิต ใน
ครั้งนั้น ก็เพราะเราไม่มีความคิดอันหนึ่ง
เกิดขึ้นในอารมณ์ ในทันด่วน ละเรื่อ

จากนั้น มนุษย์ ซึ่งมีหัวใจ รวมกับจิตใจ
และของอื่น “นี่ละก็, คุณไม่อยากจะ
บ้างหรือครับว่า เหตุไรเด็ก ชาย คน นั้น จึง
ได้เป็นไป อย่างนั้นได้?”

“เมื่อตอนเด็ก ๆ อยุ่ คุณเห็นไหม
เจ้าว่า เด็กชายนั้นละเป็นลม เตะตี คนอื่น
แล้วก็เลยเป็นลมไปบ้าง คุณเห็น หรือ ว่า
การนำกลีบจากโรงละคร ทั้ง ๆ ที่ เป็น ลม
หนึ่งอยู่เหมือนกัน”

“นอกจากคุณไม่ทราบ?”

คุณก็อดกลั้น พารอตอบว่า “ค่ะ,
ฉันไม่ทราบ”

ก็ว่าละครนั้น มนุษย์ล้มด้วยตา คุณ ชาว
น้อย ๆ ล้มด้วยอาการอันมหรรณเป็นลักษณะ
ของตัวละคร

“แต่ผมรู้ดีว่า เหตุไรเด็กชายคน
ชื่อนายในบทมหาธีรของเราเป็นอย่างนี้

จากนั้น มนุษย์
ล้าหลัง คือ
มาด ของ คน
คือ กวี ภา
จอมราชพิศว

เกินที่ประติมากรของเราจะส่งงาน อย่าง อันที่
คุณอมรากรณครับ—เด็กคน นั้น เขา เมื่อ

เรา ได้ มอง พบ ชาย ตัวของเธอ มี
ลักษณะอ่อนหวาน ทักทายและปรารถนา
ในเรามากเหลือเกิน จนกระทั่งเราไม่
มีสมองที่จะทำ อะไรต่อไปอีก รู้สึก
เหมือนเป็นลม จับต้อง จิตใจ เราก็เลย
อ่อน เบื่อ ร้องไห้ จากปลายไม้ เมื่อ เรา
หันกลับไปจากถ้ำที่มืดมิด หวังใจเรา
ยังกลัว นกกลิ้ง อารมณ์เยือก แต่เราอด
ทนมาได้ ที่จะทำอะไรก็ตาม ความรอบ
รู้ที่เราเป็นเด็ก ใครจะมาสนใจใน
สิ่งที่เรา ไม่ทำได้ แล้วเธอนั้นให้คำแนะนำ
ที่หาได้ เพื่อที่จะช่วยเธอของศา—คัง
ออกเดินทางจากคำบอกนั้นโดยด่วน เพื่อ
หนีจากที่ ที่มืดมิดถ้ำถ้ำ เธอของศา ชั่วคราว
ให้หน้า คือนั้นมาในหัวใจเด็กคนนั้นไม่
เคยลืมคิดถึงเหตุการณ์นั้นเลย เราพยายาม
ขมวดเส้นด้ายตามลึกลับของเธอนั้นในภายหลัง
หลังจากที่เราได้หนีจากที่นั้นแล้ว และ
ครอบครัวของเธอ ย้ายไปจาก ตัวเธอเดิม
เสียแล้ว ครั้นเมื่อเธอกลับมาก็ไม่ได้ ได้
ชีวิตที่ดีเท่าที่ ที่สุดเมื่อมองกลับของก็
แล้ว, เราก็เลยทอดใจทิ้งไปหมดแล้ว

ได้ เห็นเด็ก หญิงคน หนึ่งใน บิชอป หน้าซึ่ง
ที่หน้าเธออยู่ ในขณะที่ยืนใน เด็กคน
นั้นมีความ หน้าตา ลักษณะ เป็น พิเศษ พอที่
จะผูกพันเราไว้ ให้ จำ ตามอง คับ ไม่ละ

เด็กหญิงคนนั้นคงไม่มีตัวอยู่ แต่คงจะ
ได้ มีสัตว์ตัวที่เต็มไปด้วย เกียรติคุณ ริน
แทน และสัตว์ตัวคนนั้น สวรรค์ ไรจะ
ต้องมา จากกับ เด็กชายของ คนระตะ ครเว
ซึ่งไม่มีเกียรติอะไรสักนิดหนึ่ง

“แล้วกับฉัน—กับเด็กคนนี้— เรา
เท่านั้นมีความรู้สักอย่าง ไรต่อไป?”

“เรา รู้จักปลา และคนคนนั้น
เขารู้ ทั้งเขาได้สอนรับสภาพดีแล้ว ทั้ง
ซึ่งมี มาก ถึง เหมือน กับเด็ก คนอื่น
และครั้ง กระ โน่น เมื่อเขา เรา สอนมา
หมาย—เขารับรู้ไปบ้าง— เคยได้รับความรู้
ปรานี ดีนัก ฉันมาจากบรรดาคน ๆ ที่
โปรดเรามาดีเท่าไรแล้วก็ตาม
ไม่เคยได้รับ ความปรานีจากเท่าครั้งหนึ่ง
ของเขานั่น”

คุณผู้สังเกตการณ์เห็นระมอย ไปด้วย ทวี
ยาราวกับนางนิมิตร์ หนึ่ง มอคร ของ
อย่างเขาใจได้

“คิดนึกกำลังจะมาเยี่ยมตัวละคร แต่
รู้ ดีเหมือนว่า คนกลายเป็นตัว ละครที่ถูก
เยี่ยมเฉยๆ”

“จริง. คนเราอาจเป็นอะไรก็ได้
ไรได้ โดยไม่คิดค้น เหมือนผมเองชั่วโม่ง
นี้ ผมได้เป็นคนที่มีหัวใจกว้างกับชั่วโม่ง
ก่อนอย่างปลาตาย เหลือ แล้วก็เกลียดนักค้อ
ไปว่า ชั่วโม่ง ค้อไป อีกผม ก็คง กลายเป็น
คนชั่วโม่งเก่า ที่ผมไม่มี ปรากฏา
จะเป็นเลย และถ้ารู้ ว่าพระเป็นเจ้าของ
ใคร ประทาน ความเป็น ผมใน ชั่วโม่ง
เช่นนี้เท่าไร ผมจะบูชา พระเจ้าองค์
นั้นจนตายชั่วชีวิตไหม”

คุณผู้สังเกตการณ์ แล้วร้องถาม ร้องต่อไป
ว่า “ทำไมใจถึงยกคุณเป็น ผู้มีความ
สามารถในศิลปะการแสดงละครมาก จน
เห็น ที่โปรด ปราน ของบรรดาผู้ภาพ ด้
ทั่ว ๆ ไป”

“คุณหมายจะให้ผมเข้าใจว่า คุณ
ไม่เคยไป ดูการ แสดง ของผม อีก ค้อมมา
ในระยะ ... นี่?”

“ก็ยังไม่ เคย—เป็น นานไปมาก โห
คะ? ดูเหมือน ว่า จะ เฉื่อยเฉื่อย เหลือเกิน
ที่คุณพัวพัน โยก ย้ายส่วนกับการแสดง ละคร
ของคุณนั้นทุกคราวไป และคราวที่
ละครมาแสดงใน กรุงเทพฯ คติน บิด

บาง กอ กภัตตาคาร

ตรงข้ามศาลาเฉลิมกรุง

เป็นภัตตาคารที่ดั่งขึ้นรับรองท่าน ที่มาพักผ่อนหย่อนใจ
ณศาลาเฉลิมกรุง

สถานที่สะอาดโอ้อวด

อาหาร ประชุมฝีมือพ่อครัวที่ชำนาญมากมายหลาย
อย่าง รสโอชา ราคาถูก

เครื่องดื่ม มีทั้งร้อนและเย็น ไอศกรีม, ขนม, นมเนย,
มีพร้อมทุกรส ที่ท่านโปรด

ก่อนและหลังการชมภาพยนตร์

เชิญแวะที่

บาง กอ กภัตตาคาร

พรานบุรพ์ มาแล้วใน ทางทรมาน

ออก วันที่ ๑๐ สิงหาคม นี้แน่! ท่านต้องอ่าน

ทางทรมาน

เราส่งจนการเขียน ของเราไว้ ให้ปรากฏในแนวพิมพ์ เราทรมานเขียน
เรื่องทางทรมานของเราให้อ่านทรมานจริงจัง

จำทางทรมานไว้ เรื่องที่จะคิดใจไม่ว่าลืม ก็เห็นแต่เรื่องนั้น ในฝัน!

ห้องกวี

‘כורכמא’

อินทรวชิเรนทร์ ๑๑

- ๑ บินคัสคิวเพ็ค
เฟ่งเพอจะเกอช -
- ๒ หมาขรอนประกอบฮา -
คักควากนียุคตม
- ๓ มัมาพวาระธำมารด
เนองมั่งมั่งทงทุน
- ๔ ถ้าไรได้แต่
เยียงหญิงนิยมนัด
จวงคอกบับออกบง
ใครเคยงแะเจียงหัน
- ๕ ขัตติย์มีเจ้า
ฮอนแฮจะเกกกัน
- ๖ ซึ่งดาประเทียบทาง
แข่งคกระณ ฝ่าย

[illegible]

๑ ไร่ไร่จะก่อสร้าง

กรรมจะจมไป

๑ โดยฐานะหน้าที่

ย่อมแยกแยะเนกคุณ

๑ แยกหญิงดีสิ่งหนึ่ง

อย่างนั้นจะแท้จริง

๑ ข้อนั้นดีมีบุญ

เท่านี้จะมีเสีย

๑ แม่หากวิพากษ์เพ่ง

แจ้งชัดสมรรถใน

๑ หญิงย่อมมีข้อมียอ

ตรัสขอพัฒนา

๑ ความรู้จะดีเท่าไร

ให้เธอเต็มอชรา

๑ ดำนารถจะพาเขา

ไม่แพ้และมัจฉา

๑ เกือบความอร่ามโรจน์

สู่ชาติพระศาสด์มาน

๑ เพื่อบำบัดนินทาเทอด

เค็มก็จะมีผล

๑ ปรารภประคับใน

เป็นชาติกษัตริย์

พริ้งพวงพราหมณ์ล่าวไร

ศตวรรษเป็นประเด็นควร

กรณีนี้มีมรดก

นะเพราะฝ่ายชายหญิง

นยะซึ่งจะพึงชิง

จะมีมรดกเพียง

ระบุ 'มรดกโลก' เพียง

ทะเลาะดื้อดื้อดื้อดื้อ

พิเคราะห์ให้ถึงตลอดใจ

ดีดีของณมีบุญญา

มรดกดีและชดช

มรดกดีและชดช

เหมาและเหมาและทั้งตาย

ดมชาดิมมมมม

ศุภะรามิตาคน

จะประกอบกรรมทำการ

สุกใสดึกดึกประโยชน์สาร

ประดุจมาประมอดผล

ทระนุกิดดึกดึกคน

และเหมาจะได้ โฉนด

หฤทัยแถมม

และนทวงจะต่างดู

๑ ทำกิจอุปัชฌาย์

เหมือนพจนารถบุตร

๑ คือเช่นกะเป็นตา

โดยทางสว่างใน

๑ เผยแผ่จนแจ้งงาน

ให้แจ่มกระจ่างเป็น

๑ เพื่อเพื่อนเหมือนเพศ

คู่ได้บิไร้อง

๑ แด่ก่อนจะชัณชาน

อ่านก่อนสีก่อนชม

๑ พึงทราบ สดับข่าว

ทั้งธรรมประจำใน

๑ กิจมุ่งรู้เรื่อง

แจ้งชวน, มัดจวทร

๑ ตั้งเครื่องประเทืองดู

๑ ท่านจบบรรดา

๑ ที่สุดจะหยุดกัน

เปรอได้คมโนชญาจุ

๑ “แนวคราว” เหตุกล่าวดู

ขอพรบวรธรรม

๑ ยิงชายพรหมณ์

เพียบดีทัก

ณประพันธมนต์

อธิบายขยายไซ

จะเล่าหาว่ามีใด

คุณน้าและน้าพี่

วิเคราะห์ตามตระหนกที่

กิตติกรรม ประจักษ์ ปวง

นัยเนตรทุกดวง

เหตุระเหตพิศุจน์ สัน

เคราะห์เคราะห์ค้ำค้ำ

และจะหวนประการไท

จะมีราวมิร้างใคร

คณเณรกันพบ

บรรดาจะหา

มณฑลจะจัดหา

บุคลิกประเทืองพา

อุปถัมภ์บำรุง

ทนพันชอนปรุง

นิครนังค์ ดันทก

ระยะยุคค้ำค้ำ

พลุประเทืองผล

สุพรรณพิบูลย์ผล

จะเพียรทำนุบำรุง เทอญ ฯ

ยาคลอดบุตรง่าย

ไม่ต้อง ขยี้ไฟ เกิดก่อนใครและดีกว่า

คือยาตรานกยูง

เป็นยาไทยขนานแรก ที่มีชื่อเสียงมานานกว่า ๓๐ ปีแล้ว สำหรับใช้ในการ
คลอดบุตรโดยไม่ต้องขยี้ไฟ มียาประกอบ ทั้งมารดาและเด็ก ไว้ใจได้จริงๆ
คนทำงานหนัก เช่นชาวนา ชาวด่าน รับประทานยา คลอดบุตรตรา

นกยูง ทำงานได้เป็นปกติเสมอ

ท่านผู้ปกครองไทยทั้งหลาย ท่านต้องการความผาสุก สบายในการคลอด
บุตร จงใช้ยาตรานกยูงชุดใหญ่ราคา ๑๒ บาท ชุดกลาง ๘ บาท ชุดเล็ก
๖ บาท

ร้านแม่เลื่อน

เชิงสะพานสุพรรณบุรี เลขที่ ๕๖ ซอยคลองตลาด เขตพระนคร

เชิญสั่งจอง :

“เนตรนารี”

เล่ม ๒

มีเรื่องสั้นของนักประพันธ์สตรีและบุรุษ เช่น “บุปผา” “มดลูก”
“ราพรพรรณ” ทองแท่งดีดของ “แม่วัน” “พราหมณ์” “ศตวรรษที่หนึ่ง”
และการมีหมอกาโรคภัยของสตรีบรรดาศักดิ์

ออกวันที่ ๑๕ สิงหาคม นี

ชีวิตความซื่อสัตย์

โดย
ค.ป.

“วิทย์” คอยอยู่ในห้องนี้แหละ เมื่อ
เวลาอัน เร็ว หรือพูด อย่างไร จึงค่อย กระ
ทำตาม ”

เสียง เขา ประ ทุ ได้ดัง แสง และ ดน
เมื่อดวงน้อย ปลดปล่อย แสง ร่ายไหม้ แล้ว
ผละไป ยัง อีก หอง ห้าง เธอเดินมา ออก
ยืนอยู่ กลาง ห้อง กลิ่นใจเปลี่ยนสีหน้า
ให้ ผิดไป จากเดิมแล้วจึงก้าวเข้าไป ประ
คู้ คอยมิดอกมิดอก อย่าง เป่าพัด

ชายอีกคน หนึ่งไม่พอพรอดเข้ามาใน กระ
ทึบ “เวียน” เขา พูดอย่าง เร่งร้อน
“เธออยู่ น ?”

ห้ามเสียงดังของเขาด้วยก้นวชน และ
ริมฝีปาก “จะ อย่าดังไป ที่นั่นคน
เก็บ คุณมีอะไรอะไร กับ คณิน หรือ ?”

“ทำไมจะไม่อะไร เธอได้ติดตาม
เธอมาคงผ่านอาทิตย์เต็ม ๆ แล้วหนา เวียน
เพิ่งจะไป พบ ที่ โข่เกิดก็เมื่อคณิน”

อย่าจะ รู้จักว่า เธอไปทำอะไร ที่นั่น
และ คณิน แน่ใจ ว่าฉัน ได้เห็น เธอ ทลาย หน
แล้วแต่ เธอพยายามหลบเสีย ทุก ครั้งไป ”

“รู้เช่นนั้น คุณก็ไม่ ควร ติดตาม คณิน
เลย ” หญิงสาว พูดยาว ๆ แต่ชัดเจน
“แต่เมื่อชยาท ทราบ คณิน ก็จะ บอกให้ คณ
คณิน ไปทำงานที่นั่นได้ กว่าคนอื่นแล้ว คุณ
จะทำไม กับคณิน ?”

ทนายของเขา แดงก่าจนทนท “ทำไม
กับเธอ? เห็นงามแล้วหรือทนายท่าน?
ใคร ๆ เขาก็รู้ ว่าเธอ เป็นเมีย คณิน เมียที่
ฉันได้ หายของไปก็แล้ว แต่กลับไป เป็นหญิง
รับจ้าง มันเห็นร้ายเหลือทน เวียน, เธอ
ไม่รู้เลยว่าเธอได้พาดำเกี่ยรภัย คณิน ลงไป
เพียงใดแล้ว ”

เธอ หลบ สายตาของเธอ ลงสู่ เบื้อง
ต่ำ พดวางกอนใจ ออก มา อย่างไม่ รู้สึกตัว
แต่ เมื่อครู่ หนึ่งผ่านไป เธอ ก็ ได้ คิด ผิด
ใจ ความรู้สึก อัน เป็นธรรมชาติ ให้ ทลาย
ไป อย่างเห็นตำบด “คุณเชิญ” คอย
เสียงดัง ๆ “วิทยนัทหรือละในการที่คณิน
ไม่ มีความอดทน พอ ที่จะรับ ความท
รุม ของคุณ การที่คณิน ปลัดควออก

จาก อาณา ของคุณ นั่น หรือเรียก ว่า
ร้ายกาจ ตามธรรมเนียมเราเมื่อ สู้ที่
ไหน ก็ยังต้องตัวอยู่ ที่นั่น ฉะนั้นขอให้
ฉันช่วย เขาเถิดว่าฉัน ได้ รับ ความ ปก -
ครอง จาก คุณ ด้วย ชนิด ไหน จึง ทน อยู่
ไม่ได้”

“ฉันไม่รู้ด้วย ไม่รู้จริง ๆ ว่า
ได้ เที่ยงคุณเธอ อย่างถาวรหรือไม่ เที่ยง
แต่อย่างใด” เธอเบมือประคองคำพูด
“เวียง, ทุกสิ่งที่คุณต้องการ ย่อมเต็ม
เกลี้ยงแตกต่างกับ เต็มแล้ว ฉัน เป็น หามาให้
อะไร ที่เธอ ปรารถนา ทุกอย่าง ต้อง ถึง เร็จ
ในไม่ช้าก็แล้ว เป็นความจริง ที่เธอควร
ว่าฉันไม่ได้ มีความ ตั้งใจ ใน ใคร อย่างจริงจัง
จึง นอน จากเธอจนเกลี้ยง. อย่างนั้นแล้ว?
เธอยังจะเอา อะไร กับฉันอีก ขอให้
แรงความไม่ ตี ของฉัน มาสักครั้งแล้ว ฉันจะ
ไม่เสียใจ เลย”

เวียงส่ายหน้าช้า ๆ “นี่แหละ เธอว่า
นางเจ้าตาตัวเธอย่อมไม่เสียเห็น” เธอ
หยุดครู่หนึ่ง แล้วยิ้มอย่างเยาะเย้ย “นัก
หรือจะว่าฉันตา บอดอยู่ กับบ้าน”

ไม่ทราบ ว่า ที่คุณ บอกว่าจะไปตรวจ
บ้านฉัน คุณไป ที่ไหน เน้? คุณได้ ทั้ง
ที่ฉัน ไป ตั้ง สอง เดือน โดย ไม่ ต้อง เหลียว
แล ใน ความ เป็นอยู่ ของ บ้านฉันสักหน่อย ครั้น
เมื่อ กลับ มาแล้วก็มี เหตุ ต้อง กลับไป อีก
ขณะนั้นฉันกำลังป่วย คุณก็ทราบ แต่
แม้กระนั้นคุณก็ยังมิ แกล้งใจไปอีก ปล่อยให้
ไว้ทางนี้จะเป็นตาย อย่างไร ก็ช่าง คน
เราจะเห็นใจ กันก็ เมื่อยามทุกข์ หรือ เจ็บ
ไข้ได้ป่วย แต่สำหรับคุณ กลับเห็น แต่
ความสุขส่วนตัวเป็นใหญ่ นักคิดที่ว่าเรา
เพียงจะทำงาน กันได้. เต็ม เท่านั้น คุณก็
ยัง พยายาม ถึงปานนี้ ถ้านับเวลาเป็น
วัน ๆ แล้วจะดีสักเพียงไหน เธอจะอธิบาย
สัก คุณเชียว, เธอว่าคุณเป็น นัก คัมกับ
เจ้าชู้ อย่าง หาดจัมบัก ยันของสอง
อย่างนี้คุณไม่ เคย มีความซื่อเพียง -”

“ได้ความ กันอย่างร้ายที่สุด” เธอ
ขัดขึ้น “ให้ตายสิ, นี่ชายชู้มันคนไหน
มันเบ้าเธอ ทั้งเธอ ต้องไป กับฉันทุก
หนแห่งที่เคยเจอฉัน ไม่อย่างนั้น ฉันคง
จะไม่ หมกมุ่นคิด ไป - กลับไปบ้าน ไป

ทำความเข้าใจ กันให้ ถูกต้อง แล้วเธอ
ก็ไม่ต้องควนไต่เตี้ยอย่างนี้อีกต่อไป "

เขายิ้มเข้าใกล้เธอ แต่เว้นถอย
ห่าง เธอใช้สายตามองเขาค่อยพยายาม
ที่จะทำให้เขิงราวที่สุด "บ้านหรือคะ
คุณ จะไปไต่ อย่างไรเมื่อคุณมีบ้านอยู่ ที่
นี้เสียแล้วนะ "

แต่เขาไม่ เข้าใจใน คำพูด อันมีความ
หมายลึกซึ้งของเธอ "พูดเป็นเงินไป
ไต่ เมื่อเธอยังอาศัยบ้านนี้ขายมัน หรือ
บอกกับเขาเสีย เป็นเงินเท่าไรฉันจะขาย
ให้ " จ้องดูเธออย่างวิงวอนจนมอง
"ไปเถิด เว้น ระวังไต่ คอย เธอ อยู่ด้วย
ละจ๊ะ! "

เว้น ถอย สั้น "คิดไป ไม่ได้
จริง ๆ คุณ เขียว รอให้ฉันได้บอก
ความจริงแก่คุณเดี๋ยวนี้ คิดฉัน - คิดฉัน -"
หลับตา นิ่ง หน้าเหม็น มี ความเจ็บปวด
"คุณ เขียว คิดฉัน มี สามี เสียแล้ว "

เขียวยัง วิททยา โรงกหน้าเข้าไปใกล้
เธอด้วยความคันเค้น "เว้น เธอ
พูดว่าอะไร? "

"คิดฉันมีสามีเสียแล้วล่ะ "

ครั้น เมื่อได้ เป็น ที่ประจักษ์ แก่ใจ แล้ว
เขาก็จะหงายหลัง ต่างคนต่างนั่งยืนด้วย
ความคันใจไปครู่หนึ่ง แต่ในครั้งต่อไป
นี้ เว้นได้เป็นฝ่ายก้าวเข้าไปหาเขา ขึ้น
เงยหน้า ที่ ชัด ชัด ขึ้น ดู เข้อย่างเต็มตา

"โอโฮโฮ เวรกรรมให้แกคิดฉัน คุณ เขียว
กรุณาอย่าได้ ทำอย่างหนึ่ง อย่างใด ในอันที่
จะต้อง ให้ฉันกลับไปอยู่ กับ คุณอีก คิดฉัน
ได้สัญญานแล้วว่า จะยอมกลับไปอยู่ กับคุณ
ถ้าเมื่อไรก็ตาม ถ้าคุณจะให้ ได้ เมื่อ
คุณ รัก คิดฉัน ดังสาร คิดฉัน ก็จงเมตตา อย่าง
นี้เถิด "

"ฉันไม่ เคยคิดเลย " เข่าพ่นพ่น

"ไม่ เคย คิด เลย ว่า เธอจะ เป็นผู้ ทำด้วย
ความดีของฉัน " เขา หยุดนึ่งมองดูเธอ
ทั้ง หู ขึ้น ประจัน หน้า กันด้วยสายตาที่ไม่ดี
จะกินกันนัก ครั้น แล้ว เธอค่อยหันกลับไป
วางอยู่บนโต๊ะขึ้น ถ้อยใจ "เว้น บอก
ฉันอีกครั้งงานเป็นความจริงใจ "

เธอพยักหน้ารับรองแทนคำพูด เขียว
คอยก้มหน้าหลังกลับไปอยู่ที่ประตู ก้าว เท้า

จะออกไปภายนอก แต่กลับหยุดขัง
บนหน้าทางเก่า “เขาคือใคร?”
“วิทย์” เสียงของเธอเกือบไม่มี
“วิทย์ ชีตตระ อามาศย์ คุณคงทราบ
แล้ว”

และก๊วยนาเสียงที่แผ่วเบาที่สุด “เวียน
เธอก็รักเขาหรือ?”

เวียน ก้าวหน้าเข้ามาทักประตู่ “ด้วย
หัวใจของคนที่เดียว” เธอตอบเสียง
หลบตา “คุณเชียวรา เวรกกัณทอน
ที่คิดจะได้มาเป็นภรรยาคุณเสียอีก เรา
รักกันมากที่สุด แต่คุณ มาพรากเธอไป
เสียไม่อย่างนั้นคุณก็คงจะโหดของเป็นอย่าง
เช่น”

ก่อนที่เวียนจะพูดจบประโยค เธอ
ก็เดินตัวงอนไปจนสุดคันแล้ว นึก
หน้าของเธออดมึนเคืองใจ ดวงตาของ
เธอตามร่างเขานั้น ก็คิดว่าต้องบ่นอก
ถึงความหมั่นหมอง เธอยื่นมือทั้งสอง
ออกไปเบี่ยงหน้า พมพม ออกมาเบา ๆ
ว่า “เชียว” แต่เสียงที่ถาทรได้กวน
เสียงของเธอเสียหมด ครั้นเมื่อทวง

และทรงรถได้ขับด้ายตาเธอไปแล้ว เวียน
ก็พาดควงบนเก้าอี้ ดึงดันด้วยความ
ปวดร้าวโหมนัสใจ

“โอ! มันง่ายเกินไปนัก”

วิทย์ปราศออกจากห้องในขณะนั้น เธอ
หยุดตรงหน้าเก้าอี้ที่เวียนนั่งอยู่ แล้วคุกเข่า

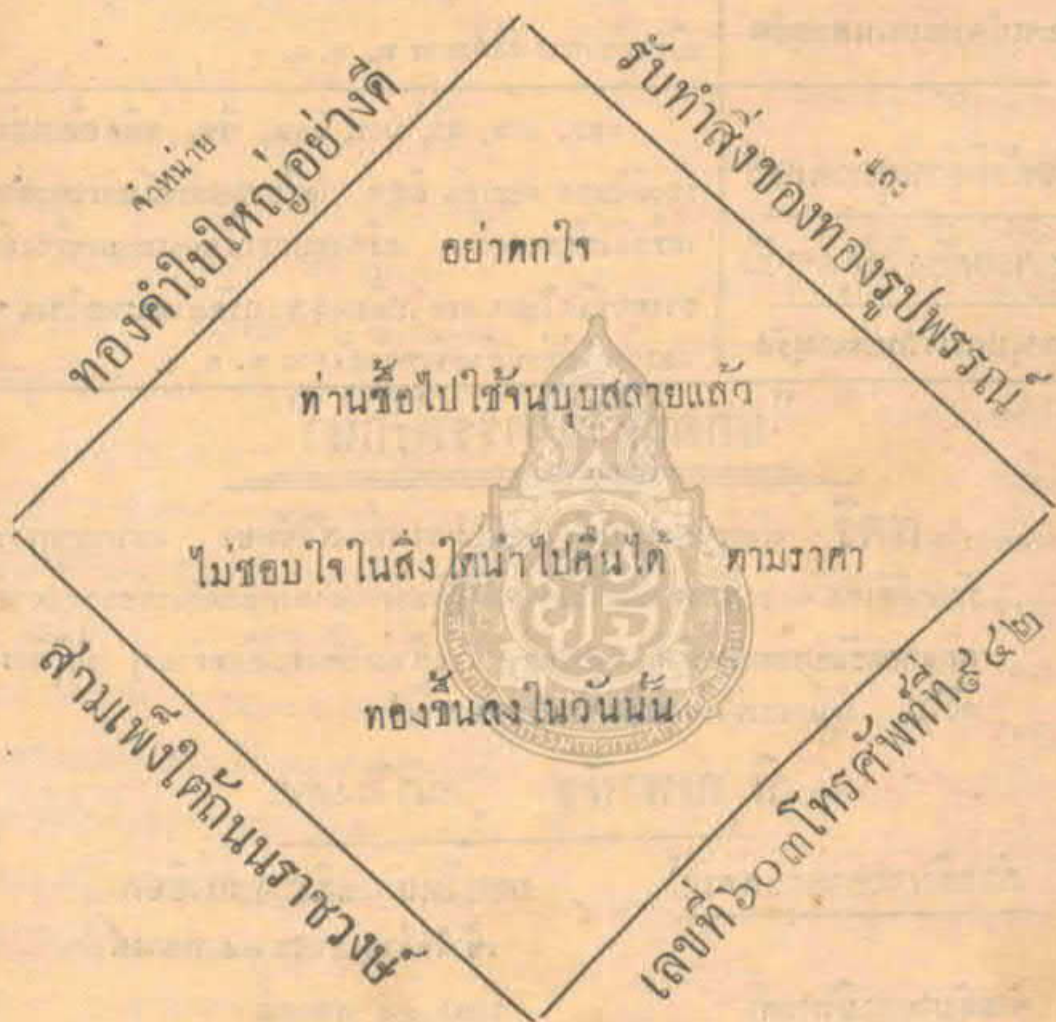
“คุณพ่อกับผมเรื่องอะไรกัน? ทั้ง
หมั่นหมั่นหมายความว่าอย่างไร?”

เวียนไม่กล้าตอบจากหน้ามือทั้งสอง
แต่ยังคงอดเสียใจหนึ่ง “วิทย์” เธอ
พูดอย่างแผ่วเบา “มันไม่เรื่องอะไร
นอกจากผมไม่ปรารถนาที่จะอยู่ร่วมกับคุณ
เชียวอีกต่อไปเท่านั้น”

“ก็มันด้วยเรื่องอะไรเล่าครับ? ผม
เข้าใจว่าคุณเชียวได้มารองรับคุณพี่แล้วที่
เดียว แต่คุณพ่อกับปฏีเสาะ หน้าซ้ำ
ยังยกเหตุผลที่ไม่เป็นความจริงมากมาย
ด้วย ขอให้คุณเข้าใจว่าทั้งหมดนั้นมัน
แปลว่าอะไร”

“คุณวิทย์” เวียนน้ำตาไหลพราก
“ในคราวที่พม่าเสียกรุงนี้ผมไม่เรื่องมาก
หมั่นกับคุณเชียว พม่าเสียเฉย ๆ เพราะ

ต้นอีสานม้วย

ต้นอีสานม้วย

ต้นอีสานม้วย

ภัณฑุอุปกรณ์

ท่านสุภาพสตรี

โปรดอย่าลืม

ภัณฑุอุปกรณ์ถนนพาหุรัด

ร้านจำหน่ายเครื่องแต่งกายด้วยโดยตรง ที่ถนน
พาหุรัด มีเพชร, ม่าน, ผ้า, โคม, ม้วน, ชนิดเยี่ยมรับ
ประกัน ดีเด่นไม่ตก เครื่องอุปกรณ์ความงาม เครื่อง
สำอางทุกชนิด ดังออกมาใหม่ๆ ราคาขายถูก หัก
เมื่องต้องการ ดังดังทาง พ. ก. จ.

สินค้าที่ท่านสุภาพสตรี

พอใจแต่ต้องใช้ทุกวัน

ภัณฑุอุปกรณ์ถนนพาหุรัด

เพชร, ม่าน, ผ้า, ม้วน, โคม, ชื่น, ชนิดเยี่ยมรับ
รองดีไม่ตก ดอกเด่น ดีดัง เครื่องอุปกรณ์การแต่งกาย
เครื่องใช้ของสตรี เครื่องอุปกรณ์ความงามเครื่องสำอาง
ทุกชนิด โปรด ตรง ไปที่ถนน พาหุรัดท่านจะพอใจแน่ๆ
เพราะราคาไม่แพงต่างจังหวัดดังทาง พ. ก. จ.

ยอคแห่งยาครรรักษ์

สตรี ทั้งทั้งต่างแต่ทั้งกันนิยมยาหอมสังข์ทอง ว่าเป็นยาครรรักษ์
รักษาที่เด็ก รับประทานแล้วมีความดีรสออกเวลาทั้งออกดีทั้งอย่างปลาค
กิ่นหอมรับประทานทำให้ใจสดชื่น เกิดมกของละเอียดต่าง ๆ มีผู้นิยม
ทั่วไป มีผู้ครรรักษ์ไม่ลองรับประทานบ้าง!

พินพานิช หน้าโรงทวย

คำอธิบายฮากรแสดมป

ฮอกใหม่ อธิบายละเอียด
เข้าใจง่าย ราคา ๘๕ สตางค์

คำอธิบายภาณการคำ

ราคา ๘๕ สตางค์

คำอธิบายพินัยกรรมอย่างใหม่

" ๑ บาท

พระราชบัญญัติเกณฑ์ทหารใหม่

" ๓๐ สตางค์

คำธรรมเนียบที่ดินทุกอย่าง

" ๕๐ สตางค์

เทศานมที่

พินพานิช

หน้าโรงทวย

ว่า—ตระกูลพงษ์ วิชาไม่ต้องการคณรับ
พิในฐานะของสะโก แทนเอง,,

“ก็จะแปลกอะไรเล่าครับ,, วิชา
พยายามทำแรง “อายนั่นเป็นของ
ธรรมดา แต่เมื่อคุณพี่เป็นภรรยาคุณ—
เรียน คุณ พี่ก็ไม่ควรพึ่งใครนอก
จากคุณเรียนคนเดียว ที่คุณพี่มาทวงเสีย
อย่างหม่อมมีความผิดมาก และอธิบาย
ที่สุด มันก็เป็นการทำลายหัวใจกันจริงๆ”

เธอมองเห็นด้วย “ถูกแล้วคุณ
วิชา มันทำลายความดีของ พี่เอง
ว่าพี่เหลือที่จะอดทนได้จริงๆ พี่รวม
มาแต่แรก แล้วว่าญาติฝ่าย คุณ เรียน ไม่
ความพอใจ ซึ่งผมเห็นพี่ได้พยายาม
ทำไม่รู้ไม่เห็น ถึงหน้าก็จะประพฤ
ติให้ห่างไกลจากความเข้าใจของท่าน
ทั้งหลาย เพื่อหวังเอาความเมตตากรุณา
เป็นของตอบแทน และสำหรับ ใจจริง
ของพี่ เธอก็คงทราบแล้วว่าพี่ไม่เคยมี
ฉันทาคติต่อใคร แต่ความตั้งใจของ
พี่เป็นอันไร้มติ” เธอขึ้นอีก “คุณวิชา
ฉันหนึ่งพอบได้ ยินคุณแม่ของคุณเรียนพูด

กับคุณเรียนว่า “พอกลางแม่ไม่คิดเลย
ว่าลูกพี่จะเอาใจพี่เองนะ ครู, คนพรรค
นักยังเอาใจมาเจียงเป็นลูกเป็นเมียได้ แม่
ฉันก็จะอับอายขายหน้าเรา เหลือเกินแล้ว
ทำอะไรก็ไม่เป็น คือคิดไว้ไปเรื่อยมา
ลูกไม่รักเสียเลย ในอะไรๆ ที่ลูกคิดเสีย
ไปสำหรับหม่อมบ้างหรือห่อหือ? นึกดูว่า
ลูกแต่งงานเดียวกับแม่เธอ ลูกก็จะ
เสียใจอย่างเดียวกับพี่ แต่ลูกก็จะได้รับ
ผิดชอบแทน เพราะเราหม่อมพยายมบุญญา
รวมทั้งสองฝ่ายจะให้ความสุขได้จริงๆ
แต่สำหรับ นานๆ นานๆ มีอะไร เป็น ต้นไม้
ที่คิด แม่ไม่เห็นมันรักทำอะไรนอก
จากกินนอนนอน แล้วก็นั่งว่าง ตัวเป็น
คุณนายจำบ้าน แม่เหลือที่จะอดทน
ได้ถึงอย่างนี้ๆแล้ว” ท่านว่าถึงอย่าง
นั้น คุณวิชาขอให้นึกว่าเธอเป็นพี่ แล้ว
เธอจะทนได้หรือ?”

“แล้วคุณ เรียน ตอบ อย่างไร
เล่าครับ?”

“ตอบอย่างไรหรือ?” เธอขึ้นหน้า
“เพราะคุณเรียน นี่จะคงเลี้ยงๆลูกเป็น

ปรกติอยู่ในค้อมมา พังคอง ระวังถึง
บุญคุณเรา ออกเขาความดีของ เรากับ
ของคองเปรียบเทียบ และเพราะว่า
ผลดีของพี่ ได้มาก มากเกินไป และเมื่อ
จะได้รู้ ชื่นใจว่า คุณเขียวยังรักพี่ พี่
ก็จะทนงคองไม่ได้ เมื่อจะเข้าใจได้
อย่างไร เราจะรักเราเช่นนี้ ไป โดย ไม่
มีความ เมตตา คองคอง คองคอง
มันไม่มีเกียรติคุณ คุณคอง
ดูท่อนอนก้องก็เป็นความยาก
จากความระส่ำระสายของ
จะเกิดเขา คองคอง คองคอง
จะบอชให้ดังดังไปจนคองคองไป จะ
ก็การที่จะให้คอง เขียวยเล็ก กับพี่ พี่
อะไร นอกจากทำให้เห็นใจ ให้เห็น
ความไม่ดีของพี่ ดังที่พี่ได้กระทำไป
แฉวนแฉวน

ในทันใดนั้น ขวมน้องสาวของเขียวน
ได้วิ่งเข้ามา ในห้อง เมื่อได้แต่ เห็นพี่
สาวกำลังร้องไห้คร่ำครวญ อยู่ กับ สามี
ของเธอ ก็ตกใจ ไม่เข้าใจว่าเขียวน มอง
ข้างหน้าเธอ ครุ่นคิดถึงหน้าตาง

กับคอง ผมน้องสาวของความดี

พื่อน พมกรรมมากรังๆ หนา
แฉวนคองไป พี่จะทำอย่างไร พี่ เขียวน
จะไม่กลับมาหาพี่อีกต่อไปแล้ว

เขียวนดูได้หัวหน้องสาวเบาๆ หน้า
ตาแห่งความโศกเศร้า ได้ร้องไห้เป็นทาง
ไปตาม ถิ่น เธอมี แฉวน ระวัง
ทั้งสาวหรือก็เป็นคอง พี่จะทำอะไร
ได้ คองไปพี่ พี่จะทำอะไร พี่ก็แฉวนคอง
จะคงทนมาทำมาหาเลี้ยงชีพของกับคอง
คอง แฉวนคองให้คองคอง คองคอง
คอง คองคอง คองคองในการคองคอง
คองคองคอง คองคองคอง คองคอง
คองคองคอง คองคองคอง คองคองคอง
คองคองคอง คองคองคอง คองคองคอง
คองคองคอง คองคองคอง คองคองคอง

ดูของพี่ ให้กับคองคองของคุณ เขียวนและตัว
คุณเขียวน เป็นความรักแทนพระคุณแล้ว
ก็เมื่อว่าพี่จะไม่มีความ จะต้องเป็น
ผู้ยากจน โชคเช่นนี้แฉวนไป พี่ก็จะ
ว่าพี่ได้ทำ กรรมอันหนักมาแต่ชาติปางก่อน
แล้ว ก็ จะ รอ กับ หน้า รับโทษานุโทษ
อย่างหน้า ขึ้นตามาน ทุกประการ

จบ

ชีวิตสมณะ

ไม่มีใครที่จะรับรองว่าชีวิตของคน
นั้นราบรื่นและมีสุขสันต์ สมบูรณ์ ชั่ว เสมอ
โดยที่จำนวนเวลาที่ดีเกินไปไม่ได้หมายความว่า
ชีวิตของเราจะดีขึ้นตามไปด้วย เราจะไม่
ได้ ว่าชีวิตเรา หมดไป มีระดับ จนเวียน
หรือ ขรุขระ สูงต่ำ สักเพียง ไร รอ อยู่ งาม
หน้า เราอาจพบความสุขสันต์ที่เราไม่มี
ใครๆ ได้ หมดทั้งโลก และเข้าใจว่าใน
โลกนี้เราอยู่คนเดียว หรือเราทุกคน
อยากจะทำให้ ใครๆ จะพอใจมาทุกชีวิต

ด้วยกับเรา และบางเรื่อง, ซึ่งกว่านั้น
ขึ้นไปอีก ก็คือความทุกข์ระทมทุกข์ของกา
คนปลงใจหรือปลงใจปลงใจ แต่เราบอก
ได้ว่าไม่ได้ ในกรณีเช่นนี้เราจะปรับ
ทุกข์ ของท่านได้ โดยอะไรก็ตามเช่นนั้น เริ่ม
ท่านจะมีความอดทนใจของท่านกับ “เม
ริน” ซึ่งจะเป็นผู้ ปลงใจและให้ ความ
บรรเทาทุกข์ กับท่านด้วยเป็นอย่างดี

ถ้าหากท่านที่ไม่มีมีความอดทนความทุกข์
แล้วจะเป็นเพื่อนสนิทกับ รินิด ถูกขามย
ของท่านในขณะนี้ โปรดจดหมายไป
ขอหา “เมริน” ด้านงาน หนังสือ
พิมพ์

“พราหมณ์”

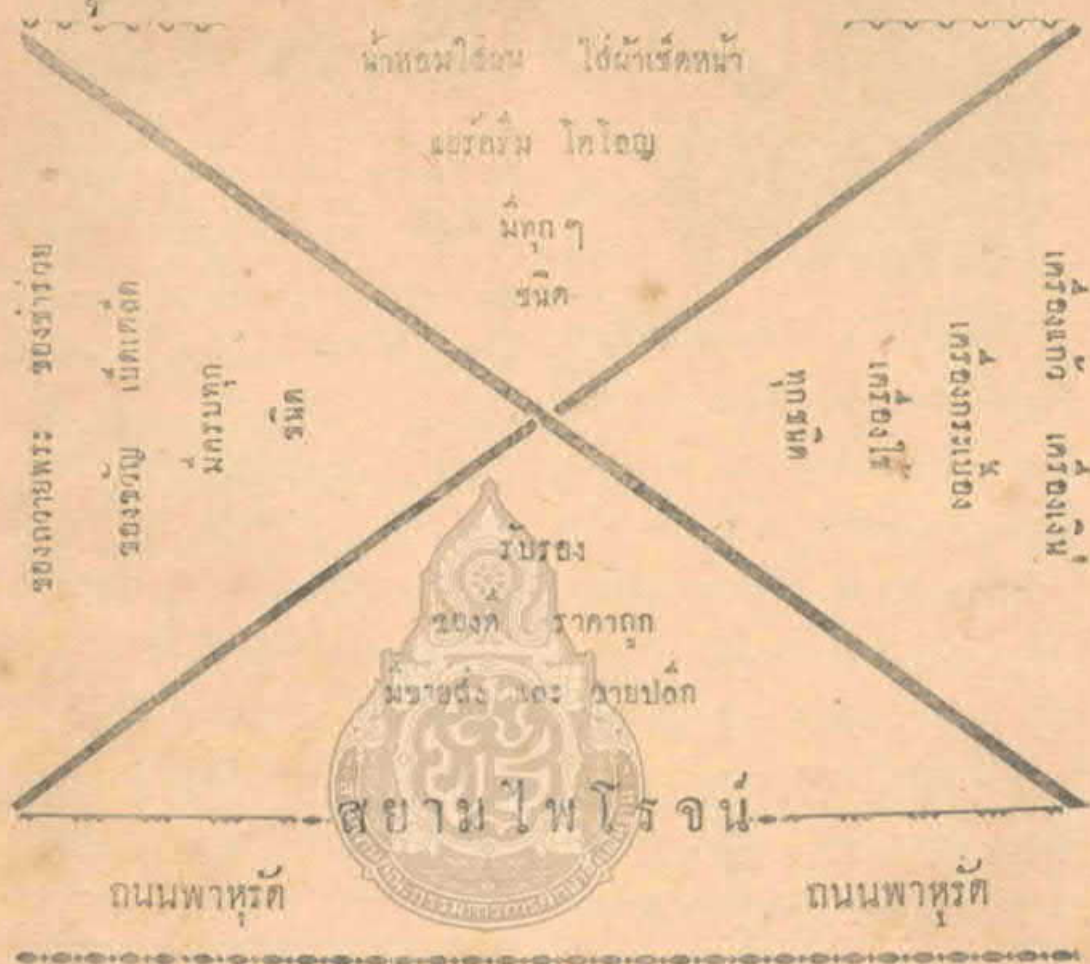
จักทำนาย โชค ฤกษ์ของท่าน ที่ส่งมันขึ้นไป พร้อมกับวันเดือน ปีเกิด,
วันแรม, เวลาตกฟาก เพศ และคำถาม “ข้อ” โดยคำตอบนั้นจะพาดลงในหนังสือ
พิมพ์ “เนตรนารี” ทุกเล่มไป

อะไรคือ — **ร นรมย์** — คืออะไร

ไปคัดลอกคำตอบ ในเนตรนารีเล่มต่อไป

พาหุรัด!

มีอะไร ?

มังกรตัวละบาทกว่า

ปากตรอกโรงหนังบางลำภู พระนคร

มาจากเขียงไต้ ไม่ร้อนโตด คือ ทางแดงเพชรสมัยใหม่ ด้ายมังกร
 แดงดำอื่น ๆ มีครบทุกสี ราคาตั้งแต่ ๑ บาท ๕๕ สตางค์ จนถึง ๑ บาท ๙๕ สตางค์
 ๓๒ บาทเศษ หัวเมืองตั้งทาง พ.ท.จ. ก็ได้

ร้าน ต. เจริญ

ปากตรอกโรงหนังบางลำภู พระนคร

ชีวิตมีทางเดินของ มัน
เหมือนถ้ำมืดไม่โผล่ทาง
ไหน แปลทางของ ชีวิตไหน
จนกว่าชีวิตนั้น จะโผล่เดิน

[illegible]

— ୧ —

๒๕
๒๖
๒๗
๒๘
๒๙
๓๐
๓๑
๓๒
๓๓
๓๔
๓๕
๓๖
๓๗
๓๘
๓๙
๔๐
๔๑
๔๒
๔๓
๔๔
๔๕
๔๖
๔๗
๔๘
๔๙
๕๐
๕๑
๕๒
๕๓
๕๔
๕๕
๕๖
๕๗
๕๘
๕๙
๖๐
๖๑
๖๒
๖๓
๖๔
๖๕
๖๖
๖๗
๖๘
๖๙
๗๐
๗๑
๗๒
๗๓
๗๔
๗๕
๗๖
๗๗
๗๘
๗๙
๘๐
๘๑
๘๒
๘๓
๘๔
๘๕
๘๖
๘๗
๘๘
๘๙
๙๐
๙๑
๙๒
๙๓
๙๔
๙๕
๙๖
๙๗
๙๘
๙๙
๑๐๐

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

เหมพวงกิ่งหักกลทบทหนัก ฝนพวงจันทร์ ฝน
 หัวใจต้องลุ่มปลั่ง เหมฮอนเงินหลอม แต่
 เราต้องหายไป เหมฮอนเพลงที่เธอชอบ
 พังให้ พังไป เสียด้วย เสียเด็กชาย แสง
 เหมฮอน เหมฮอนและเยือกเย็น ทุก
 ความหวังเรา และเดือนหงายอย่างเรา
 ร้อง ร้องและเธอชอบฟัง พังจนจำได้
 คิดหวนใจ บางครั้ง ก็เหมือนร้อง
 หวัง ๆ ประจักษ์ เข้มเราไป ด้วยใคร
 เราไม่ได้ ยืน และ ผิดคน เราหายไป
 เข้มเสียด้วย เดือนดวงจันทร์นั้น คิดว่า
 จะเหงาเพราะเราไม่มีแค่เธอ เดือนกระ
 ค่ายคือไหนจะหมอบฝังคืนใจ ฮอนเสียง
 ฮอน แห่งใดบ้างเธอไม่ ไม่ เห็น เดือน
 อดทน มนกรอนหนา ทาง พังให้
 เดือน ผิดคน ผิดคน ที่ ผิดคน ผิดคน

ร้องเพลงของเราเบาๆ ถึงจะรู้แน้อยู่
ก็ใจว่า เจ้าของไม่ อยุ่ ก็ยังไม่วาย -
กระดาก คังน

เมื่อเดือนหงายกระจายแสงส่อง -
- แสงทอผ้า

กระดากว่า นอนเมื่อยเหงื่อ
เมื่อเดือนดับดับแสงดวงดาว
กระดากว่า หัว แดงแดงตายเดือน
เมื่อเดือนน้อย หอมอบน้อย ไม่ รัด
กระดากนกลีเดือนเด่นเป็นเพอ
เมื่อเดือนหายใจเหวอเหวอหาย
กระดากเดือนดวงดาวด้านกระดาก

ร้องจบ เธอคงจะได้ใจเธอเหมือนกัน

กระดาก เมื่อเดือนจะหาย เพราะ เมื่อ
ร้องจบลง เธอนั้น เธอของคำ เห็น
วางหนังสือแนบ อยุ่ กับตัว นิ่งเหมือนคน
ไม่ตายใน ยามลมสงบ เห็นแว่นเดียว
ก็จำได้ แน่แล้ว เธอคงมาเงยเงย
ฟังอยู่ นาน และเธอก็ก็ซึ้ง เป็นเจ้าของ
เพลงที่เธอร้อง แล้วจะตาย ใบหน้า
ของเธอเมื่อคิดว่า เธอคงร้องผิดทรงไหน

ไปบ้าง แต่ก็ได้ร้องจบไปเสียแล้วด้วย
ความมั่นใจ

เธอเหงาหงอยของลูก หน้าตางัวชืดใจ
หนึ่ง ผดุงการร้องเงยหงอยไปนั่งที่นอน
เขย่ง เก่งหนามของเดือนดวงงาม เงียบ
หิม เจอรู้จัก เดี่ยวใจที่ เธอ แสงเพลง
ของเธามาร้องเดี่ยวกัน มีนนั้น เธอ
ก็คงจะ ร้องให้ เธอฟังอีกอย่าง คั่นกันๆ
ขึ้นเสียงดีเท่าเธอประคอง ชาติร้อย
ปีตงจาก กระบอบหน้าตาง มนความงาม
ที่รัก

จะนอนแค่ หัวตาเที่ยงหรือจะ คุณ

หน้า

ไม่ ร้องจะอะไร นม” เธอ
ถาม “นมนานมาเดาให้ฉันฟังหรือ?”

หญิงสาวอ่านหน้า “พิกมหมกพุง
เดี่ยวแล้วคุณหนู มีแค่เรื่องไม่ไร้นาน”

“เรื่องอะไร?” เธอถาม เธอเงย
ชัดรอย เธอจ้องมอเม่นม ถ้าไป นั่งบน

เตียงนอน “ฉันกลัวว่าฉันหรือเธอ?”

“ไม่ ฉันกลัว เธอ ฉันอยากให้คุณ
หนูรู้ด้วย” เธอเงยหน้า “คุณหรือ

จะได้ คำจี้จี้ ให้ไป อยุ่ ที่อื่น -”

กนอม เอยง มา เทน มาตราคง แต่ ยงนชน
เบาะ พิศวงใจเป็นครั้งแรกในคำพูดอัน
มีน้ำหทัยมาพิจารณาณ

“คุณหนูส่งสารเพื่อเจียม?” แยก
ยอน

หันกลับมาจากหน้าต่าง ดูหน้าแม่นม
แล้วหันหน้า “เจียมไม่มาส่งสารหรือ
หรือหน? โหน, รนภพวงทนมบย
ว่าเจียม ผาก มาให้ฉันเนื้อเรายังเรณอย
บนหัวกระจาก ยังไม่ได้ กับ ดักไย เคียง
ฉันจะคิดว่าคุณพ่อว่าไม่มีใจส่งสารหน”

“อย่าเป็นชนธาค” แม่นมร้องดัง
“คุณพระจะหาว่านมปากบสนเขาเรองไม่
ไรจะรมาเดาให้เด็กทั้ง คุณ หนู ยัง เดก
นค”

ชตร้อย เบ็ดตกจวาง ทำปากจุ
“กนโตเดจันรนม ฉันจะไม่ยอมให้
คุณพ่อได้ลงจิตค!”

แม่นมหัวเราะชอบใจในความน่าเอ็นดู
ของชตร้อยไม่เพียงเท่านั้น ผดกชตร้อย
ให้ยอนแล้วกอดรัก

“นอม เอยง เอยง คุณ หนู ทนค้รของนม
นมก็คิดว่า คุณพระคงจะรักเมตตาศาจิตค

บ้าง เมื่อนานมีอารมณ์ค

แม่นมออกจากห้องไปเดี๋ย ชตร้อย

ทนจนหลับตานึกอยู่ ไม่ไหว เธอเป็น
ห้อง - นึกไปห้องไปต่าง ๆ กรายแถม
ไปมองที่ช่องหน้าต่าง ภาพนงหอยค้รของ
เด็กหน มนธชชมะม่วงเหมือนตัวหน หรือ
นางฮาย รจนให้เรอค้ควา ที่เจียม ๆ
วันรุ่งขึ้นยอนได้ไค้ส่งจันทรน นาคบาย

ใจ หันไปก็ว่าพวงชมพู ถูกลอยคิดมิช
เกินออกจากห้อง ยอนกับรณบรโรตรน
มไปลงบรโรตรนบียงร้าง ว่าจันไม่
มีไควเห็น, ลอยค้รนกระเจ้าถอยไม่
หลุดลระทางหน้าต่าง ดักไปหารกค้เรอ
หนาย เถาะเลี้ยงไปอย่างรณบรโรตรน

น้เกาแดงเนื้อไค้จ้ค้ถึง ปลุกใจให้ค้จ้
ที่จ้จ้ไม่มีชะไรจะนำค้ตัว เพราะเรอเดิน
อยู่ ในบริเวณบ้านของเรอเอง ทำไมจ้
ค้จ้จ้ทำใจให้ค้จ้จ้ เรอก็มอค้ค้จ้จ้จ้จ้
กระทั้งค้ค้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้
ก้าก เถาะจ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้
เรอทางเมียงค้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้

ส่งจันทรค้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้จ้

“เจียม” เธอตั้งใจจะเรียกดัง ๆ

แต่เสียงแผ่วเบาเต็มที

เด็กหนุ่มมั่งคั่ง เหลือดมวาทน์ หู
เขาไวมาก เพิ่งมองอย่างจริงจัง ครบ
ทระอัยยิบนั่งเงาต้นต้อว แต่ดูเหมือนเขา
จะจำเสียงได้ ค่อยถูกรับจากตอนเดินเข้า

มาหา

“คุณลงมาเดินท่าไหน คุณชด?”

“ก็เจียมท่าไหนมาบนถนนเจ้าเจียม?”

“ผมมานั่งของผมทุกคืน คุณชด”

“ฉันก็อยากจะได้เดินของฉันบ้าง”

เจียม

เขาหายใจหนัก ๆ “คุณเรียกผม

ทำไม?” ห้วน ๆ ไม่มีทางเสียง ดัง

นี้ชด ร้อยไม่ชอบ เรามาแต่ไหนแต่ไรแล้ว

ไม่รู้จักอ่อนหวานเฉยเลย เธอไม่รู้ว่า

จะตอบคำถามเขาว่าอย่างไรดี เธอเรียก

เราทำไม?

“เรียกก็ไม่ได้ หรือ เจียม?” ใน

ที่สุดเธอก็นึกได้เธอได้เพียงเท่านั้นเป็นอย่าง

ดี เด็กหนุ่มอายุ ๑๖ ปี นัยน์ตาอย่างรัก

เด่น เขาชอบ เห็นกิริยาโกรธของเธอสอง

เด็กหญิงบุตรีชดสวดาพรของคุณพระ

“ผมไม่เคยห้ามไม่ให้คุณ เรียกผม

เลย”

“ก็ทำไมจึงถามว่าฉันเรียกทำไม?”

“ผม นึกว่าคุณ จะมีอะไร อะไร จะใช้

ผมบ้าง?”

“เจียมไม่ใช่คน ใช้ของฉัน”

“แต่ก็อาศัย อยู่ ในที่ของคุณ”

“ก็ต้องคิด เข้าจากคุณพ่อแล้ว”

เจียมนั่ง หงุดหงิดไป ถึงเรื่องท พ่อของ

เขาไม่ให้เขาทำ เมื่อตอนเย็น ชด ร้อย

เธอนั่งรอเขาเองในอาคารเรือนนั้น โดดพูด

ไปเสียจนว่า

“ทำไมเจียมไม่ ร้องเพลง อย่างอื่น

ก่อน ๆ”

เขาถอนใจเบา ๆ นิ่งคิด อยู่ ครู่หนึ่ง

จนเขอถามย่า เขาหันมาของเธอสัก ๆ

“คุณร้องได้แล้วไม่ใช่หรือคุณชด?”

“เสียงคายมันไหม เจียม?”

“เปล่าเลย คุณจำทั้ง, เธอผมก็

น่าจะเหมือนกัน เพราะร้องซ้ำร้องซ้ำ

บ่อย ๆ จนคุณจำได้”

“เพราะมาก ฉันชอบมันจึงจำได้”

ไม่แน่ใจว่า ที่ร้องไปแล้วนั้นถูกหรือผิด

“ไม่ผิดสักนิดเดียว -”

“ไม่จริง เจียมต้องร้องไห้ฉันทังใหม่

เกาะไว้แต่กลิ่นตลอดออกไปมองเราทางเบื้องหลัง
อึดอัดกับทรวง”

“ไม่จำเป็นเลย เพราะ คุณร้องได้
แล้วจะได้ถูก ค้างทั้งทำนองของเธอนะ”

“ก็จริง” ชดช้อยด์มิดหน้าน้อยๆ

“น้มน้ำของเจียม ถ้าเจียมไม่ร้องฉันทัง
ก็จะมีกลิ่น” ยกพวงชมพูขึ้นพูด “เข้า
เขาก็นไปเสียเถอะ - ฉันไม่ อยากได้ของๆ
คนหัวตอ”

เจียมผลัดจากกรวย ถอยหลังหนีไปห้อง
กว้าง มขงตุเรณเดนมืดเล็กๆ ที่ยื่นพวง
ชมพู ออกมาจากกรวย

“คุณเชต ผมไม่ อยากให้คุณโกรธ
ผมเลย เถอะผมจะร้อง” เราตะถั่ว
ดวลักกระหัดกระหอบ ชดช้อย รอมใจ
หัวเราะร่วน หกมือมาปลิดชมพู ลูก หิ้ง
ได้ปาก กัด

“จะยืนร้องอย่างนั้นแหละหรือ คงไม่
น่าฟังเท่ากับการร้องบนช้อนนมวงนั้นหรือ
เจียม” เขียวพดางพูดพดาง “เหม
ชมพูนี้หวานจัง!”

“แต่คุณจะไม่ฟังทไทนแล้ว หรือ
จะยืนฟังร่วงพองขม อย่างนี้?”

ชดช้อยยืนพวงชมพู ให้เขา “เข้ามานี่,
ช่วยก๊อไว้ด้วย”

“คุณจะทำไม?”

“จะออกไปนั่งฟังบทมนมระมวงโน้นด้วยกัน”

“คุณ จมื่นจะออกมา?” เจียมร้อง
“ไม่ได้...อย่า...”

“เกลียดจริงเจียมนี้ บอกว่าอย่าหัวข้อ!”

เธอโยนพวงชมพู ไปหล่นแตก กระຈาย
อยู่ นอกโรง และใน ขณะที่เจียม มัว ก้ม
ลงเก็บช่อดอก เธอก็นั่งโหมค้องแต่งขน
ไป อยู่ บนราวแล้ว เธอตกใจมากจะห้าม
อย่างไร ก็ไม่ พังเสียง ได้แต่ยืนอ้าแขน
พริ้วพริ้ว กอดตัวเธอจะหล่นคืบลงมา โหม
ค้องแต่งจากกระแฉับ จะหลุดมือ แต่
ลงมาถึงพื้นได้ โดย เธอ ไม่ ได้ ร้องเพราะ
ไม่กล้า

“ถ่มแกงไหม เจียม?” สดักหน้า
ให้ผมไป อยู่ หลับ

เจียมกอดหน้าตาย “น้ากวด คุณรด
ถ้าคุณพระหรือยายนม มาเห็นเรา ก็น้า
กวด นี่ผมๆ ของคุณ”

เธอรับชมพู แล้วตากมือเธอจะไปหา
ช่อนบนราวหน้า “ไม่เห็น จะน้า พัง

กวดอะไรเลย ป่านนี้คุณพ่อหรือนมก็คิดว่า
ฉันหลับ พัง ช่อดอก โหมแล้ว” จับ
มือเธอไว้เป็นหลัก เธอค่อยออกไปนั่งกลาง

เขมัวคิ้วพังกังก็เธอเคย
ช่อนบนราว พัง หันมาเตือนให้เธอจงฟัง สังคม

ก็ถูกหนึ่งให้ละอีกถูกหนึ่งได้ปากเธอเอง

“เฮ้ ร้องเพลง เกะกะ เจียม, เดี่ยว
อย่าเพ้อกิน ร้องจบแล้วค่อยกิน ชมก
ดูถนนเป็นรางวัลทดแทนให้ใจก่อน”

เกือบจะเข้าปากอยู่แล้ว เจียมรงก
มาถึงได้ ทำตัวเหมือนทหารใหม่ แรกฝึก
หัด หย่อนเท้าลงจุ่มน้ำในข้อง ถมพิศ
เขี้ยว ๆ ยอคมะพร้าวพริ้วตาม เขาเขี้ยว
เพลงก็เราร้องร้องให้เธอฟัง เธอเขี้ยว
ชมก พุดาพั้งพุดา มีท้นจบเพลง เขี้ยว
“กระต่ายว่าเหว่แด่นเดียวยกเขี้ยว” ถัดของ
รงก หยด—เจียมผลุดกชมก เขี้ยวเธอ
เธอโดยว้ายดะวังทางริมตลิ่ง เขี้ยวเธอหัวค
เบ้าแรงแฉะเร็ว! นั่นอะไรกัน?

เด็กทั้งต้องตกใจ ชดช้อยมากกว่า
เจียม ถึงกับปล่อยชมกหลุดมือตกน้ำ
หันมาคว่ำก้นที่พังไว้แน่น “เฮ้ยอะไร?”

“ตำรวจ!” เจียมบอก, ตายัง
เพิ่งไปทางที่ได้ยินเสียง

“ทำไมรู้ว่าตำรวจ?”

“นกหวีด” เขาตอบ

หัวเราะ หน้าเป็น “รถราง, รถยนต์

เด็กเล่น ก็มันกหัวตนะเจียม, ตาย—ชม
ภู่ของถนตกน้ำเสียแล้ว”

“นี่ถูกที่คุณรางวัลฉัน เธอเล่นไปก็
ได้—เฮ้ นั่น!” เขากระโดดข้ามข้อง
ลงไปยังข้าง “คน!”

ชดช้อยด้วยเท้ากระโดดไปหา จับแขนเขา
ไว้แน่น “คน! โหนเจียม?”

วังตะกุ่ม ๆ กัดถึงมอชคตตามอยู่ ใน
ตงใต้ปรต้างหน้า เจียมจู่ปากแล้วชด
คิ้ว ดงขึ้นเขา เธอชดลงตามรู้ลึก ทนาว
“คนหรือตนะเจียม?”

“คน!” เจียมกระซิบ คำของเขา
หนัก หันมาของถนของเขาเรารู้ลึก หวง
หน้าหวงหลัง “คงเป็นอะไรไหม นี่มัน

ในเขตต่งของเรานะ มันหันตำรวจจับเข้า
มาคุณจะถูกถ้าอยู่ที่นี่คนเดียว ถ้าประเดี๋ยว
ได้ไหม คุณชด?”

“เจียมจะไปไหน?”

“ไปดูให้แน่ว่า มันเป็นใครหรือ
อะไร?”

“ฉันไปด้วยคนไม่ได้หรือ?”

“ไม่ได้”

“หวัค” ใจเรณุกถาวันมาอีกแล้ว

เธอปลัดขัยเรา ลูกขยนิ

เจียมรู้ อีกว่า จะไม่ทันเวลา เรา ลูก
ขยนิบาง ฌวยธมมอเธอจากจึงเราไปได้
คณขยนิกลางวัง เพราะ ตรง ที่ ขยนิ
เต็มหนี่งว่างนัก

“คุณชด คุณจามมหวัค ทัง ๆ ที่
คุณเองเป็นคนหวัค คุณ มี เลื่อ ใน คอ
เดื่อ ร่องเท้าก็ไม่ได้ คุณ จะ บุคได้
อย่างหมหรือ โนนหนามดัดปรดทงน และ
ก็ไม่ว่า ในหนามหนี่งนั้นจะ เป็นคนดีหรือ
คนร้าย ช่อนอ”

“ฮวคท่ง” ชดช้อยไม่ ขยนิเพ

“เจียมจะไป ทำไมมันได้ ฮวคคไปให้
มันบับคยเอานา”

เห็น ว่าไม่ มีผล ใน คำ ห้าม ปราบ ของ
เรา และถาขึ้นเถียงกันอยู่ ความคัง
ใจก็ จะ ตูญ ไป เดื่อเปล่า เราท้าวออก
ไปริมร่อง พุดสั้น ๆ ว่า

“อย่าไปไหน นะ คุณชด ประเดื่อ
เดื่อเท่านั้น” จบคำเราไม่วอพังคำคักคัก
รับกระโตกซ้ำม ร้อง ออก จึง บัง เราไม่ ไป
โดยเร็ว ในต่งนนี้ เราอยู่ มาแต่เด็กแต่

น้อย เกือบจะจำได้หมดว่า ตรงนั้น มี

หลุม มีบ่อ และตรงไหนมีพุ่ม มีร่มพ
ก้างตัว ใจหนึ่งเป็นห่วงคุณผู้ หญิงน้อยๆ
ที่คงจะยืนกล้ว ตัว ห้อย ใต้ร่ม หนน หนึ่ง
ใจหนึ่งจค้ำออยู่ ที่คงดัดปรด เรามีใจเดื่อ
แต่คังเบ้งเป็นต่ง พะวงใน รัระน

ใกล้จะถึง เจียมยอตัวต่ง ย้อง กริบ
ระวังใบไม้ กรอบ ร้างเงาที่ แวมใน คง
ดัดปรดเมื่อครู่ ไม่ปรากฏแต่ด้วยตาเราอีก
นักเสียบสายดำ จะหาย ไปเดื่อทางไหนแล้ว
เดื่อตามทรรช้อยหนองเหนือให้ เดื่อ เวลา
ทัน เติมแสงไฟ ฉาย ผ่าน งาม ออก มา จาก
ครอกเล็ก รางรังถ่วงคานขวามือ ผ่าน
ไม้พรางของดัดปรด และ พุ่งมาหาเรา

ลุ่มคักคักหมอบราบกับพื้นให้แสงไฟเลยไป
และใน พริบตาเดื่อหนี่งเอง เราก็ เห็น

ร่างหนึ่งบุคค้อมสามใน คง ดัดปรด ออก
จึงไป ตามร่องสวนตรงไป ยังเรือนของเรา

มิรอให้เดื่อเวลา คักคักใจ เดื่อ ไม่ห่วง
แสงไฟฉาย ที่ฉาย อยู่ ท่าง ๆ เราถูกขึ้น
จึงกระโตกซ้ำม ร้องนำคักคักทางไปคัก หน้า
แต่ เจ้าของร่างนั้น กิ่งของใจ เหมือน ผู้รู้

ทางเทียบเท่าเราเหมือนกัน เชื้อค่าง
เก่งคำ เปนเบาด้วยคำดัดเหมือนกันใน ค่าง
แต่งจันทร์อยู่ดังปลั่งนั้น เรายังไม่ในส่วนจะ
ช่วยมันก็เป็น ระยะๆ เจียมไม่รู้ ดีกว่า
จะมีหนามไหม ขวางเราหรือไม่ คงจะ
และ ระวังตัว คำขมอยู่ก็เชื้อค่างเก่ง
คำซึ่งประเดี๋ยวเห็นประเดี๋ยว หายไป อยู่
นั้น

เจียมล้มซดช้อยเดียวแล้ว ดัน!

คนต้องงัด คน พร้อม ทั้ง เจ้า ของไฟ
นาย บุกรเข้ามาแล้วในส่วน เขาหน้า
นั้น เห็นผู้ หันของเขาแล้วกระพริบ! ใน
ที่เดียว ไฟฉายพุ่งปราดตามหลังมา แล้ว
วิ่ง เชื้อค่าง กางเกง คำกระโดดแล้วข้าม
วังดังสุดท้าย เจียมก็โชน รำพัน เริ่ม
เตี้ยๆ คัดทางไปตก เจริญหน้าก้นที่บรร
โศกเรือนพอดิ เขาพรอดไปยืนขวางทาง
ของอาจใน ท่าทางของถูกเสือ ร่างนั้นยังก็
เกือบผละหงาย หอบเห็นก้นก็ เย
หน้าของมีสีขวาง ดวงตาภายใต้ผ้า
โพกคร่าเก่านั้นมีแวววาวน่ากลัว เจียม
ตกใจ จวนใจ จะหยุดก้น พันออกมา
ได้ คำเดียวว่า

“พอ!”

ร่างนั้นหันกลับ ยกมือชนเดี่ยวผ้าขาว
มาอยู่หลุดจากศีรษะ หอบและชอนกาย
“เจียม, พอเซ-ช่วยพอดิ”

เจียมมองห่อผ้าเล็ก ๆ ในมือพอดิซึ่ง
กอดแน่น อยู่กับทรงอก เขารู้ทันที
ว่า เหตุการณ์เป็นมาอย่างไร พอดิของ
เขาเป็นนั่น - ผัวได้แต่จะเป็นใคร? เขา
ก้าวร้าว - เจ้าของทวี!

“ดังมาให้ฉันเร็วพอดิ” ตรงเข้าแย่ง
ห่อผ้า นั้น - ผิดกับมือเกือบจะตก ล้ม
เพราะหมดแรงวิ่งให้ ชนเรือน เขากอด
ห่อผ้าเข้าแนบอก ผลุนผลัน ออกวิ่งคิด
วิ่งไฟฉาย ที่พุ่งปราดมาหาเลยวิ่งตามไป
ทางหลังเรือนโดยเร็ว, ดันเหวี่ยงอยู่แต่
เพียง - ไป - หันไปให้ทัน!

เด็กหนุ่ม จึงข้ามที่ช่องวังฉิวฉิวแล้วๆ
เร็วเหมือนกระรอกหนีกระสุน บนปลายมะ
พร้าว ในสวนนั้นฉัน เขาไม่กลัวใครๆ
ที่จะมาชิงแข่งกับเขาเลย แต่งจันทร์พอดิ
จะหอบหัดได้ ในร่มเงา แต่เจ้าแสงไฟ
ฉายนั้นดี เกือบจะเหวี่ยงก้น มันสว่าง

พุ่งปราดไปไกล และรวดเร็ว มาตาม
มาเกิด! อีกร่องเดียวเขาก็จะถึงเร็ว และ
ถ้าข้ามวันนั้นไปได้แล้ว ก็อย่าห่วงเลย!

แล้ว, แผนข้ามวันก็พลัด เจียมจึง
ปราดเข้าไปประทุษ ชนบทหน้าซึ่งยังไม่
ไม่รู้ว่าอะไร อยู่ไหน สอดเข้าคตอ
เรนชัย มีธิดาชื่อว่าเร็วเหล็ก เหลียว
หลังไปดูผู้ใดแอบเคียง เห็นยอตัว
จะบน

“เจียม!” เสียงเจ้า, เร็วคง
ตัวลอย คุณผู้หญิงน้อยๆของเรา ให้เอง
จึงลงมกระบายเอวรวมาทา

“หลุดให้คอยเสียเลย กตัญจะ
ตายเสียแล้ว” มาถึงก็จับปากทำตาโต
“เขื่อนหัดอะไร? ชมกั ไรไหม?”

เจียมกระหัดกระหอบ ใจไม่ได้ขยับ
กับเนื้อกับตัว “เรื่องคุณรด รอให้เรา
ข้ามวันไป อยู่ในบ้านคุณ ก่อน เถอะ—เรื่อง
คุณบนก่อน”

ด้วยมือขวา เราชันเข้าไว้กับนิ้วชี้

เธอให้ข้ามวัน เธอบังคับขืนไม่ยอมเพราะ
ยังไม่รู้เรื่อง เลี้ยงเขื่อนหัดวิ่ง ตะโกน
บอกว่า เห็นตัวแล้ว ก็ใกล้เข้ามา ไฟฉาย
บ้านนี้ ก็พุ่งมาเต็มตัว เราไม่ มีเวลา
อธิบาย ปลดหัดของออก จากแขนโยน
ข้ามวัน สองมือช่วยกันยก วาง ขด ร้อยให้
บน ซึ่งเธอจำต้องทำ ตาม ลูกธนู ลูกธนู
เราจับขึ้นบิด ขุนไปและกระโดดลงถึงพื้น
ก่อน ข้ามวันเธอใจดี - ด้วย ร้อย มือ
เธอมาทำใจ อีกมือหนึ่งคว้าหัดของ ดาก
ออกจากรั้วหาไม้ ไม้ใกล้ ในบริเวณบ้าน
คุณพระเป็น ทพ

หมู่ที่ไล่มาถึงพด ไฟฉายฉายปราด
มา เจียมหลบตา แต่ขดร้อยกลับบน
ตัวตรง ชีบตาหนีแสงที่พุ่งมา เคียง
ตา ปากก็จั่วๆ ออกไปอย่างโมโหว่า
“เล่นอะไรนะ พัดกคนจริงเสีย!”

“นั่น! ใต้ระไมยหลอบ อยู่นั่น!”
เสียงหัว ๆ ตะโกนขึ้น ทันใดไฟฉายก็

พุ่งต่ำลง

“เด็ก!” ชักเสียงหนึ่งดัง
“มันเข้าไปพอกเรา เขามันให้อยู่”
แรงขึ้นอีก เข้มผลุบเข้ามาดูไม่กระดก
งาทันที

“อย่ามัน” ศัพท์ไฟฉายห้าม “บอก
เจ้าบ้านเขาเสียก่อน!”

“ระโมย! ระโมย!!” สองสาม
เสียงนอกเรือนตะโกนขึ้น รศร้อยตัวขึ้น
ใจสัน “ระโมย! ใครระโมย?” เข

เสียงแถมถาม เหลือขงดังไป ดไม่ เห็น
เจียม ไฟวามนเฉยดังคกเบ็ดสว่าง เข
มองเห็นคนใช้ กับคุณพ่อจึง ออก มาใจยัง
หาย_ไม่ใช่ หายเพราะเรื่องระโมย แต่
หายด้วยกตัญญูคุณ พ่อหรือ คนใช้คนใดคน
หนึ่งจะเห็นเขาเข้ามามุดคาคัดดาตามเข้าไป
เบียดอยู่กับเจียม ต่างคนต่างไม่รู้ว่า
จะทำอย่างไรต่อไป _ _ _!

อ่านต่อเล่มหน้า

ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว!

ด้านข้าง
ปลุกนิยม
ดังกพระยาศรี ทรนค
นามเชอ อินทรทศ บรรณาธิการ
เรื่องของหนุ่มสาว, เด็ก ๆ, การ์ตูน,

กำหนดออก
ทุกวันท ๑ และ ๑๕
ของเดือน, นักเขียน
ภาพยนตร์รุ่นเก่าครบชุด!
ภาพเชกกระดากมันหน้า ๑๐๑ ดังคำเท่านั้น

มดลูกพิการ

เป็นโรคที่ร้ายแรงมาก ผู้ที่ทุกคนนับว่ามีโรคนี้ควรจะรู้ด้วยตนเอง
ดูไป จะเป็นโรคนี้จนเป็นโรคเจ้าเรือนประจำตัวสตรีแทบทุกคน ในจำนวน
สตรี ๑๐๐ คน ก็จะมีมดลูกพิการ กว่า ๕๐ คน ทั้งเป็นโรคที่เกิดขึ้นได้ง่าย หาย
แสนยากเหมือนไฟไหม้เรือน เป็นโรคที่พอชีวิตสตรีมานับไม่ถ้วน

ลักษณะมดลูกพิการจะแสดงอาการให้ทราบได้ คือมี ระดูขาว (มูกกึก)
และโลหิตระดูไม่ปกติเพราะระดูขาว และโลหิตระดูออกมาจากมดลูก ถ้ามด
ลูกไม่หายพิการ สิ่งเหล่านี้ก็ไม่หายด้วย ถ้ามดลูกเกิดขึ้นผิดจากที่เดิมเช่นมี
มดลูกข้างข้าง รูปร่างบิดเบี้ยวหรือโค้ง โลหิตจะข้นสีเข้ม หัวใจน้อยให้ข้อ
เพื่อยืดหัวใจกว้างขึ้น มีโกรธง่าย มีลมพิษขึ้น ทำให้เกิดลมขึ้น มักแน่นอก
เพื่อยุกเหี่ยว บวมเกร็งตัว บางครั้งมีเลือดขึ้น เพื่อยืดขึ้นมดลูกก็จะทำให้
ประจำเดือนบวมตั้งไปด้วย เพราะประจำเดือนมาขึ้น เพื่อยืดขึ้นมดลูก ทนได้
จึงทำให้มีการปวดศีรษะและคันๆ นอกเหนือจากนี้ถ้าเกิดมาผิดที่มากหน้า ขอบตา
เขียว ไปหาหมอประจำตัว ก็ต้องบอกว่าเป็นโรคนี้ให้ทราบ หมอของโลหิตกับบอก
ว่าโลหิตพิการ หมอที่มีयरูขาวก็ต้องบอกว่าโลหิตระดูขาว ถ้าไปหาหมอ
เวชมนต์ ก็ต้องบอกว่าถูกภูผาพรายเข้าสิงทับหรือคุณผีคุณคน ถ้าเกิดเนื้อร้าย
ในมดลูกก็ต้องว่าคาดเดาเดาตามเดาเท่านั้น ฉะนั้นขอเตือนให้ท่านทราบว่า
ควรรักษาดูยา ยาปราบมดลูก เล็ก ๕ ถึง ใหญ่ ๒ บาท ใช้คู่กับ ยาขับ
ลมร้าย ขึ้นจะ ๒ บาท คัดกันเหตุเสียโดยเร็วภายใน ๖ ชั่วโมงก็เห็นผลประจักษ์

ห้างพระจันทร์โอสถ

ถนนจักรพรรดิพงษ์ ตำบลนครสวรรค์

ท่านที่อ่านและเขียนหนังสือมาก ๆ

มักจะเป็นโรค ปวดศีรษะ

เมื่อท่านปวดศีรษะอาจพักจากการทำงานได้
และรับประทานยา "ซารัม" ของบริษัท เยาวราช
๑ เม็ด ยาซารัมของบริษัท เยาวราช จะขจัดอาการ
อันทำลายความสุขของท่านโดยทันที ยาซารัม
รับประทานง่าย ละลายเร็ว ไม่ก่อกวนใจ และไม่ทำ
ให้ท้องผูกเหมือนยาลูกกลอน ปวดศีรษะชนิดอื่น ๆ
บริษัท เยาวราช จำกัด พระนคร เจ้าของ.

มดลูกพิการ

เป็นโรคที่ร้ายแรงมาก ผู้ที่ทุกคนนับแต่มีโลหิตระดูแล้วจนถึงอายุ สิบ
สี่ปีไป จะเป็นโรคนี้จนเป็นโรคเจ้าเรือน ประจำตัวสตรีแทบทุกคน ในจำนวน
สตรี ๑๐๐ คน ต้องเป็นมดลูกพิการกว่า ๘๐ คน ทั้งเป็นโรคที่เกิดขึ้นได้ง่ายหาย
เช่นยากเหมือนไฟไหม้ชอน เป็นโรคที่พอชีวิตสตรีมานับไม่ถ้วน

ลักษณะมดลูก พิการจะแสดงอาการให้ทราบได้ คือมี ระดูขาว (มูกกิด)

และโลหิตระดูไม่ปกติเพราะระดูขาว และโลหิตระดูออกมาจากมดลูก ถ้ามด
ลูกไม่หายพิการ สิ่งเหล่านี้ก็ไม่หายด้วย ถ้ามดลูกเกิดขึ้นผิดปกติแต่เดิมเช่นนี้
มดลูกจะคง รูปร่างยาวหรือหัวใจ โลหิตจึงขึ้นสู่เชิง หัวใจน้อยให้ชอน
เพื่อยืดวงใจแดงโยน มีโกรธง่าย มีกลิ่นอืด ทำให้เกิดมดขึ้น มักแน่นอึด
เพื่อจุดเสียด บางครั้งถึงมี บวมขึ้นก็เกิดโรค เมื่อเห็นเช่นนี้มดลูกก็จะทำให้
ประจำเดือนบนท้องไปด้วย เพราะประจำตัวข้างล่าง เห็นว่า ระดูของมดลูก ที่ผิดปกติ
จึงทำให้มีการปวด กระษะและคันคัน นอนไม่หลับว่ากล่าวตามตำราหน้าขอบตา
เขียว ไปหาหมอประจำตัวก็ต้องบอกว่าเป็นโรคพิการ หมอทางโลหิตก็บอก
ว่าโลหิตพิการ หมอทั้งฝ่ายระดูขาวก็ต้องบอกว่าโทษระดูขาว ถ้าไปหาหมอ
เวชมนต์ ก็ต้องบอกว่าถูกภูตพรายเข้าสิงทับหรือคุณผีคุณคน ถ้าเกิดให้ร้าย
ในมดลูกก็หลงว่าคาถาเดียดคาถาถมเหตายเป็นต้น ฉะนั้นขอเตือนให้ท่านทราบว่า
ควรรักษาด้วย ยาปราบมดลูก เล็ก ๕ ถึง ใหญ่ ๒ บาท ไซ้คู่กับ ยาขับ
ลมร้าย อัมละ ๓ บาท คัดกันเหตุเสียโดยเร็วภายใน ๓ วันไม่งั้นก็เห็นผลประจักษ์

ห้างพระจันทร์โอส

ถนนจักรพรรดิพงษ์ ตำบลร.น.ร.พระนคร

ท่านที่อ่านและเขียนหนังสือมาก ๆ

มักจะเป็นโรค ปวดศีรษะ

เมื่อท่านปวดศีรษะจากการทำงาน
และรับประทานยา "ซารัม" ของบริษัทเยอวราช
๑ เมื่อกินยาซารัมของบริษัทเยอวราชจะขจัดอาการ
อันทำลายความสุขของท่านโดยทันที ยาซารัม
รับประทานง่ายสะดวกเร็ว ไม่ก่อกวนใจและไม่ทำ
ให้ท้องผูกเหมือนตัวยาแก้ปวดศีรษะชนิดอื่น ๆ
บริษัท เยอวราช จำกัด พระนคร เจ้าของ.

ห้องประชุม

โดย

“แม่พิมพ์”

เราตั้งใจให้ แผนกนี้เป็นห้องประชุมเพื่อของนักอ่านนักเรียนทุกคนที่มีความปรารถนา แสดงความคิดเห็นเป็นสาธารณะ ในเรื่องที่ไม่ขัดต่อประเพณีอันดี เพราะการเสกนาเป็นส่วนตัวนั้น เราได้เปิด ห้องสนทนาไว้ต้อนรับท่านโดยฉพาะแล้ว

นครปฐม

วันที่ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๖

เด็กศรีตรัง

อาทาคี พระนคร เวลามาเป็น อย่างไรบ้าง ? ที่นครปฐมฝนตกแทบทุกวัน ถ้าจะจนร้อนใจที่จะออกจากบ้านเดี๋ยวนี้ นอนง่วงเหงาหาวนอนกับบ้าน ก็ถูก ไร ให้ เรือน เรือง ให้ “นครนาร” ออกถนนเหลืองเกินว่าเราจะมีอะไรให้ นครนารบ้าง นอกจากความเคอะเขินครวญ

ที่นครปฐม ก็คงเป็นนครที่เหมือนนางสาวคนของ ของกรุงเทพฯ เช่นเคย ผู้หญิงที่แต่งตัวขนาด กรุงเทพฯ ไม่มีผิด การคมนาคมสะดวก พาณิรัชย์ ปานกลาง ใครผู้ร้ายสงบ และข้าราชการดามคค

เมื่อ ๒-๓ วัน นม โอทาคี คูกับเพื่อนเก่า รวม โรงเรียนเรากัน หง

ตั้งใจว่าเราจะได้ แกะแ่น งานกับข้าราชการ คนหนึ่งเมื่อ ๔ ปี ต่อมา เวลามาได้มารับราชการ อยู่ที่จังหวัด นครปฐม พบ กัน ดีใจมาก ได้ลงทำงานที่ ได้ รับกะทำงานอาหารของพระตำบอง

โดยที่ เห็น หน้าโอฬาร ซึ่งเคยมีของ โอฬารคนดี ชอบแต่งเนื้อแต่งตัวดีคนดีของเรา มีหมองไป ฉันจึงถามเธอเกี่ยวกับทุกข โศก โอฬารเป็นคนเปิดเมตตาสงัดหน้ากระตือรือใจถึงเอางานของของให้ฟัง

ชีวิตของกันทำงานแล้ว ตั้งใจใหม่ว่าเรามีอะไรจะเอามาให้เขาฟังนอกจากสามีของเธอ นั่นเอง โอฬารคงมีชีวิตของเธอเหมือนชีวิตของหญิงที่แต่งงานแล้ว ทั้ง หมอคะมี คอชมนักโดย ความโกหกของเธอ และ

ก็จงด้วยความโกลก คบเหต ชักนะ
เหต !

คำว่าของไฮวาร์ ประกฤษณ์เป็น
 ทหารบก ทัพพจน์ไม่เข้า
 โห ไหว่ ลูกหลานของกัน นาม
 นกตบ & คนตบ ไฮวาร์กับ
 ทหารของพระบิดา หุสซัน
 ปราบกบฏของกบฏได สอนดี - นกตบ
 ของม หุสซันทำงานของพระบิดา
 ของ นามของ ไฮวาร์ นามของ นาม
 ของในกองกบฏของกัน

ฉันจะไป ตาม ตำรวจ ไปรับฉันว่า
การแต่งงานของ คนไทยนั้น มีแต่
ประณีต สวย เก๋ ไหม ? คุณแม่จะรับ
เท่านั้นหรือ ? หรือว่า คุณแม่จะ
พูดถึง การ ทำตัวไป อย่าง ถัดจาก
ของผู้ชายแล้ว ผู้ชายไทยรวมกัน
กว่าชายชาติชนมากทีเดียว

ข้าพเจ้า ขอไปตั้ง ณ หมาหยด
 เพราะ ณ ร้างหญ้าหมากเมืองไทย เดิม
 หมากหมากแดง งาม เราจึงพากัน
 ขุดมาปลูก และเดี๋ยวนี้ หมากเขียวก็
 งาม ร่มเย็น หอมกรุ่น และปลูก

หนังสือหน้าทำนอง ๖ ข่ายเขาจะ
พูดได้อย่างสบายปากพูดว่า การไม่
มีผู้หญิงช่วยอุปการะ เขาจะนึกคิด
รวมนั้นไปอย่างไรได้ "

ในฐานที่เธอเป็นสาวเป็นนาง สด
ศรีวิภักดิ์ จงหนักหน่วงหนักอ่อนน้อม
ต่างจะมองเห็นทาง เกือบของเธอบัด
รับ ถิ่นนั้นเหมือนเงาในกระจก เธอ
ทำใจระคนได้ อยู่หรือที่ แต่ถา
ความป้างระคนได้ แม้จะไม่
ใครเขาหัวเราะเยาะหยัน หัวของ
เธอนั้นอะไร

เนตร นารีเรา เป็นทวง ดั้น หึง
 เรณือโรกจะชดชด เรณือบางกวด
 รุดดำ รือ ของผู้ หึง โผล่รันทโหน
 กอดกอดเป็นพระทรายเค็มน้ำขุ่น เดิม
 จงช่วยเราบรณะให้เป็นของค ันตาม
 นักรบ เกิด หวัง ว่า คัก คัก ไค
 ถิ่นจลหมานบทวงเนตร นารี เดว
 จะขม มาให้ หึง โหน ชัก ตาม บรณะ
 คนบรณชก

โรคทางเดิน

66 100 92
112712

ตำนานพระศุภ

โค โร อี โบ เขียร์

โดย

ทองประเสริฐ แปล

ถึงแม้ว่า โคโรอีโบเขียร์ จะ

เคยเปลี่ยนอาชีพมาตลอดสามครั้ง คือ
เคยเป็นนักพิมพ์ดีด คนขายของในร้าน
ขายเครื่องแต่งกายและเป่านางละคร บัดนี้
หล่อนก็มีอายุเพียง ๒๓ ปีเท่านั้น ดำรง
พรหมอยู่คนเดียว

ถ้าชีวิตของแม่สาวตาฉันทาได้
แจ่มใสมาบรรจบ นับแต่หล่อนเกิดใน
นครฉันทอน เมื่อวันที่ ๓๒ กันยายน
ปี ๒๔๐๘ หล่อนมีหัวใจใฝ่รัก, ใครจะ

เป่านางละคร ทั้งเต็มชายอย่างเขา ๖ รอบ
ในวัยเด็ก ๆ นั้น หล่อนค้นคว้าอย่าง
ฉันทาเมื่อหล่อนได้รับอนุญาตให้ร่วม
โรงเรียนเดินรำ และด้วยใจรัก-มีชา
หล่อนก็ได้เป็นสมาชิกน้อย ๆ ของคณะ
ดนตรีเด็ก ซึ่งออกแสดงในงานเพื่อการกุศล
เป็นครั้งคราว หล่อนได้มีโอกาสแสดง

บทบาทของหน้าออกตามเวทีละครเวที ๆ
ครั้งแรกในชีวิตที่ 'ออกเล่นครั้งแรก'
มีคำมารดาของโคโรอี ไม่ค่อยจะ
ลงเนื้อเห็นด้วยเลยในทางที่ลูกสาวหลง
ใหลใฝ่ฝัน วิชชาชนิดนั้น จึงได้พรา
หล่อนเสียจากโรงเรียนเดินรำโดยไม่เห็น
ผลอย่างอื่นให้หล่อน หายเสียด้วย และก
ครั้งนั้นเอง ที่โชคคนของโคโรอีเศร้า

หมองอย่างฉันทะ

ห่อหมกไม่สับคั้จะเป็นนักพิมพ์ก็

ความปรารถนาที่จะเป็นนางละคร มีได้
กลายเคลื่อนไปจากความตั้งใจของโตว์
เลย เมื่อห่อหมก ต้องออกจากโรงเรียน
และไปประกอบชีวิตเป็นนักพิมพ์ก็ ห่อหมก
รู้สึกเบื่อหน่ายต่องานอันนี้ ได้ นึกถึง นึกย้อน
จริงๆ ทุกขณะ แม้กระทั่งงาน ห่อหมก
ก็มี ความที่ จะนึก ๆ คิด ๆ ไปความ อ้าปาก
ความหวังของห่อหมก ว่า ห่อหมกจะได้อะไร
รางวัลสักครั้งและ นึกถึง นึกย้อน ใน
ห่อหมก ถ้าห่อหมกเพียงจะได้เป็นนาง
ละคร ได้แสดงบทบาทของละคร เช่น
นักกร่างานพิมพ์ คอย ในเวลานี้?

ห่อหมกกำลังคอยโอกาส อยู่ มี ความที่จะ
ให้ สดุดีผล สดุดีความปรารถนา ของห่อหมก
และเมื่อห่อหมกมีโอกาสดิ่ย้าย ไป เป็นคน
ขาย ของ ในร้าน ขาย เครื่อง แต่ง กาย แห่ง
หนึ่งในตอนนั้น ห่อหมกกับคอยโอกาส
นั้นทันที โดยรู้สึก ว่า - งานนั้น บางทีจะ
เป็นทางให้ ห่อหมกก้าวไปสู่ จุด ประสงค์ ได้
จริงทั้งห่อหมกก็คิดไว้ที่ เคียง เพราะ

ในชีวิตที่ห่อหมกใช้ หน้า ที่เป็นคนขายของๆ
ร้านนั้นเอง ห่อหมกก็ได้ถูกเจาะจงตัวไว้
สำหรับเป็นผู้แสดงภาพยนตร์ คือ -

วันหนึ่ง ห่อหมกถูกเลือกเป็นนางแบบ
โฆษณาเครื่องแต่งกาย คือชุดประชัน - ทำ
ทางอื่นเหมือนเจาะ ของห่อหมก ผู้ แทนของ
บริษัทภาพยนตร์ คือ คัดเลือก ให้ถึง กับขอ
พบห่อหมก และ - ผลของการขอพบนั้น
ก็ห่อหมกจากนั้นราว ๑ - ๒ อาทิตย์ ห่อหมก
ก็ถูก เช่น โดน เรดดิวิต เรียกตัวไป
เพราะ ความตกลงโดยเรียบ ฐานะ ห่อหมก
เป็นนางเงือกนางนางหนึ่งประกอบในเรื่อง
"Shooting stars" ของเขา

ขณะเมื่อห่อหมกยังเป็นคนขาย ของอยู่
นั้น พวกเพื่อน ๆ พวกกัน ให้ ฉายา ว่า
"Chili" นามนี้ห่อหมกคงยังพอใจใช้และ
สงวนไว้ ให้ เรียก กัน อยู่ กระทั่ง ห่อหมกได้
เข้าแสดงภาพยนตร์ และเก็บ นาม จริง
ของห่อหมกเก็บไว้ ไม่เปิดเผย ภายหลัง
เมื่อได้แสดงเป็น ตัว ประกอบเล็ก ๆ น้อย ๆ
มาหลายเรื่องแล้ว ห่อหมกก็ได้ ถูกเลือก
ขึ้นเป็น ตัวสำคัญ ในภาพยนตร์เรื่อง

นามใหม่และชีวิตใหม่

eyes" มือบ ^{๑๐๐} โตโรมีนมหน้าตา
แต่ ดวงตาหน้าตา ดั่งฟ้าฟุ้งของนวลกรัง

เมื่อภาพยนตร์ มีเสียงเริ่มเจริญ ทาง
กันว่า จะมี ไร ของ ง่าย สำหรับ หอชน เจริญ
แล้ว เกิดขึ้น ทั้ง เติบโต ๆ ที่ เติบโต ๆ
หอชนว่าง งาน ยัง มี ได้ หาด ญญา โดย
ความคงประสงค์ ของบริษัทใด ๆ ใน
สมัย เมื่อ ภาพยนตร์ เจริญ ยิ่ง อยู่ใน ความ
นิยมชม หอชนเป็นคนที่หนึ่งไม่ล้าสมัย
ในบริษัทภาพยนตร์ ของทุก โดยที่หอชน
มีบทบาทเด่นชัดตามท้องเรื่อง "หอชน"
ไม่ว่า ใคร ๆ ลักลอบรับชมถึง หอชน
รู้สึก ว่า ภาพยนตร์เสียง เกิดมาใหม่แล้ว
เกิดใหม่อีกครั้งหนึ่ง หอชนได้ ฝึก
ใจตบอดจำใจของทงนาม "หอชน" แล้ว
หอชนเจริญ และไรนามาวิ่งสำหรับชีวิต
ใหม่ในบทบาท การแสดง ของภาพยนตร์ ที่
เกิดใหม่นั้น

เมื่อ หอชน ได้ ปฏิบัติ อย่าง ก่อสร้าง แล้ว
ก็ปรากฏผล เป็น ความ ดี ไร ก็ พึง พอใจ
นับแต่ภาพยนตร์ เรื่อง แรกที่หอชนได้ แสดง
นอกจาก บทบาท ใน ภาพยนตร์ แล้ว
บทบาทของโตโรยังได้ ปรากฏชมชอบ
เวทีละครด้วย

• เรื่องแรกของหอชนก็คือ "Open your

สี่-ที่สี่

ในจำนวนคาราภาพยนตร์ ที่มีค่า
ที่สุด " คชทายธมชา ในยุคใหม่ คือ
ผู้มชยอกวที่สุด

หอชน ฟุ้งฟุ้ง โข ราฟาเอล เบร์
หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง
หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง
หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง
หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

หอชน ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง ฟุ้ง

นางสาว ชัย เทตา
แม่ชำนางคนหนึ่งของบริษัทในเค็ดพิลัม

มา
แล้ว
ใน
เรื่อง
ความ
รัก
ใน
เมือง
ไทย

ฉาย
ที่
ศา
ดา
เฉลิม
กรุง
วัน
ที่
๑
ถึง
ท่า
นี้

๑. ดู พัง! “ศาสตราจารย์ หน้าตา” แสดงโดย บัณฑิตเอกรัตน์ ฉายที่
ศาสดาเฉลิมกรุง เริ่มแต่วันที่ ๕ ถึงวันที่ ๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕

ความจริง แม่บุญมาก เป็น สตรี อย่าง
เรา ๆ คน หนึ่ง แต่ได้ ทำชื่อเสียงของ
คนให้อยู่ ในรัชความนิยมได้อย่าง ประ-
หลาด ที่ว่าประหลาดก็เพราะตัวแม่บุญมาก
กลัดมาแต่คงเป็นนางเอกตาม ภาพ ที่ แท้
จริง คนคู่ทั้งหมดจะต้องหันหน้าเหวไป
ตามกัน จะรู้ ดีกว่าความนิยมของเธอ
เลื่อมถอยลงเป็นลำดับ

มันเป็นรองลำบากไม่ใช่ว่า เธอ ทำอะไรได้
เพราะ ความ นิยม โดย ชาติ บพมาศ พระ
ทางของมีราย ในรัชดาของพระ
เทวสถานคณะพระสงฆ์ ๆ มาแล้ว ได้
ไม่มีหญิงคนใดจะคบหากับเธอ พระ
เจ้านางได้ ก็ไปกล่าวแม่บุญมากแล้ว เธอ
จิตกิริยาธรรมคำ ของ เธอ ที่ เคย ปฏิบัติ
นอกเขต ได้ ถูก เปลี่ยนแปลงไป เป็น
คนละคน ถ้าเจ้าแม่บุญมาก
เป็นผู้หญิง และใครก็ไม่รู้ ว่าพระ
ต้องให้ผู้หญิงแต่งตัว ๆ แต่ง แต่ง
จะต้องเหมือนเธอนั่น นายบุญมาก ห่ม
นุ่ง รุ่งงามต่างหาก นี่เธอคือคือบ่อน
หนึ่ง ของ เธอ ที่ ง่าย กอบกู้ ความ มั่น คง

ให้แก่คณะพระสงฆ์ นาคบรรพตของ ศลบท มา
กระทำบดิน

หัวใจของพระสงฆ์ยังยอมอยู่ ที่ ดุจนรัก
และ ใจ โธม ลงทำได้ โดย แนบ เน้น
ปราศจากความกระดากกระเดื่องแล้ว คน
คู่ทั้งหญิงทั้งชาย ย่อมจะพากันนิยมชม
ชอบกว่าคนอื่น ๆ มันเป็นคนทักเหินออก

ไม่หันใจคนดูได้อย่างประหลาด ถึงกับ
หลงใหลไปดั้นไปข้างแล้วก็มี เหล่านี้

เมื่อ ที่ เจ้า เจ้า บดิน กล่าวคำ ชมเชย เธอ
เป็นหญิงมาก

รูปของพระเอกใน พระเอก ภาพยนตร์
กับคนผู้หญิงที่ชื่อ ก็ อยู่ ใน รัช ความ

ใจของนักคนบดิน รูปของพระเอกใน
ไม่ใช่เก่งทางนี้ แต่ถ้ามารดในทางเข้า

พระเจ้านางอย่างเคยดั้นหน้าชนตากระ
นั้น โลกภาพยนตร์ ยัง คง ยกให้รูปของ

พระเอกในเป็นดาราคงที่ดังได้ที่สุด ถ้า
จะเปรียบกัน กับแม่บุญมาก ความนิยม

ของไทยใน พระเอก โลก พระเอกก็เห็นจะไม่สู้
ดังกัน ก็มากน้อย

แม่ก๊กดี บินกิด

รัศมี-วิเศษ

RAMBRANT

ใช้ในการถ่ายภาพเท่านั้น

เพราะ "รามเบรนต์" ทำให้เกิดเงาขาวและทำให้รูปถ่ายเหมือนเนื้อคนจริง ๆ
ได้อย่างน่าพิศวง เพียงจก้างลงเป็นหมอนบนหน้าของชาวอเมริกัน กับ ชาวโลก ภาพ
ยนตร์เป็นที่สุด ซึ่งนับวันรัศมี "รามเบรนต์" ได้ขายส่งมาถึงประเทศสยามแล้ว

โดย ——— โกเมน ——— เป็นผู้ นำ

ขอชักชวนครั้งหนึ่ง "โกเมน" คือช่างถ่ายรูปที่ได้รับรางวัลและความยกย่อง
จากต่างประเทศมาแล้ว เริ่ม ทด ของ ที่

ตระกูลไทยพาณิชย์

ตรงข้าม หน้า โรงหนังวิมานนคร โทรศัพท ๘๖๖ พระนคร

ข้อสำคัญ เถาะรักบุญ - สามเณร นักเรียน นางานานอด อดราคาให้เป็นพิเศษ

เชื่อได้ ที่เดียว! ว่า=

หากปราศของดีและราคาถูก เชิญ

.....แะที่.....

ศรีสะเกษ

มีทุกสิ่งทุกอย่างที่ท่านต้องการ และจะพอใจในราคาต่างจังหวัดด้วยการไปรษณีย์
ถึงทาง พ. ก. ง.

ศรีสะเกษ

มุม ถนนพาหุรัดปากตรอกสะพานหิน เขต ๒ ๔๘๓ น

ยินดีต้อนรับท่านเสมอ

ยาสีฟันอังกฤษชั้นที่ ๑

ฟัน

Dr. Williams' PEROXIDIE DENTAL CREAM

ปราช

ขาว

ปิโรไซด์ เดิ

จาก

สะอาด

ยาสีฟันของหมอวิลสันที่แพร่หลายที่สุด

โรค

หลุดออก... ธรรมชาติ... ๓๕ สดทั้งที่เท่านั้น

มีจำหน่ายทั่วไป

บริษัทบูรพาพาณิชย์ ถนนพาหุรัด
(เอเยนต์ในสยาม)

สหายโอโรโก เป็นยาที่ช่วยขจัดคราบสกปรกตามฟัน ใช้น้ำเค็มได้

มีจำหน่ายทั่วไป พึงระวังของปลอมเป็นเหตุ
มีจำหน่ายทั่วไป พึงระวังของปลอมเป็นเหตุ

ยาย้อมผมดำคราห์ม เป็นยาย้อมผมที่โปรเฟสเซอร์มิชิโอนากาได้คิด

ผมดำใหม่ ย้อมแล้ว ดำงาม เหมือนธรรมชาติ
ย้อมง่าย ผสมง่าย มีจำหน่ายทั่วไป และ ที่ ร้าน นาย...
ค. เวียงทองบางลำภู

ลาเอมเสกข์ เป็นยาลดกลิ่นในช่องปากและฟันเหลือง เหมาะสำหรับผู้มีฟัน

ฟุ้งบอด เติมน้ำ เป็นต้น ได้แล้วเรียบ ร้อยแล้ว ผมไม่มีแตก
กระจาย กลิ่นหอมชวนใจ ยังนึกมีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป

ยาสีฟันโอโรโก บางที่ทำงานจะพึงได้ขึ้นขึ้น แต่ความจริงแล้วในประ

เทศอเมริกาเป็นยาสีฟันที่คิดกว่าชนิดอื่นมาก ท่าน
ลองดูสักหลอดจะเกิดใจทีเดียว มีขายที่

ห้างเซ่งหวงฉวน ถนนพาหุรัด พระนคร

เรื่องของผู้หญิง

กล่าปากกล่ามัย

เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม นางสาว
น้อย บุญมา กับ นายสนั่น บุญมา ได้
เกิดทะเลาะกันขึ้น ที่บ้านดงเตาให้จึงห่อ
กระบี่ ด้วยนางสาวน้อยผู้ซึ่งสาวนาย
บุญมากล่าวมากไป นายบุญมาจึงให้
ธวานผาพันพินของสาวตายทันที พ่อคุณ
พ่อพวกชายเอ๋ย! คราวหลังจะ ส่งสอน
น้องสาวตะก็ อย่าให้สอนด้วยมีดพร้าจะ
ทำธวานเลย พ่อทุกหัว! (ศรีกรุง)

ศรีทษากถานของ

นางทุม พรหมเต็ม บ้านไร่หัดกทอง ข้า
ภพพนศินคม จังหวัดชลบุรี มีจิตศรัทธา

ขอตั้ง ๑๑ ไร่ ๑ งาน ๑๒ วา ถวายเป็น
ที่ดินสงฆ์ วัดใต้ต้นตาน ในอำเภอ
นนทบุรี ในเขตตำบลวัด (ราชกิจจา)
ณ ไม่เลือก

นางสนั่นได้ชวนนางแสงหลานสาวไปหา
นางอยู่จังหวัดนนทบุรี และได้ถอดเข็ม
รัตนากอออกจำหน่ายมีผู้ซื้อเป็นเงิน ๕๐
บาท แต่นางไม่มีเงิน จึงให้นางแสงรับไว้
นางแสงให้เงินไป ๓๐ บาทก่อน ครั้นถัด
ไปให้รางวัลของดู ปรากฏว่าแก่ จึงเที่ยว
ตามหาตัวนางสาว ไปพบที่ บางขุนพรหม
ได้ซื้อของจนหมดเงินคืนโดยดี นางสนั่น
ไม่ให้ จึงบอกให้ตำรวจจับและแจ้งว่า

ถ้านางก่อนนำเงินคืนแล้ว จะไม่รอเขา เก็บไป

ความเคย เหตุเกิดเมื่อวัน ๓๐ กรกฎาคม
น (ความเห็นราษฎร)

ไม่ควรเลย

นางสาวดวงคำ บันหัน บ้านคลองเขื่อน
ตำบล จังหวัดนนทบุรี ได้ซื้อเรือไปขาย
ของ พระสมุทฺธิ ด้วย นางพวง นางบุญมาก
นางอิง ทัดดาตบมาตาม ตกลงดาวน์ขาย
ของไม่หมด ก็เลยขึ้นไปบนบนแห่งด้วย
และนางสาวดวงคำ ได้ถือครองแห่งคลองเขื่อน
๓๐๐ บาทเศษออกเก็บ พอรุ่งเช้าของ
เหื่อนนั้นก็หายไป นางสาวดวงคำจึงเสียของ
เงินซึ่งอยู่ในที่นั้นด้วย แต่นายเดิมมี
เงิน เหตุเกิดเมื่อวัน ๓๐ กรกฎาคม
(หมู่ไทย)

แล้วด้วย

ตั้งแต่ถูกเมวของนางแดงชอกมา นาง
แดงก็มีคนรักชอกเป็นตาบ จึงชอกชอก
ทองมาชอกชอกให้หนักหนึ่งชอก พอสว่าง
ที่ ๓๐ กรกฎาคม ลูกเมวนั้นก็หายไป
เหตุเกิดที่ถนนบ้านแรก อำเภอแฉะจังหวัด
พระนครศรีอยุธยา (หมู่ไทย)

กลางวันแต่ๆ ด้วยความรักลูก เช่น
ลูกอย่างแสนดีที่ นางแดงได้เอา
ลูกชายขึ้นนอนแปด และเกรงว่านางจะได้
ไรจะคอม นางจึงจุกยาพิษขึงไว้ใต้แปด
ด้วย แล้วคืบเข่งก็พลอยหนีไปกับบุตร
คนนั้นไฟไหม้คืบเข่งไหม้จนหมดจนหมด
จักกระเด็นจะคลอดบุตรเสียทั้งเป็น เหตุ
เกิดที่คลองเขื่อนมาแฉะ อำเภอแฉะจังหวัด
เมื่อวัน ๓๐ กรกฎาคม เจ้าหน้าได้
เรียกนางแดงไปไต่สวนแล้ว (คดีระ)
แล้วด้วย

ที่กระแดงเมวของเป็นชอกชอกชอก
ใจ แคกระแดง บิดามารดาชอก
ไม่ว่าจะเอาทองหอยชอกชอกชอกให้ ชอก
ชอกชอกชอก ก็เก็บไม่ทราบด้วยซ้ำ จำ
ชอกชอกชอกหรือไม่ เมื่อวัน ๓๐ กรกฎาคม
นางแดงได้บุตรชอกชอกชอกชอกไป
ทางเร่งชอกชอกชอกชอก ได้ลูกนายเพิ่ม
คนร้ายกระชากชอกชอกชอก แล้วชิงหนีไป
ทางเร่งชอกชอกชอกชอก นายเร่ง ประสงค์เหตุ
ก็ช่วยเหลื จมูกคนร้ายไร้ตัวไร้หาง

เอาที่ชายโครง กระนั้นนายเซ่ง ก็ยังจับ
ตัวนายเพิ่มส่งให้เจ้าหน้าทันทไต (ชาวเว้)

ถวายทานนักร

หม่อมเจ้าหญิง จารุพัทธาภากรธิดา
แห่งพระเจ้าพญาเชอกรมหลวงชุมพรเขตต์
อุดมศักดิ์ ได้กราบถวายบังคมลาออกจาก
ถาบันนักรศักดิ์ เพื่อทำการสมรสกับนาย
นาวาโท หลวงสุภรดาชัย เดชวิจิตรวิ
ษณุนายทหารเรือ เวลานั้นกำลังอยู่ใน
ระหว่างพระบรมราชวินิจฉัย (สยามราชูว์)

ใ้ใจบุญ

คุณหญิงกุศลเรศวรเรื่องคิดป ได้มี
จิตศรัทธาบริจาค เงิน ๗๖๘ บาท สัม
ทบทุนสร้างโรงเรียน "กุศลเรศวรวิทย"
ที่วัดอมรินทราราม ตำบลโคกหม้อ จัง
หวัดราชบุรี มีคนได้เปิดให้กุศลเรศวรกุศลธิดา
เจ้าเจ้าเรือนแล้ว

เพราะบุญ

นางปรีดา บุญมาก ครูโรงเรียนสตรี
วัดภาวนาการคาราม ได้ขอลาออกจากหน้า
ที่เดิม เพราะบุญจะเดชะกระแสน้ำไม่สามารถ
จะรับหน้าที่ให้เต็มความสามารถได้

ผิผิวหญิง

ไม่แต่เมื่อนายท่านนคอก เด็ดที่เปน
สัตว์ที่ร้ายที่สัตว์นกรูจกรกตูก แต่ชาว
ที่ได้มาจากกรุงเทพวรคัพท องไว้ดังนี้
เมื่อนก ๘ กรกฎาคม นางระเบียบได้
คลอดบุตรออกมา แต่ไม่ทราบว่าเป็นเพศ
ผดกตไต นางได้ผ่าทารกจนเกิดแต่เด็ก
ในอกของหล่อนไปทั้งเด็กในท้อง ศาคน
พะเถิด ซึ่งทำไปได้เป็นไปในทางอกศ
จึงขอบรรดาให้มั่วรู้เห็น เดชถูกจับ
ไม่ได้ฉวน เหตุเกิดที่ตำบลนครอนอกอำ
เภอของ จังหวัดจันทบุรี

คงด้วยนัก

ถึงภรรยาจะตาบอดทั้งต้องช้าง นาย
ย่นกรักใคร่นักหนา มาเมื่อนก ๘ กรกฎาคม
นั้น นายย่นได้จิตใจกับภรรยาถึงเขียนนคกน
ฝ่ายภรรยาจึงหนีไปอยู่บ้านนายชวดซึ่งชอบ
พอกับนายย่น ครั้นนายชวดจะไม่ขระก
อย่างนั้นจึงนำภรรยาไปมอบตัวให้นายย่น
รับรองว่าจะไม่ให้ถูกเขียนนค แต่พอไปถึง
เข้จริง ๆ ก็หาช่วยได้ไม่ นายชวดกับ
นายย่นซึ่งไปด้วยกัน จึงชวนกันถ่มมู่น

ได้แนบยื่นฟ้องตั้งแต่วันที่ ๒๖ เดือนกรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๑
แล้ว (ไทยใหม่)

สมรดี

วันที่ ๔ เดือนนี้ นางสาวเทียมจันทร์
ภรรยาของ พันตรีพระราชมานนท์ ผู้เป็น
นักดนตรีมโหรี จะได้ทำการมรดกสมรดี
กับนายร้อยโทเขียน ชื่นมากร เจ้าหน้าทของ
วิทยุกระจายเสียง ณ บ้านตอกไม้

อย่าเลยแม่คุณ

นางเขียนภรรยา นายโม้ ว่าได้ถูกนาย
โม้ ลักทรัพย์ทรัพย์มรดกมรดกมรดก
ที่จะทนทาน จนหนึ่งนางเขียนร้องบอก
ตอบแทนไม่ไหว จึงใช้ไม้ตะขกฟาด
ศีรษะนายโม้เข้าให้ตูดแรงเกิด นายโม้
เลยขาดใจตายทันที แล้วหลบหนีไปจน
บัดนี้ยังไม่จับตัวไม่ได้ เกรงว่านางเขียนจะ
กลายเป็นนางโจรไปเสีย สำหรับเรา
“เนตรนารี” เห็นว่าไม่ควรหนี เพราะ
เมื่อปรากฏว่าเรากระทำกรรมกับเราจริง
แล้วควรกลับมาสู้คดีดีกว่า ถึงจะต้อง
โทษ ก็คงไม่กบฏหรือ

ทนายหญิง

นางสาวแว่น พรหมโมบด เนติบัณฑิต
ทนายคดีคนแรกของสยาม และเป็นนัก
เขียนหนังสือของคณะ “เนตรนารี” ได้
รับมอบจากกรม พระคลังข้างที่ผู้แทน
เจ้าพระยาพิชัยญาติมาตุลาเจ้า พระบรมราช
เทวี ให้ฟ้องคุณหญิงเนื่องพิศาด เป็น
จำเลยที่ ๑ พระพิศาดคู่สมรส เป็นจำเลยที่ ๒
คู่สมรสแห่ง เรียกเงินค่าจ้างของทนายกับ
เด็กเรือนโรง รวมทวงเงินต้นและดอกเบี้ย
เป็นจำนวนเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท ตั้งแต่วันที่ ๒๖
กรกฎาคม

โรงเรียนหญิง

พระอนุบาลเสด็จเสด็จ ผู้ว่าราชการ
จังหวัดพัทลุง ได้รับอนุญาตเงิน ๕,๐๐๐
บาท จากกระทรวงธรรมการในบั้น เพื่อ
สมทบทุนสร้าง โรงเรียนสตรีประจำจังหวัด
พัทลุง ซึ่งกำลังจัดสร้าง ประมาณจะ
แล้วเสร็จภายใน ๖ เดือน

ข่าวใหญ่-หลายอย่าง

ราชินีบุบผา

นางสาวเบอรัด อติชาเบธ เทมเบอตัน นักเรียนโรงเรียน บัณฑิตจังหวัดเพนซิลวาเนีย ได้รับเลือกเป็นราชินีดอกไม้นิรันดร์

พม่ากับศาสนา

ในฤดูเข้าปฐมนิเทศชา พม่าที่นับถือพระพุทธศาสนาจะไม่มีการสมรส, ไม่มีการแต่งงานอะไรก็แต่ที่แต่งงานชายซึ่งไม่เกี่ยวกับพระของถวายพระ ก็จะไม่เปิดขายจนกระทั่งออกพรรษา

ปีติ ๓ เดือน

หนังสือพิมพ์เยอร์มันชอ ดือเคนคอรด์ฟิลด์ โฟลด์สวาร์ท รายสัปดาห์ของนายพลเอก ดือเคนคอรด์ฟิลด์ ได้ถูกตำรวจสั่งปิดเสียตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน

พ.ร.บ. ปฐมนิเทศ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติปฐมนิเทศในคำบดท้าวเทววงศ์ ถึงอำเภอกะดัง

จังหวัดสมุทรปราการ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม คำนับกับคำบดท้าวเทววงศ์

จังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๗๖

ถึงอนิจกรรม

พระยาโชฎิกการเสนา (เมือง โสติระทุกคณะ) ถึงแก่กรรมวันที่ ๒๓

กรกฎาคม พ.ศ. ๒๔๗๖

กรรมการศาลฎีกา

มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งพระโรเบอชต์ สอดดันท์ ที่ปรึกษา

กระทรวงยุติธรรม เป็นกรรมการศาลฎีกาอีกตำแหน่งหนึ่ง ตั้งแต่วันที่ ๒๗

กรกฎาคม

กรรมการรักษาพระราชบัญญัติข้าราชการ

ด้วยทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาอุคคพงศ์พิณสวัสดิ์ และหม่อม

เจ้าวรรณโทยากร วรรณ เป็นกรรมการรักษาพระราชบัญญัติระเบียบการพล

เรือน และให้เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี

เป็นนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม
คมเป็นต้นไป

ในเศรษฐกิจการ

ศรีกรุงลงข่าวว่า นาย ประยูร ภมร
มนตรี จะได้เข้ารับราชการในกระทรวง
เศรษฐกิจการในเร็ว ๆ นี้

เจ้ากรมยทศศึกษา

ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้ นายพัน
โท พระประสงค์น พัทธยายุทธ คงเป็น
เจ้ากรมยทศศึกษาทหาบรรดตามเดิม ตั้ง
แต่วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. น

๑๘วันยังไม่ดับ

ได้เกิดไฟไหม้ ชั้นที่เกาะคอดีกา ถึง
๑๘ วันยังไม่ดับ เนื้อที่ถูกเพลิงไหม้
ประมาณไม่น้อยกว่า ๒๐,๐๐๐ ไร่ คงชด
ยุมองเข้าไปดับ

นางพระยาเชบ เป็ด

นางสาว พรังษิณเมย์ ธิดาของอัคร
ราชทูตเบตเยียม ประจำอเมริกา ได้รับ
เลือกเป็นนางพระยาเชบ นาน โคห์ วันที่ ๓๐
ในงานเทศกาลแอปเปิ้ลชอกในฤดูนี้

จำคุกนายพล

ศาลแห่งกรุงเม็กซิโก ได้ตัดสินให้จำ

คุกนายพลเอก เฟร์ดีนันด์ นายพลเอก
คาวัตคินติ ๓๐ ปี ตามเป็นหัวหน้าก่อการ
กำเริบก่อรัฐประหารเมื่อ วันที่ ๓๐ สิงหาคม
คมปีก่อน

หนังสือพิมพ์อีก

หนังสือพิมพ์เสียงของประชาชน "เพม
เซตชาวา" ในยังการ และได้ตั้งเริ่ม
ไปในทาง ความนิยมชมชอบ ของ คณะ
เดอรั นัน บัติน เจ้าหน้าที่ กระทรวง
มหาดไทย ของยัง การ ได้ ตั้ง บัด เริ่ม แล้ว
จนถึงวันที่ ๓๐ สิงหาคม จึงจะออกค่อ
ไปได้

ห้ามชาวทหาร

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม คมนี้ รัฐมนตรีกระทรวง
ทอง กลา โหมได้สั่ง ห้ามไม่ให้ หนังสือ
พิมพ์ลงข่าวทหารบกทหารเรือเป็นอันขาด
หยุดอีก

บริษัททำไม้ ชัดไฟมันแซ ซึ่งได้เคย
บิ๊คเพราะรัฐบาลขึ้นภาษี ครอง หนังสือ แด
กตบับค่อนัน บัตินได้กตบับเบ็ดเตล็ดเมื่อ

วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ออกกรวงหนังสือแล้ว

สิ่งทีการวิ และนำเวียน

สอนให้ท่านฟรี

สอนนักแบบ เบอ มนด้วย เครื่องวิ
และเฟร์ รอยฟเตอร์โฮม บักเลอคูตาม
เหมือนของจริง ใช้ทำหมอน เบา
หุ้มรถยนต์อย่างหรร ทำฉาก ทำพรม
ผ้าคลุมเก้าอี้ ฯลฯ ชักน้ำได้ ไม่หลุด

สอนนักภาพแบบญี่ปุ่น มุนละ นัก
ภาพสัตว์ และวิวต่าง ๆ ได้สวยงาม

สอนนักทักด้วยเครื่องแบบสำเร็จ ทำ

เสื้อยืดสเวตเตอร์ ผ้าห่ม ผ้าพันคอ ถุงเท้าเด็ก ผู้ใหญ่ หมวกแบบต่าง ๆ สอนนัก
คน บักลูกบัก บักไหมทำตุ๊กไม้ บักพรม สักเสื้อเย็บเสื้อ แบบทันสมัยด้วยจักรซึ่งเกสร

จำหน่ายจักรเย็บผ้าจักรเย็บเครื่องใช้ ในสารเย็บนักทุก ๆ ชนิด ไปรคอย่า
ลืม ในคัม มื่อเรียนนักคงด้วยแบบสำเร็จ มีภาพและคำอธิบายไว้ อย่างละเอียดทุกแบบของ
คนงานเก่งที่สุด.

ประการ สักเสาชิงช้า เยื้องกับห้างย่งฮั่ว

แผ่นเสียง

หีบเสียง

ทำเป็นพิเศษ อัดเป็นพิเศษ เพลงใหม่ ประดิษฐ์ใหม่
ในวิทยุ ในโรงหนัง ในบ้าน ในวัง

จานเสียง — หีบเสียง

ร้าน ค. แจกชวน

หน้าโรงหนังบางลำภู พระนคร

ขอมูลสุขภาพ

โดย

แม่เลื่อน

การ ออก กำลัง กาย คือ การ นำ รัง
ส่วนน้อยจะต่าง ๆ ของร่างกาย ให้ สมบูรณ์
พ้นสู่ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งมวลที่จะ
พามาได้ ผู้ ศึกษากการออกกำลังกายแล้ว
มักมี โรคภัยมาเยี่ยมเยือน และ เป็น เครื่อง
บันทึกชีวิต อัน มีค่าของเรา ให้ หักสั้น ๆ
ไปเป็นลำดับ.

ชาวต่างประเทศทั้งสตรีและบุรุษ นิยม
การออก กำลัง กาย และชวน ชวนหาวิธี
บริหารกายให้แปลกขึ้น ทุกวัน กับมี
การแข่งขันซึ่งรางวัล กันทุก ๆ ปี ส่วน
ประเทศของเราคนออกจะน้อย กว่าเขามาก
ถึงแม้ จะมี บ้าง ก็ปฏิบัติกันไปเล่น ๆ
เช่นนั้นเอง หากดูตามหลักแบบและบท
เรียนอย่างชาวยุโรปไม่ ดังที่จะทำก็
ทำกันไปอย่างนั้นเอง ไม่มีข้อที่จะยึดถือ
เขาเป็นบรรทัดฐานแน่นอนลงไปได้

สตรีจะมีร่างกายด้วย งามกระตือรือร้น

ต้องอาศัยการออกกำลังกาย ความ
งามไม่ ใ้มาจากการ นั่งเฉยหน้าหรือทบท
กรรมปาก และ ประคับประคอง ด้วย เลือด
พรพรรณดีต่าง ๆ สตรีที่รักในการออก
กำลังกายแล้วผิวพรรณ ก็จะ งาม ไป ด้วย
เลือด ผิวดี ทั่วเป็นหน้าเป็นนวลดูหมองจืด.

สำหรับวงการออกกำลังกาย มีคำ
พูดเป็นคำขวัญไว้เครื่องมีประกาศไว้คงจะ
จะเห็นได้ว่าให้หนักความสำคัญของผู้
จะเริ่มไร ผู้ที่ไม่เคยออกกำลังกายเฉย
ควรหาวิธีบริหารด้วยคามือเปล่าเสียก่อน
เพราะเป็นท่าปฐม คือประมาณ ๓ เดือน
ให้หลัง ควรบริหารท่ามีรอมมัมกับเบลล์
กับเชสต์ อีกก็ดัดเป็นเตอร์ เป็นคน.

สำหรับการออกกำลังกาย ชาวเจ้า
จะรอนำตง ฉะเพาะ ท่ามีมือเปล่าเสีย ก่อน
เพื่อเป็นประโยชน์ แก่มาทางกาย ทั้งไม่เคย
ปฏิบัติเฉยเลย หากท่าน จะเริ่มค่อยไป

เป็นท้าวชายๆของเจ้าอาวาส ขอตั้งขึ้น ขา-
จารยัคคะศึกษาและ มุขะทศทรง ถ้างดงที่สุก
แห่งประเทศอันเกษม.

ทำที่ ๑

ท่าเตรียม, ขึ้นยืนตัวกัน จ้าตัวตรง
แขนทั้งสองข้าง ข้างๆ ลำตัวกับ ท่าเตรียม
ตรง ถ้างดงที่สุก.

ท่าเคลื่อนไหว ให้เหยียดแขนขวา
ลงไปจนถนัดชิดข้างหัวเข่าและ ไหม้ด้า
ตัวท่อนบนคือ ตั้งเข่าขึ้นไป ใน
กันไถนั้น ให้สูดลมหายใจเข้าพร้อม
กับยกแขนซ้ายจนถนัดชิดตัว (ดู
ภาพประกอบ) เมื่อถอยมาในท่าเตรียม
ให้ระบายลมหายใจออก.

การบริหารท่านี้ ท่านควรทำ ๖ ครั้ง
เป็นขยับน้อยและเพิ่มครั้งถัดไป จะได้
ความแข็งแรง ประกอบด้วยก็ได้ และอย่าลืม
ว่าการสูดและระบายลมหายใจ เป็นสิ่งจำ
คัญยิ่งทุกท่าที่ท่านกระทำ ผลจึงดี
เมื่อท่านเริ่มกับตั้งข้างและมันเทวไรศคือ
เลี้ยวและอาหารไม่ย่อย.

ต่อไปนี้เป็นถาปนวิหารสำหรับ
สตรีเพื่อความงาม โดยนางยี่ปรีน
จะเป็นผู้แนะนำความสุข มาสู่ท่าน
สุขภาพสตรี.

ท่าที่ ๑

ยืนตรง เท้าทั้งสองข้างชิดกัน ชู
แขนทั้งสองขึ้น เห็นข้อศอกให้สูงได้มาก
ที่สุดที่จะสูงได้ ให้สุดลมหายใจเข้า
พร้อมกับโค้งลำตัวลงช้า ๆ จนปลายนิ้ว
มือจรดพื้นหรือปลายเท้า ให้ระบายลม
หายใจออกพร้อมกับ กลับมาในท่าเดิม
ในครั้งแรก ทำประมาณสัก ๓๐ ครั้ง

ยืนตรงและ
ชูแขน เหมือน
กันกับท่าเดิม
ให้สุดลมหายใจ
พร้อมกับ
โค้งลำตัวลง
ช้า ๆ จนฝ่ามือ
ยันพื้นเงย หน้า

ขึ้นเล็กน้อย (ภาพประกอบ)

อยู่ในท่าเหมือนกับภาพ จังหวะ
โยหนึ่งสูง ๖ นิ้วครึ่งไว้ข้าง หน้า ไหล่
หัวเข่าของ ท่าน จนใช้ปาก ความปลายลูก
ขูดขึ้น แล้วเหยียดเท้าขึ้นตรงตึงเท้า
เงือกกลับงอหัวเข่าลง ชักจนท่าน สามารถ

วาง ขาตัวนั้น อย่างเดิม ทำประมาณ สัก
๖ ครั้งในครั้งแรก ผลักกล้ามเนื้อบริเวณ
กระดูกสันหลังให้ตึงมาก

ท่าที่ ๒

ยืนหงายนอนพื้น ทางเท้าให้กว้าง
ความกว้างได้ แขนทั้งสองคางข้างเดียว
กับเท้าและให้ พองขึ้นเห็นข้อศอก ใน
ท่อนโคนให้ ยกเท้าทั้งสองขึ้น พร้อมกับสุด
ลมหายใจเข้าจนหัวไหล่ตึง และให้ปลาย
เท้าจรด ปลาย นิ้วมือ สุขภาพ ประทับ
ท่านี้สัก ๓๐ ครั้งขึ้นไป ผลัก กล้ามเนื้อ
ท้อง และ กล้ามเนื้อบริเวณกระดูกสันหลังให้
งอจนงามเร็วทันใจ

ยังมีต่อไป

อมฤตยาณูชัน

แม่บ้านทุกท่านควรมีอมฤตยาณูชัน
ไว้ประจำบ้านสำหรับใช้ ในเจดาม
เหตุเช่น ปวดศีรษะ ปวดขัด ตามข้อ,
ปวดบั้นเอว, ปวดเส้นประสาท,
ข้อแข็งตึง, บาดแผล, แผลฝี, บวม,
ถูกไฟ, ปวดฟัน, ไอ, ท้อง, ไข้
อมฤตยาณูชันทำให้หายได้

ทดลองใช้ แล้วจะเห็นคุณ

มีจำหน่ายทั่วไป

ห้างสรรพสินค้า เป็นเคาน์เตอร์

ผู้เดียว

๓๖๗-๓๖๘ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร

ซื้อสินค้าไทย

อุดหนุนไทย

ห้างสินค้าไทย

ขายสินค้าไทยต่างๆ ซึ่งทำโดยฝีมือคนไทย เช่น เครื่องทอง,
เครื่องถม, เครื่องเงิน, ผ้าไหม, ผ้าฝ้าย, หลายชนิด.

รับทำของรูปพรรณต่างๆ เช่น ทำด้วยทอง, ด้วยเงิน, ด้วย
นาก, ด้วยวิธีลงยา, หรือวิธีถมของเมืองนคร โดยช่างที่มีฝีมือปรา
ณีดีบรรจงอย่างยอดเยี่ยม และรับรองว่าเป็นของดี ราคาถูกอย่างแท้จริง

เชิญชมของ

เชิญดูราคา

เชิญซื้อสินค้าไทย

ที่ ห้างสินค้าไทย

ตึกกษัตริย์

พระนคร

พจนานุกรมที่ชำระใหม่

พจนานุกรมซึ่งกรมการได้ชำระใหม่
แล้วได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีกระทรวง
ธรรมการแล้วคือ

(๑) พิจารณาคำพจนานุกรมของ
ตั้งแต่ ๑ ถึง ๑๐๐ คำ.

(๒) ปรัชญาของมติ

(๓) ศัพท์ที่กรมการได้ชำระ

ของกรมการช่วยพิจารณาซึ่งกรมการ
บัญญัติศัพท์ดังกล่าวมา

(๔) ชื่อโรงเรียนวิชาสามัญศึกษาใน
ภาษาอังกฤษ ซึ่งแผนกแบบเรียนเสนอ

(๕) วิธีใช้คำ กับ คำ คำ

ในระหว่างการประชุมครั้งที่ ๑ จน
ครั้งที่ ๑๐ ได้มีประชุมกันถึง ๑๐ ครั้ง คือ
เมื่อวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ค.ศ. ๑๙๑๑ มาถึงวันที่
๑๖ มิถุนายน ค.ศ. ๑๙๑๑ เป็นบันทึกการ

ประชุมและระเบียบซึ่งได้ตกลงเป็นยุติแล้ว

หมายเหตุประกอบพจนานุกรม

(๑) คำที่ใช้เฉพาะแห่ง ได้บอก
ลักษณะกำกับไว้ ด้วยวงเล็บ

คำที่ใช้ในกฎหมาย บอกว่า (กฏ)

คำที่ใช้ในบทกลอน บอกว่า (กลอน)

คำที่ใช้เฉพาะถิ่น บอกว่า (ถิ่น)

คำที่ใช้เฉพาะคน บอกว่า (คน)

คำที่ใช้เป็นภาษาปาก บอกว่า (ปาก)

คำที่ใช้เป็นราชาศัพท์ บอกว่า (ราชา)

คำที่ใช้ในวิชาศาสนา บอกว่า (ศาสนา)

คำที่ใช้ในวิชาวิทยาศาสตร์ บอกว่า (วิทยาศาสตร์)

คำที่ใช้เป็นคำสอน บอกว่า (คำสอน)

คำที่ใช้เป็นคำพูด บอกว่า (คำพูด)

(๒) ที่อ้าง - อภิธานศัพท์

พระคัมภีร์ อภิธานศัพท์ หรือ พจนานุกรม

กรมภาษามาดำเนินการ

ชุมนุมคำรากถอน หนังสือชุมนุม
คำรากถอน ฉบับหอพระสมุดวชิรญาณ
บรมราชากิเชก ร. ๑ พระบรมราชากิเชก
สัปตมหาราชจากกรุงศรี. บัดเด: อัก
ราราณสร์กับที่ของพิมพ์มรดก. ปาเลก
D.J.B. Pallegoix Dictionnaire
Siamois Franc ais, Anglais. พจน:
พจนานุกรม กรมศึกษาธิการ มหาชาติ
ราชวาท: แผนเขียนภาษาไทย หนังสือ
อ่าน กวีนิพนธ์มหาเวสสันดรชาดก. ดำ
กัก: เรื่อง ดำ กัก ฉบับราชบัณฑิตยสภา
สำกษิตสุนทรภู่: ประชุม
สำกษิต สุนทรภู่ ฉบับหอพระสมุด
วชิรญาณ

(๑) อักษรย่อออกจากรูป ใช้ ตามปทานุกรม

ร่างพจนานุกรมฉบับที่ ๑

ก

ก พยัญชนะตัวต้น และที่ หนังสือ
อรรถาธิบายเกิดในคอ เป็นคำ สกคใน
เมือก

ก็ ฉนั้น สำหรับข้อจะแต่งความ เช่น

ใจใจได้ พงตงนิกโกกร. ทำดักได้.
กิดี แต่งข้อความที่จะ เล็กเขาได้,
ว. เป็นคำที่ใช้ทำหนังสือ เช่น อย่าง
ไรกิดี หรือถึง กระนั้นกิดี. ฉนั้น. เป็นคำที่
ใช้มากกว่าหนังสือทำหนังสือ เช่น บิดา กิดี
มารดา กิดี ยอมรักบุตร, ก็ตาม ฉนั้น. ใช้
คล้าย "กิดี" แต่ความหมาย โดย
เฉพาะของคำ ย่อมเน้นข้อความที่จะ
เล็กลง

กก น. กอ เช่น กอกระโกร, คัน
เช่น กอหุ, โคน เช่น กอไม้

กณ น. พรรณไม้ รน อยู่ ในกลุ่ม
และ มีหลายชนิด ถ้าคนกลมน้ำใช้ด้าน
เชื้อ เรียกว่ากกกลมน (Cyperus
tegetiformis) ที่ด้านเป็นด้านเหลี่ยม
มีหลาย อย่างคล้ายกัน เช่น กกวงศา
(Cyperus digitatus) เป็นต้น

กก น. ก. เมฆไว้กับดอกเพื่อให้อุ่น

เช่น กกอุก, กกไร่.
กิก น. พดก, หมู, เหล้า, (จ.
ว่าเมือก)

กุกกิก น. เครื่องหมายความ

เป็นเจ้าเป็นใหญ่ ตามที่ประสงค์ไว้ในบรม
ราชาภิเษก ร. ๑ คือ ๑. พระมหา
พิชัยมงกุฏ, ๒. พระขรรค์ชัยศรี, ๓. ขว
พระกร, ๔. พัดฉัตรอันกับเส้าจามรี, ๕
ฉลองพระบาททองคำ เรียกว่า เบญจราชา
ภรณ์

(น. กฏ, เครื่องหมายความเป็น
ราชา, + กฏ, ของใช้, รวมไว้ในอภิ
ราชูปถัมภ์ฯ ตามที่ ๑๕ คือพระขรรค์
ฉัตร ขุนทิพย์ ฉลองพระบาททองคำ
กฏ ๑ (ณ) น. ไม้เท้า คือไม้เท้า
อุทิศถวายทำเป็นหย่อม ๆ ตามที่

กฏ ๒ น. วง, ส่วน ด้อย ของ วรรค
หรือเกวียน เรียกรวมทั้งคันและเท้าว่า
กฏเกวียน, หรือชนมรูปเหมือนกฏเกวียน
ไม้รูปโค้งตกเป็นโครงเรือ ไม้สำหรับ
คานามันรูปเหมือนคันธนูเรียกว่าไม้กฏ
ม้า. (กตธ) ก. เวดด้อม เช่น
ม้ากฏ ม้ากฏ. กฏเกวียน กฏเกวียน น. คำ
อุปมา หมายความว่า เวรต้นของเวร เช่น
หัดวงจัน เภาแจ้งจึง คอบ แก่กวนธู ซึ่ง เป็น
อสุรกายว่า กฏเกวียนกฏเกวียน คำว่า

เจ้า เจ้าคำขวัญ (สามก๊ก) การหมุน
เวียนไปตามสภาพเช่น อันทุกข โศก โศก
กฏ ในมนุษย์ ไม่รู้จุดต้น ตกที่ ตรงไหน
เหมือนกงเกวียนถ้าเกวียนเวียนระไว จงหัก
ใจแต่เกิดเจ้าเอวมาด้อย (สุภาษิตสุนทร
ภู่) กฏจักร น. วงจักร. กฏ ๑ น.

กฏสำหรับพัด เป็นรูปไม้พัด หุ่นได้
เช่นกฏพัดด้อม, กฏพัดเครื่องด้อม, กฏ
พัดเครื่องระพัด, ประกายหมุน เครื่อง
มีกลไกหนึ่ง เป็นไม้ยาวประมาณ ๑ ศอก
เจาะหัวท้ายใส่ไม้ฉาก สำหรับ พัดคล้าย
(อริย) กฏ ๒ (เครื่องเรือน)

น. ไม้เหลื่อม สอดในรูซึ่งเจาะ ที่โคนเสา
เรือน ปลายทั้งสองยื่นออกมาวางอยู่บน
หมอน (ซึ่งเรียกว่าจาง) ข้างละต้น
หรือถ้าไม่เจาะรู ก็ใช้แป้นสองอัน ค้ำ
ขวางหน้าโคนเสา ข้างละอัน วางอยู่
บนหมอนเหมือนกัน, เพื่อกันมรดก
กฏ ก. ทำให้โค้ง เช่น กฏ- ๑.
โค้ง เช่น กวัก
กฏกาง ก. โกงกาง
กฏการ (ปาก) น. กิลาการ

กงโก๋ (ปาก) ว. โกง ๆ โกง ๆ ผลอันเผ็ดร้อน (ชุมนุมคำรากดอง ปา
เช่นยั้งกงโก๋, หลงโง่งไม่นำตุ เช่นดอง ราชบัณฑิต)

กงโก๋, เกะกะไม่เรียบร้อย เช่นกงโก๋ กฐิน น. ผ้าที่ถวายพระซึ่งจำพรรษา
กงกก แล้ว, ว. สำหรับการขยำนั้น เช่นใน

กงฉาก น. เครื่องยึดมุนฉาก คำว่าผ้ากฐิน (น. ว่าไม่ตึงค้ำไม้แบบ
กงไฉ่ น. นกตกเขี้ยวเขี้ยวเกิด คัดจักร ผ้ากฐินคือผ้าสำหรับใช้ ไม่ตึง

หมัก มาจากจีน (ส.) เพราะต้อง เขาไม้ ตึงมาเกาะ เพื่อค้ำ
กงเด็ก น. การทำบุญให้เด็ก ๆ จักรให้เสร็จพิธีสงฆ์ก่อนรุ่ง) กฐินทวน

ตามพิธีของหลวงจีนและหลวงจีน น. กวทชดกฐิน กฐินนัศตารกรรม
กงสี น. ร่องกลดาง (ส.) น. กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.

กงสุล น. อัครราชทูต (ส.) กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.
ผู้แทนที่ คณะมณฑลประ โยชนนัศตารกรรม) กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.

กงสุลต่างประเทศ มีฐานันดรบรรพการสูง กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.
เช่นบรรพการของกงสุล ว. เกษมณีนันท์) กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.

อย่างนั้นเช่น พณกงสุล (ป. Consul) กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.
กฐ (กำลังชำระอยู่) กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.

กฐี น. สระเขา (น. พจน) กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.
กฐี ว. เผ็ด, เผ็ดร้อน, เช่นใน กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.

คำจำกัดความ ซึ่งหมายถึงเครื่องอาบเผ็ด กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.
ร้อน รวม. อย่างค้ำ พริกไทย ค้ำดี กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.

ซึ่งแห้ง (น.) กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.
กฐี กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.
กฐี กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.
กฐี กวทชดกฐิน (น. กฐิน + ชด.

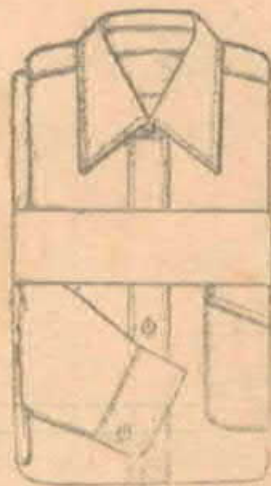
ผ้าเช็ดตัวขนต

ขนาด ๓๐/๖๐ นิ้ว ๑.๗๐
 ,, ๓๓/๕๕ ,, ๑.๖๕
 ,, ๓๓/๓๓ ,, ๑.๖๕
 ราคาต่ำกว่าแพง ๑.๕๕ กม

ผ้าห่มนอนขนต

ขนาด ๔๘/๗๒ นิ้ว ๓.๕๕
 ,, ๓๐/๗๐ ,, ๓.๐๐
 ,, ๓๓/๖๕ ,, ๑.๓๕
 แดผ้าห่มนอนขนตค่าถมมาก

เช็ดสโปตร

เช็ดสโปตร คอเบระ
 เหมอนภาพม ขนาด
 กิ่งแคเบอ ๓๕.๑๕
 ๑๖ และ ๑๗ คคพิเคษ
 เรนด้นตอ ๖๕๓๖
 เกาะเบอ ๓๗ รา
 กิ.๑๐ เทาน

ผ้ามีวง

ผ้ามีวงทางเงาเพรกกดงอีกมาก กางเกงมี
 โหมไรทนต์ ๑.๑๕ กม

เช็ดสโปตร

เช็ดสโปตร คอเบระ
 คอเบ ๓๗ คคพิเคษ
 เหมอนภาพม ขนาด
 กิ่งแคเบอ ๓๕.๑๕
 ๑๖ และ ๑๗ คคพิเคษ
 เรนด้นตอ ๖๕๓๖
 เกาะเบอ ๓๗ รา
 กิ.๑๐ เทาน

กรุณาสั่งที่ สุวรรณวิไล โทร ๓๐-๓๒ บางรัก พรหม

๒
ตั้ง

ตั้งโต๊ะตั้ง แห่งเดียว !

ที่วางใจได้ ในการ

ทำสิ่งของทอง

รูปพรรณ

ต่าง ๆ

ด้วยวิธี

เข้มงวดและเคร่ง

ทองรูปพรรณทุกชนิด

ไม่ต้องไปหาที่ไหน !

ทองคำ ใบใหญ่อย่างดี

ที่ท่านจะพอใจได้

ไม่ผิดกฏาหลัง

กระทรวงคน

ตามราคา

ตรงไป

ที่ตั้ง โต๊ะตั้ง

แห่งเดียว — ท่านจะ

เลือกได้ด้วยความปราถนา !

ตั้ง

ตั้ง

ตั้ง

หอยหอยเรา

ดูผายเฮย -

เจ้าหมึกคลีนหมึกกลอน

เขียนคิ้วจนงามแจ

ขัดเล็บให้งามเงา

แต้มปากเจ้าแดงแจ

นุ่งแพรตมแพ

แล้วแม่ก็เลี้ยงหมูเฮย ๑

นกกิน - มันจะเป็นการ ถูกขูดขูด
อนามยัคมาก ถ้าเราจะอาบ น้ำเจียก่อน
กินข้าว แต่ถ้าเราว่า ข้าวจะหมดเสีย
ก่อนอาบน้ำ เราก็ควร กินข้าวเจียก่อน.

สัตย์ ฉันไม่ปรารถนาในอัน ที่ จะคบเธอไว้
แล้วเธอเลย ได้ ไปรุดเกิด, แต่เวลานี้
ฉันยังไม่ใคร่จะ จะสมัครมาให้เป็นเด็ก
จึงจำเป็นที่สุดที่ฉันจะต้องคบ เธอไว้ก่อน.

แม่นางละคร - ในเวลาปกติ คุๆ
ฉันมักจะ ปรากฏเหมือน พดกเธอๆ น่ะ
แต่ถ้าถึงเวลาแสดงละครแล้ว เธออาจ
จะเห็นฉันเป็นราชินีอะไรองค์ หนึ่งก็ได้

แม่คน - นกเดี้ยว ถึงเวลานี้
หัดนอนออกมาจากโรงจำนำ หัดอาบ
หน้าได้ เท่ากับเมื่อเวลาเข้าไปในโรงจำนำ
เหมือนกัน.

เมื่อใกล้กินพระกฐิน - โอ้บ้า! อ้าย
เจ๊กบ้า!! มึงคิดอะไร? หน้อย, คน
อย่างมึงคิดว่า ชอบกินสินบวร? อ้าย
เปรต, เด็กเขาเปิดเขาโก๋มาวาง ไว้ใน
ห้องรับแขกได้! ไม่! เอาไปให้ คุณนาย
เขาทรงห้องบ้าน!

เมื่อต้นเดือน - โอ-หัดนอน เรา
ก็เก่งเนอ เข่งก็เก่งเนอ ใครจะกระเดือก
ของหัดนอนเราไปได้.

เมื่อปลายเดือน - แหม- หัดนอน
ทวดทวดปลาทุกรอบคี่หัดนอน บ้างๆ
อันนั้นเห็นจะเป็นหมู โลกาชน.

เมื่อยังไม่ได้กิน - เรือใจเกิดขอด
รัก ถ้าน้องไปอยู่กับพี่ต๋อ ของพี่ผม,
เงินเดือนพี่ได้ พี่จะทูลหัวให้น้องท่งขึ้น
เมื่อได้กินแล้ว-เงินเดือนวี่? อ้อ-

อ้อ- ไหน, หัดนอนบอกว่าไม่มีเงินจะซื้อ
จันวี่? อะ-ข้า! ถ้าเมื่อหัดนอนอยู่บ้านหัดนอน
หัดนอนเขาอะไรกินเข้าไปแล้ว?

พูดกันฉันนี้ เพื่อน - เป็นความ

ของ

แม่เพ็ง

ຫ້ວຍທຳນາຍ

-364-

“ ۱۱۱۱ ”

แต่เดิมนั้น มนุษย์ ทุกชาติทุกภาษาทั่วโลก มีความเห็นพ้องกัน ในทางหมิ่นดู
ทำนายไรศ ชาติไทย ไม่น้อย จนกระทั่ง
เกิดสงครามระหว่างจีนกับ สิบสาม และเมื่อ
เรยนคำศร อันหยาบๆมา และบางก็กลด
เป็นอาชพของชาติ และตระกูลที่เคย เรา
เชงกิสเคานาตามัน อันเขตรนามากหลาย
คงจะมีความเลื่อมใสศรัทธา หย ทาง ไทย
แม้ จะเป็นไป ในทางร้นรมย์ หรือ ศรัทธา
ก็ เราจึงเชย “ พราหมณ์ ” ซึ่ง
ดัดรมณ์ มีความ เรยชราญ การ ทำนาย ไรศ
ชราเป็นอันมาก ปรากฏ นาม ไตงตั้งอย
ในหนังสือ พิมพ์ สยาม ราชวร มาเป็น
เจ้าหนาทประจำอย ในแผนก “ พราหม
มน ” ผู้ เคยแสดงความสามารถมา
แล้วอย่างไร มนุษย์ของสมเซยเพียงไหน
เราอยกไว้ ให้ ท่าน ผู้ ยาน ดับ สอน หลก
ฐานุเอง เทาได้หยุด พักทำนายจาก
สยามราชวร ไป สักครวนน ก็เพราะ มก
พระสอนคิด ทางอื่น หนานพ อย ครน

“เนกรันวี่” ได้เรือเชิญไปในนามของ
หนังสือพิมพ์สัตว์ ท่านวัดไม่ได้ จึงผละ
พระอินโองการ มารับหน้าที่ในแผนก
นี้ ท่านกษัตริย์ และไม่เห็นจำท่านจะ
มีอะไรจากไปอีกเมื่อไหร่? นั่นท่าน
ก็ไปจากมาพบ “พราหมณ์” จึงทรง
คิดอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย

เนื่องจากคุณคณบดีท่านประธาน ได้กล่าวถึง
ก่อนหน้าไป จึงขอตั้งระเบียบไว้ว่า ผู้
ปรากฏให้ท่านท่านนายกสมาคมในหน้ากระดาน
ของมหาวิทยาลัย จากของคณบดีพรหม
มณี ในหนังสือพิมพ์ นกออกคิด คำถาม ของ
ท่าน หรือ พร้อมทั้งหาข้ออื่น เดือน ปี เกิด
ขึ้นตาม เวลาตกฟาก เพศ โดยละเอียด
นักหรือส่งไปยังสำนักงาน หนังสือพิมพ์
(ไม่มีบัตร จะไม่ได้ รับตอบ) หากจะมี
ปรากฏให้คณบดีเป็นส่วนตัว จะต้องส่ง
จดหมายไปด้วยเป็นราคา ๕๐ สตางค์ แทน
คณบดี กับแจ้งคำขอด้วยไปด้วย เพื่อ
จะได้ ไปรับนี้ คำตอบนั้นก่อนไปยังท่าน

แบบ ดอกไม้

ของเรามีมาก

ทั้งไทยและ

ต่างประเทศ

มีพร้อม

แบบดอกไม้

ดะเนเซีย

โครเชต์

Special Crochet Ideas

8D. 8D.

แบบดอกไม้

ดะเนเซีย

โครเชต์

แบบด. รัชมี

แบบฝรั่ง

แบบนักของ

ด-อสนี

ดะเนเซีย

เล่มละ ๖๐ สต. กับซอง ๕ รัชมี ชุดละ ๓-๖๕ บาท ๑๑/๕

เริ่ม

ถัด

เกมแบบดอกไม้
ตัวอย่างทั้ง ๒ ชนิด
ตั้ง - เริ่ม

กริป

เอด

เริ่มนามโรงเรียนดะเนเซียถะดกมมาก

หีบ เครื่องเย็บ ๑๕๐ มีพร้อมราคาถูๆ

จินดาณ

๓๐๐ บางรัก-พระนคร โทรศัพท ๕๖๘๘

บรรณธิการ

ก่อนอื่น เราขอเรียนท่านผู้อ่านทั้งหลายด้วย แสดง ความขอบคุณที่ ด้วยเราได้รับพระมหากรุณาธิคุณ ใน สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ ราชเลขาธิการในพระองค์ รับพระราชเสาวนีย์ได้เกล้ามาพระราชทานพร แก่คณะหนังสือพิมพ์ "เนชั่นแนล" ให้เป็นที่ขมขื่นของมหาชนที่กตัญญู กับทั้งทรงพระราชทานพระราชเสาวนีย์ ให้คณะงานปฏิบัติการแปลนรยาที่ทำงานอันควรแก่ศรัทธา ทั้งด้านหนังสือของราชเลขาธิการ ซึ่งเราได้นำลงพิมพ์เป็นมิ่งขวัญแต่บัดนี้ มงคลใน หน้าพิเศษแห่งหนังสือพิมพ์ นานี้ คณะหนังสือพิมพ์ "เนชั่นแนล" รู้สึกเป็น พระมหากรุณาธิคุณอันเกล้าฯ ขอหม่อมเกล้าฯ รับพระ

ราชทานพร ด้วยความโสมนัส พร้อมทั้งตั้งใจ ที่จะ ดนของ พระราชเสาวนีย์ ทุกประการ หวังว่าท่าน ผู้อ่านทั้งหลายก็ จะพลอยปลื้มปิติใน พระราชจริยาของพระมหากษัตริย์พระองค์หนึ่ง ซึ่ง ทรงพระบารมีแก่ คณะหนังสือพิมพ์ นานี้ ด้วย

"เนชั่นแนล" ได้ เสนอ นำตนเองมา โดยเรื่องปรากฏอยู่ ตลอดแล้ว ว่าถึงรูปพรรณฐานฐาน ท่านก็ได้เห็นด้วยนัยน์ตาว่า เพรีก็เพราสักแต่ไหน? ที่นั่นในหน้าบทบรรณาธิการ เราขอถือโอกาสแนะนำ ส่วน ลักษณะ จิตใจ ภาย ใน ของเนชั่นแนล ไว้ แก่ท่านบ้าง

เหมือนทว่า ผู้หญิงกับผู้ชายนั้น

ของกันมาแต่สร้างโลกแต่ไม่มีผู้หญิง
ไม่มีผู้ชาย หรือไม่มีผู้ชายก็ไม่มีผู้หญิง
เมื่อว่าเนตรนารี จะเป็นหญิงหรือผู้ชาย
เป็นเจ้าของและบรรณาธิการ อยู่หน้าจริง
แต่เราไม่จำเป็นต้องปฏิเสธว่า ไม่มี
ผู้ชายเป็นส่วนน้อยเหลืออยู่ด้วย ก็ขึ้น
ว่าความพร้อมเพรียงที่จะนำไปสู่ความยัง
ยืน, ความดี ไม่ใช่อยู่ที่เพียงกันเองกัน
เขา เราว่าอยู่ที่เกิดขึ้นเอง, เน้น ถ้าฉัน

จุดปรากฏของเนตร นารี เธอหมายถึง
ว่า "หญิงผู้มา" หากจากคำนี้เราจึง
เป็น "ผู้มาหญิง, ก็ไม่ขัดข้อง หรือจะ
แปลตามศัพท์ก็แปลว่า "ตัวหญิง"
ซึ่งเป็นนัยยะฝ่ายกบฏกล่าวแล้ว เราจะได้
ดวงคือเป็นผู้นำที่ดี ถ้าหรมันเขาด
และเพื่อนศัตรูทั้งหลาย จะเป็นมิตร ก็
ก็ดูถ้าหรมันผู้ภาพบุรุษ และจะเป็นเหมือน
เรือนดังของคำนี้ แล้วผู้แก่ ถ้าท่าน
ยังเห็นว่า เนตร นารี เป็นอะไรยังไม่ได้
ครบถ้วนเท่าที่ควรในบท เนตร นารี เธอ
คือ และพยายามเป็นดังนั้นต่อไปในบทหน้า

ถ้าหรมันเดิมเรด คือเดิม ปฐมฤกษ์
เราว่าได้มี บทพระสงฆ์ มาก เหลือเกิน
ที่จะขบถจากคำนี้ ท่านทั้งหลาย เป็น
คนว่าได้ จิต หน้าที่ไม่แปร เบื้องหน้า
แม้พิมพ์ต่าง ๆ ไม่ดีผลเท่าที่ปรากฏ ตลอดจน
จนเรื่องบางเรื่องมี เชื้อนกไก่ ถูกเร่งรัด
ในเจตนากระนั้น แม้ในงานของเนตร นารี
จะได้เริ่มอยู่นานกรันก็ดี แต่ความตกลง
พร้อมสรรพ รวดเร็วไปหน่อย ทุก ๆ สิ่ง
ปรับปรุงกันในเวลาอันไปเสียทั้งนั้น และ
การปรับปรุงนั้นเดี๋ยวนี้จะมีผลกระทบ
ตามหลังเป็นงานมาด้วย แต่ต้องจะได้
ด้วยจากท่านผู้ว่า แม้จะไม่ ก่อนที่จะ
เป็นหรือได้ พบคำขบถของเรานี้เกิด.

เรื่องสำคัญใน เณร นนทจาก พระ รา
เจ้าฉัน, ก็คือลักษณะของคุณหญิงพด
พดพูนเสนาภิมบรรณาธิการ ซึ่งเกี่ยว
เป็นความร วมกัน เกือบแก่ ศัตรู โทษอยู่
มาก สมควรที่ของศัตรูของเราจะได้เรา
ใจด้วยคำขอนี้ โทษบ้าง ก็จากนั้น
คือบทนำในของเรานี้ บาง คำว่า

พรหมโมทย์ เนติบัณฑิตยศักดิ์คนแรก
ของสยาม และอุปนายก ยุวพุทธศาสนิก
สมาคม อุปนายกสมาคมสตรีไทยแห่งกรุง
สยามเป็นผู้เขียน ซึ่งแม้เราจะได้ถูกเร่ง
รัดให้เขียน อย่างกระชั้นชิดเหมือนกัน แต่
ก็เป็นบทนำที่น่าสนใจ ในเล่มนี้กล่าวแต่
เพียง “องค์” บทต่อไปที่เราน่าจะ
เขียนจะได้แยกแยะเรื่องราวของ “หญิง”
กับการศึกษาและอื่น ๆ อีกเป็นลำดับ

แผนก หมอสุดท้านายโชค ธาตุมั่นคง โรง
พิมพ์อื่นๆเคยปฏิบัติ คณะจึงต้องสอน
และตกลงเรื่อง ‘พราหมณ์’ ผู้ภาพสตรีผู้
มีความเชี่ยวชาญในทางศาสนา เป็นที่
นิยมของนักอ่าน สยามราษฎร์ เป็นอันมาก
มารวมหน้าทีประจำอยู่ในแผนกนี้ หวัง
ว่าท่านผู้อ่านทั้งหลายคงจะได้รับความ
สะดวกในการติดต่อกับ ‘พราหมณ์’

เรื่องที่จะขอเสนอเรื่อง และเขียนกับ
นักเขียนทั้งผู้ภาพสตรี และ บุรุษที่มี ความ
สนใจในการเขียน ในแผนกนี้ แผนกใด
ของเรา คงถือเสมือนว่า “เนตร นารี”
เป็นชื่อนามที่ท่านจะแสดงกิตติคุณใจรักเกิด

นอกทุก ๆ แผนก เป็นเรื่องของนัก
ประพันธ์ที่ทำงานเคยผ่านนามมาแล้วเป็นอัน
มาก ซึ่งพร้อมอยู่ที่จะมีนามในเนตร นารี
เป็นนิตยสาร ตลอดจนแผนกการวิจารณ์
การมีอุปการะกันต่างๆ และการประพันธ์
ตลอดมา อันเป็นงานของสตรีโดยเฉพาะ
เราได้จัดเรื่อง ผู้ภาพสตรี ผู้ทรงคุณวุฒิ
เฉพาะ แผนกเป็น เจ้าหน้าทีถนัดต่อไป

มีผู้สนใจทางทฤษฎี โชค ธาตุมั่นคง
ราย ทราบว่าจะทำหนังสือพิมพ์ “เนตร
นารี” ก็ถึงความ ปราดเปรื่องมาขอให้มี

เรื่อง “เงือกแท้” ของ องค์ น. แสง
สวัสดิการ ในบิตอกหัวเรื่อง ผู้เขียน
ภาพทศนามสกุล “แสง” ไปเสีย มีอยู่
เพียง องค์ น.สวัสดิการ ที่ถูกจัดเป็นอย่าง
ข้างบนนี้ เราขออภัยด้วยท่านผู้อ่าน
และทั้งเจ้า ของเรื่องในการ ติดต่อกับ

อันนี้ นอกจากเรื่องบอกพรของ ทังมอด
ซึ่งเกิดขึ้น เราได้ขอขมาแล้ว ถ้า
หวั่นไหวถึงความของห้างร้านต่าง ๆ เรา
มีความเสียใจเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งบางร้าน
บางห้างเราไม่ผ่านรุดจะลง ความใน
หน้า ๆ ท่านประสงค์มิได้ เนื่องด้วยบาง
ร้านต้องแจ้งความเข้าไปบ้าง หนังสือ
จึงเป็นจะต้องออกให้ ท่านกำหนดบ้าง แต่
ขอรับรองว่าในเล่ม ๒ จะออกให้ท่าน ๒
ดังหากมี ท่านจะได้พบหน้ากัน เพื่อ
ความพอใจของท่านเป็นอันมาก ด้วยบรร
ดาแจ้งความ จะได้เทียบหน้าเรียนร้อย
สรรพเรื่องต่าง ๆ อยู่ในเล่มนี้จนจบหน้า
ที่ हमारे ने जाना होगा कि हमें " कने
ने करनी " खेले के लिए खेले के
कुछ गैरानुमति देने के लिए हमें
ताना

‘เล่นที่’ ข้างเขียนประจำคณะ
ของเราขอให้ช่วยบอกให้ท่านทราบด้วย
ถ้า ถ้าภาพหน้าปก ‘เนตรนารี’ เถื่อน

มีสิ่งไรไม่เรียบร้อย ดังนั้น เป็นเพราะ
เรามีเวลาเขียนเรื่องมันเกิด

๐ ๐ ๐

ต่อมาคนเร่ร่อนเก่า วชิราวุธวิทยาลัย
มีความศรัทธาเริ่มมี จักสร้าง พระบรมรูป
พระบาทสมเด็จพระรามาธิบดีจักรี -
มหาจักรีวงศ์ พระนางกุฎเกล้าเจ้าอยู่
หัว ณ สถานวชิราวุธวิทยาลัย จึงขอเชิญ
ชวนท่านทั้ง หลายจงร่วมจัดกันเป็นก่อก
ฉันทน์ บัณฑิตวิทยาส์สร้างพระบรมรูปอภิศ
ถาวร ณ ของพระ เสด็จพระคุณ ตามทรม
เงินในขณะนั้น

เจ้าพระยาจักรีพิพัฒน์ กรมพระคลัง
ข้างที่

เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี กระทรวง
ธรรมการ
พระยาบรมมหาพิไชย วชิราวุธ
วิทยาลัย

พระยาเทพหัสดิน กระทรวงเคหะการ
หลวงคำวิศิษฐาภรณ์ กรมตำรวจ
เงินแผ่นดิน

บรรณาธิการ

